Anul XIV nr. 45 (674) 9-15 noiembrie 2004
32+8 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

săptămînal de moravuri grele

Supliment de informare a alegătorului

America dosarului cenușiu

Puiu Pașcu, omul care a speriat Vestul și a fost expulzat

Înainte de 1989, cînd încă nu deținea funcția de partid care să-i dea voie să amenințe ziariști, Ioan Mircea Pașcu avea alte griji. Griji atît de importante, încît a fost expulzat din Statele Unite, cu interdicție de a mai intra pe teritoriul american. Interdicția i-a fost menținută, o perioadă, și după '89. Kremlinologul Vladimir Tismăneanu a confirmat știrea. Ea este reactualizată de un veteran al fostei Securități. „Dovada, dovada!", vorba unui alt personaj certat cu Statele Unite, o găsiți în

Pagina 17

Lista candidaților cu probleme

Peste două duminici ne așteaptă să-i votăm. Că sînt la putere sau în opoziție, ei fac asta o dată la 4 ani: ne așteaptă. Imediat ce i-am votat, nu mai așteaptă pe nimeni și se pun pe treabă. Doctrinele dispar imediat. Ceea ce îi leagă pînă la următoarele alegeri, în absența unei justiții competente care i-ar putea lega definitiv pe unii dintre ei, sînt afacerile. Se mută de la un partid la altul în funcție de unde se află pîinea, cuțitul și ciolanul. Ei formează, așa cum spune Alina Mungiu, „Mai multe partide, o singură *piovra*". Dacă vreți să știți despre ce vorbim, atunci căutați la mijlocul ziarului suplimentul ce conține o listă cu 95 de candidați de la PSD+PUR, 9 de la ALIANȚA D.A., 46 de la PRM și 3 de la UDMR. Aceste 8 pagini, care vă vor fi foarte utile la vot, vă sînt oferite de *Coaliția pentru un Parlament curat* și *Academia Cațavencu*. Vă urăm lectură frumoasă și multă inspirație la vot. Contăm pe voi!

Ion Iliescu invită alegătorii să participe și în 2004 la jocul electoral organizat de Voteria Națională:

TRISASE DIN '89

Votati
PSD + PUR
Votati :
ADI
Dragi pionieri şi şoimi ai patriei, eu n-am venit aici în campanie electorală, am venit în timpul meu liber. Dar vedeţi că o să vină nişte oameni şi o să vă spună că trebuie respectată Constituţia. Să nu-i credeţi! Constituţia e Bau-bau, iar ei sînt nişte oameni răi care vor să vă-nţepe în limbă, să vă facă injecţii în burtă şi să vă dea la ţigani ca să vă bage în sac, cum au făcut şi-n '96, cînd au atras ţara într-o aventură politică cu consecinţe dezastruoase!
Da, nenea Iliescu, am înţeles că trebuie să votăm cu domnii Adrian Tănase şi Pesedeplu Spur. Da' după aia ne daţi cîrnaţii ăia, că li s-a urît lu' mami şi tati să-i ţinem acasă numai pe alocaţie şi „Cornuleţ cu lapte".

Bunicuța sfătuind niște nepoței că, dacă vine Lupul de mare pe la casa lor, ei să nu deschidă urna și în nici un caz să nu spună D.A.

DEMNITARII SPUN LUCRURI TRÀSNITE

E lung pământul, ba-i Bîrlad

Zilele trecute, Ion Iliescu a revenit cu plăcere în Bîrladul natal al atîtor mii de bîrlădeni născuți în România. Îl așteptau aici o fermă zootehnică, o fabrică de confecții și una de pîine cu apă. Vacile l-au întîmpinat pe președintele tuturor măianimalelor cu ochii umezi de foame, mașinile de cusut l-au confundat cu pulovărul lui Petre Roman, iar franzelele, ei bine, franzelele au fost foarte calde cu cel care le-a rupt de la gura poporului. Mulțumit că a putut intra în Bîrlad cu pașaportul rusesc, Ion Iliescu a fost foarte echidistant cu Alianța PNL-PD, în sensul că a făcut campanie electorală numai pentru Uniunea PSD+PUR, spre satisfacția miilor de vaci de cusut și a franzelelor de confecționat lapte.

Botul uninominal

Așezământul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-şef adj.: **Marius BORŢEA**
Redactor-şef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacţie: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-şef adj.: **Liviu MIHAIU**
Şef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Şef Birou Distracţii-Amuzament: **Viorel MOTOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacţie: **Dan STANCIU**
Birou Investigaţii: **Iulian TĂNASE**
Şef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Alexandru DUŢU, Daniel GOACĂ, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Şef Secţie Moravuri Uşoare: **Dragoş VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE**
axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ**
laura@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA**
roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ioana Ingrid WEINERICH**
ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuţie: **Cristian DOMNIŢEANU**
cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIŢĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, şmenuri,

Rodico, degeaba te-a bîrfit lumea. De fapt, tu ai fost cea păcălită. Am informaţii că sub rîndurile de praz ale lu' tătică-tu' e o uriaşă pungă de petrol. E drept, nu avem încă tehnologia să-l extragem fiindcă ar trebui să străpungem Pămîntul de la Filiaşi pînă sub Venezuela. Dar ăştia de la Peco tot ar trebui să-ţi mai dea nişte bani...
RODICA MIHAELA STĂNOIU
ALEXANDRU TUCULEANU

Ex-ministra Rodica Stănoiu, o funcţionară care, într-un stat civilizat arab, fiind prinsă că a furat de la stat, ar fi primit din benzină numai plumbul

Noul interimar ruşinos la secretariatul general al Consiliului Superior al Magistraturii, Ţuculeanu Alexandru, fost procuror care aresta victimele mineriadei din iunie '90, face parte, alături de judecătoarele Huza, Bărbulescu şi alţi membri marcanţi ai CSM-ului şi magistraturii, din ceea ce, în mod curent, pe culoarele Puterii se numesc „oamenii Rodicăi Stănoiu", adică oameni controlabili actualmente prin vinovăţii vechi şi foarte vechi sau unul dintre mecanismele de control ale Puterii asupra Justiţiei din România. Oameni din puterea judecătorească şoptesc cum că în Justiţia română cam 30% fac parte din gaşca controlată de către fostul ministru al Justiţiei. La această oră, doamna Stănoiu este consilier de stat la Cotroceni în fruntea departamentului „Siguranţă naţională". Sau, mai bine zis, siguranţa actualei Puteri cu orice preţ naţional.

Ioan Mircea Paşcu este membru fondator al Fundaţiei Secolul XXI. În ciuda a ceea ce susţine în declaraţia de interese, Fundaţia Secolul XXI este full-profit. Fundaţia este acţionarul majoritar al societăţii Radio XXI SRL, cu 52 de procente, alături de holdingul Hullenberg Holand şi de societatea Lagardère Active Radio International. Pe 6 iulie a.c., CNA a somat societatea de radio, care are 12 licenţe locale şi una de satelit, să comunice numele acţionarilor. Datele furnizate de fundaţie sunt măsluite de la cap la coadă.

Grupul Lukoil a intrat în afaceri imobiliare şi cumpără o mulţime de case în Bucureşti. Nici un studiu sau analiză făcută de Diviziunea Contraspionaj a SRI n-a observat comportamentul suspect al Lukoil şi n-a pus lupa pe ruşi, care îşi fac de cap într-o veselie, sub ochii serviciilor noastre speciale. Care vor fi plătite anul viitor cu aproape 400 de milioane de euro.

Ion Dumitru, directorul general al Regiei Romsilva, i-a comandat lui Dumitru Voicu, şeful Direcţiei Silvice Bucureşti, 20 de mii de puieţi de stejar pentru Ambasada României din Regatul Haşemit al Iordaniei. Puieţii au fost smulşi din plantaţia Cernica, de pe o suprafaţă de aproape 30 de mii de metri, în loc să fi fost recoltaţi dintr-o pepinieră. Este imposibil ca Radu Onofrei, ambasadorul nostru la Aman, să solicite o asemenea cantitate de puieţi pentru nevoile ambasadei. Cel mai probabil, Externele lui Geoană au inventat o nouă metodă de export, prin intermediul ambasadelor.

Acciduzzu

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Bula demnitarului

Auzi, moş Mitreo, vezi geanta aia? Stai cu ochii pe Octav ca pe CFR-Marfă. Cum n-o fi atent un moment, cum îi ştutim geanta cu butonul roşu nuclear de partid şi a noastră-i lumea cu Priboi cu tot.

Octav Cozmâncă ţinînd strîns în mîini geanta în care Ceauşescu i-a lăsat listele cu candidaţii PSD

CATEGORIA
EMIL BOBU

Ion Iliescu (preşedintele României): „Să asigurăm continuitate. Pensionarii care o duc greu, tinerii care nu au un loc de muncă, asistenţa medicală, numai aşa se vor îmbunătăţi."

Marin Dinu (vicepreşedintele Senatului): „De fapt, sînt mai multe categorii. E vorba de parlamentarii care nu locuiesc în circumscripţia în care candidează. Asta e singura categorie."

„S-a încercat să se impună imaginea pe instituţia Parlamentului de natură instituţională."

„Absenţa sau prezenţa nu trebuie aprobată mecanic."

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Răzvan Theodorescu (ministrul Culturii şi Cultelor): „Mulţumim, domnule prim-ministru, pentru gestul pe care l-aţi făcut de la început la sfîrşit."

Adrian Năstase (prim-ministru): „Noi nu trebuie să înjurăm pentru a ieşi în evidenţă. Doar Băsescu şi ai lui fac asta! Noi nu trebuie să plîngem pentru a părea umani. Doar Băsescu şi ai lui fac asta!"

CATEGORIA
LEGALIZAREA POLITICII

Ion Iliescu (preşedintele României): „Traian Băsescu a fost marinar şi are experienţă proprie."

CATEGORIA
DIN PUŢUL SĂRĂCIRII

Vasile Dâncu (directorul Agenţiei pentru Strategii Guvernamentale): „Cred că sîntem săraci pentru că ne complacem în sărăcie."

„Democraţia nu este un Moş Crăciun, nici economia de piaţă o fundaţie umanitară."

„Eu cred că, în general, noi avem nevoie să fim mult mai eficienţi."

CATEGORIA
MENS SATANA IN CORPORE SANO

Octav Cozmâncă (preşedinte executiv PSD): „Ar trebui să spunem că Traian Băsescu este Satana pe pămînt şi nu un creştin adevărat."

CATEGORIA
INTEGRAREA *ÎM* UE

Ion Vasile (preşedinte PSD Buzău): „Vă dau muie, nenorociţilor!"

CATEGORIA
SECARA ŞI CIOCANUL

Petre Daea (ministrul Agriculturii): „În România avem tot lanţul care ne este necesar pentru a pune în mişcare motorul agriculturii ecologice."

Întunericitul

Formula guvernării banilor publici:

PSD + PUR - PNL - PD = lovele

Uite că, dacă n-am înţeles încă pe cine votăm, ne-a ajutat analistul Miron Mitrea. Domnia-sa a anunţat deunăzi că PSD-ul este pregătit pentru orice alianţă postelectorală. „Cu PRM... PNL... UDMR...; chiar şi cu PD-ul, dar fără Băsescu." Din punctul nostru de vedere, asta înseamnă că nu mai contează cu cine votăm. Şi, de fapt, într-o oarecare măsură chiar aşa este. Dacă votăm ca să scăpăm ţara de corupţie, atunci e util să căscăm ochii. I-am căscat aici în redacţie şi am descoperit că alianţele există deja în afaceri. Partidul afacerilor cu cîntec este unul compus din pesedişti, penelişti şi ceva pedişti. Iată, mai jos, cîteva instructive exemple.

Hora Unirii interpretată de Alianţa Uniunii PSD+PNL+PD+PUR, o formaţiune economică ce va cîştiga bine şi după alegeri

Afaceri şi cumetrii politice în judeţul Bacău

Membrii partidelor cu orientări diferite au făcut afaceri comune şi în judeţul Bacău. De departe cel mai mare artist în acest domeniu este Corneliu Iacubov, care a „coagulat" în jurul său mai mulţi liberali. Ion Vrînceanu şi Vasile Ciobanu, membri PNL, au fost coacţionari cu Iacubov, ani la rînd, în mai multe dintre firmele sale. Vrînceanu este şeful filialei PNL din Vaslui, deşi afacerile sale se derulează, în marea lor majoritate, în judeţul Bacău. Activitatea politică a lui Vasile Ciobanu e mai puţin vizibilă, dar este de notorietate apartenenţa lui la PNL. Dar şi la afacerile dubioase cu Iacubov. Vrînceanu, Ciobanu şi Iacubov au împărţit, în diferite proporţii, mai multe firme, printre care celebra Vradicor Financiar Group, societatea „de bază" a lui Iacubov. Vrînceanu şi Iacubov au fost asociaţi la Edilitar Tîrgu Ocna, societate care are în obiectul de activitate, printre altele, şi administrarea spaţiului locativ din oraş. Aşa că cei doi au făcut o manevră cum nu s-a mai văzut şi au pus gaj casele naţionalizate în care locuiau, în marea lor majoritate, săracii din Tîrgu Ocna. Locuinţele au fost depuse garanţie către SNP Petrom, în contul ţiţeiului livrat către Rafinăria Dărmăneşti, care aparţinea lui Iacubov. În 2003, cînd rafinăria a intrat în faliment, SNP, care avea de recuperat peste 5.000 de miliarde de lei de la Dărmăneşti, a încercat să-şi recupereze banii şi a executat gajurile, inclusiv casele naţionalizate, pe care le-a scos la vînzare. Vrînceanu, acţionar majoritar la Edilitar Tîrgu Ocna, spune acum că el nu avea nici o treabă în firmă în momentul în care imobilele s-au constituit în garanţii către SNP.

Prietenia Vrînceanu-Iacubov este una sinuoasă, dar consistentă. Se spune, şi nu degeaba, că în 1996, după cîştigarea alegerilor de către CDR şi fuga lui Iacubov în America, Vrînceanu a fost cel care ar fi salvat pielea amicului fugar, cu o vorbă spusă unde trebuie. Anul acesta însă, Vrînceanu a ieşit într-o conferinţă de presă la Bucureşti, unde a ameninţat că spune tot ce ştie despre Iacubov şi s-a delimitat de afacerile necurate pe care le-au făcut împreună ani la rînd. Motivul, pe cît de omenesc, pe atît de previzibil: Iacubov îşi fraierise amicul cu cîteva milioane de dolari. Mirosul benzinei pesediste a atras, precum cel mai fin parfum, şi alţi liberali. Din toamna anului 2002, RAFO Oneşti, aparţinînd aceluiaşi Iacubov, a fost administrată de o firmă apărută peste noapte: VGB Oil Bucureşti. La suprafaţă, doi obscuri fraţi Iancu. În spate însă, printre alţii, un domn liberal, Anton Marian pe numele său. Dintr-un simplu contract managerial, relaţiile VGB Oil – Iacubov s-au transformat într-o relaţie sudată. VGB a devenit, prin intermediul Balkan Petroleum, unde este acţionar majoritar, chiar proprietarul rafinăriei din Oneşti. Iar liberalul Anton Marian a putut fi observat la toate întîlnirile pe care sindicatele din RAFO le-au avut cu noii patroni, după preluarea rafinăriei de către BP. Ce a însemnat trecerea VGB Oil pe la RAFO, adică o datorie la bugetul statului ce sare de 18.000 de miliarde de lei, este, însă, o altă poveste.

Braşovul, mica Sicilie

Famiglia braşoveană s-a constituit fără prejudecăţi în privinţa apartenenţei politice. Originea fesenistă îndemna la reunire, iar poftele strigau a fi îndeplinite. Eheeei, vremuri trecute, despre care cei mai de seamă membri povestesc acum cu duioşie. Sînt doar patru. Preşedintele PSD, Costică „Naşu" Niţă, stă în capul mesei, avîndu-l de-a stînga pe preşedintele PD şi primar al Braşovului, Georgică „Fisură Anală" Scripcaru (nume de cod căpătat în urma unei farse, pe radio, cînd şi-a dat cu părerea despre „fisurile anale" din conductele oraşului). De cealaltă parte sînt Paul „Panou" Gonţea, om de vază în PD, şi Bebe „Laser" Căncescu, preşedintele liberal de la Consiliul Judeţean.

„Naşu" Niţă: „Georgică, ce ţi-am spus în 2001, cînd te-ai întors din ApR la PD? De ce să ne certăm? Hai să ne avem ca fraţii în Consiliul Local, că e loc pentru toţi. De atunci şi pînă astăzi ai văzut că putem vota împreună pentru binele nostru. Ai început mandatul ca viceprimar, bucuros că ai un salariu, şi l-ai terminat cu 500.000 de euro în cont, că te-am sprijinit să vinzi cauciucuri la troleibuzele cu care circulă fraierii ăştia. Te-am susţinut să ieşi şi primar, că nu degeaba controlez *Transilvania Expres,* care-mi face acum campanie, şi deţin rahatul ăla de fiţuică, *Obiectiv.* Prietenul meu Ori Zinger, de la Atlanta House, ţi-a vărsat zeci de mii de euro în campanie. Pentru tine, Gonţea, să nu uiţi, oamenii mei din Consiliul Local au votat să-ţi acorde gratuit 38 de amplasamente pentru panouri publicitare. Îţi intră în buzunare, aşa, că eşti tu băiat fain, 200.000 de euro pe an, iar în cinci ani, cît timp le ai pe moca, cît face? Şi, Paulică, ţii tu minte cum pesediştii mei din consiliu au votat ca tu cu amicul pedist Grigorescu să vă transformaţi terenurile din păşuni în construibile? Le-a crescut valoarea de 10 ori? Le-a! Bebe, tu ţi-ai făcut damblaua cu laserul de pe Tîmpa şi m-am făcut că nu văd cum Compania Apa, din subordinea ta, îşi face publicitate în trustul tău de presă. Papagalii ăştia nici măcar n-au văzut că faci reclamă la apă".

„Fisură Anală" Scripcaru: „Săru' mîna, naşule. Da' nici noi n-am fost de cacao. Am votat pentru consilierul matale Atomei, care este şi acum, să ia cinci spaţii comerciale de la RIAL, iar fii-sa, angajată la RIAL, să-şi ia de acolo casă socială. Şi am dat şi terenuri pentru benzinării pentru ca dl Ioniţă, colegul consilier de la PSD, care este şi el acum, să le construiască. Hai, Naşule, că ţi-ai luat eftin spaţiile comerciale. Şi nu degeaba m-ai făcut primar, că nici eu nu văd că cele 18 chioşcuri *Obiectiv* ale tale stau pe domeniul public de aproape un an fără nici o autorizaţie".

„Panou" Gonţea: „Naşule, Georgică băiete, nu v-am asigurat eu liniştea? A cîrîit vreun ziar? Dacă mişca vreunul, îl şi zburam de pe reţeaua mea de distribuţie, Prescom. Naşule, cînd ăia din presa centrală au demonstrat că ai afaceri cu prietenii noştri de la „Cosa Nostra", a dat cineva vreun rînd? Şi, ca să fiu sigur, am cumpărat şi 15% din acţiunile de la *Monitorul Expres* şi l-am învăţat şi pe prostul ăsta de Georgică să ia 7%. N-auziţi că nu ne deranjează nimeni?"

„Laser" Căncescu: „Săru' mîna la toată lumea. Vedeţi ce frumos face laserul?". Linişte.

La Cluj-Napoca,

submarinul afacerilor de pe Someş începe cu Ioan Rus, exministru, care a făcut afaceri în construcţii cu şeful PSD de la muncipiu, Ştefan Dimitriu. Subprefecta, Mihaela Rozor, fost şef la o regie locală, a dat contracte firmelor prefectului Valentin Cuibus şi ale consilierului senatorului Grigore Zanc. Fuleul ăsta de afaceri la comun îl rupe un neica nimeni, un vicepreşedinte PSD pe nume Gusti Baciu, patron de hotel cu stripteuze, care l-a angajat ca avocat pe Daniel Buda, ditamai locul întîi la Camera Deputaţilor din partea Alianţei şi omul de bază al primarului Emil Boc. Buda i-a limpezit lui Baciu o privatizare şi ceva restanţe pe la AVAS. Din Alianţă, cel mai flagrant a călcat pe bec Horea Uioreanu, actual candidat la Cameră, care a fost asociat cu Sabin Funar, fiul rumânului Ghiţă, cu Gelu Stan (fost ofiţer de Secu şi membru PNR – partidul lui Măgureanu) şi cu alţi vreo ţîşpe peunerişti în firma Transarom şi în Gourmet Transilvania. Uioreanu, mare mahăr pe la Banca Transilvania, apropo, banca liberalilor, mai este şi patron de radio (Radio Napoca) alături de preşedinta PUR pe Cluj, Viorica Ilieş, al cărei soţ este vicepreşedinte PSD. În acelaşi radio multicolorat politic mai este înfipt penelistul Marius Nicoară, preşedintele Consiliului Judeţean Cluj, plus o şleahtă de biznismani care plătesc regulamentar pe la toate partidele. Corect, spaţiul de emisie ar trebui să fie acordat în funcţie de numărul de acţiuni pe la firmele comune.

PNL-Drinks în Sălaj

Cătălin Micula este deputat PNL de Sălaj şi este primul pe listele electorale ale Alianţei, din judeţul natal. În calitate de văr primar cu fraţii Micula, a fost director la European Drinks. În calitate de director, Cătălin Micula a patronat societatea Economist SC Transilvania General Imp-Exp SRL din Oradea, din cadrul trustului verilor lui. În calitate de campioni la reeşalonări la bugetul de stat, fraţii Micula cîntă de zor în orchestra de cameră a PSD.

Biroul de Investigaţii

finuţă

Librărie, scumpă farmacie

Cînd e să ai ghinion, dai de nesimţiţi şi în librării! La Oradea, societatea Librarul SA deţinea mai an mai multe spaţii comerciale cu vad excelent în care funcţionau librării (pentru afaceriştii veroşi – magazine fără valoare în care nişte fraieri îşi cumpără cărţi). După o evaluare expertă a punctelor slabe ale societăţii, nişte şmecheri s-au hotărît să pună laba pe societate, să desfiinţeze librăriile şi să folosească la maximum spaţiile. Vînzîndu-le sau închiriindu-le. Spre exemplu, Librăria „Mihai Eminescu" din centrul Oradei, considerată monument istoric, se va transforma într-o frumoasă farmacie SensiBlu. Că doară ştiţi bine, şi Eminescu a fost bolnav şi, dacă avea medicamente la timp, cine ştie ce se întîmpla. Interesant este că noul patron al spaţiilor comerciale, Gheorghe Mudura, a prestat ceva pîrnaie pentru evaziune fiscală şi singurele cărţi pe care credem că le-a citit au fost *Bionica distractivă* (Ed. Tehnică, volum din biblioteca Rahova) şi *Merdeneaua – încotro?.*

Gunoi, cei din linia-ntîi

Ştirile de la ora cinci la Petroşani. Sîntem în emisie? Gata! Un copil de doi ani şi jumătate cade de la etajul nouă al unui bloc şi se alege doar cu răni uşoare. Cum aşa? – vă întrebaţi. Simplu. Plodul a aterizat direct în tomberonul de gunoi, care se revărsa de preaplin ce era. Întrucît indolenţa autorităţilor a salvat o viaţă, propunem ca primarul şi consilierii locali să primească o medalie. Şi cînd te gîndeşti că locatarii înjurau municipalitatea pentru că nimeni nu ridica gunoiul, în timp ce autorităţile ştiau foarte bine ceea ce avea să se întîmple. Avînd în vedere cele petrecute, este de aşteptat ca în Consiliul Local Petroşani să fie propusă spre adoptare o hotărîre care să interzică ridicarea gunoiului de pe marginea drumului ca o măsură de prevedere pentru şoferii imprudenţi.

Şoferul, parolele şi ardelenii

Cum, înainte de locale, Boc încercase să afle date din computerul lui Funar pentru a-l ciupi în campanie, ajuns in locul lui, Emil şi-a dorit musai să îşi securizeze calculatorul. Întreprindere dificilă, mai ales că Boc e cam sperios de cînd cu hackerii ăştia. Noroc cu şoferul său, care l-a prostit pe şefu' că se pricepe de minune la aşa ceva şi că nu are sens să dea scula pe mîna cine ştie cui. Securizarea a însemnat reinstalarea Windows-ului şi instalarea unor parole normale. Pe care, însă, şoferul, ca să vedeţi cît de tare era, le-a uitat. Să moară primarul Clujului de oftică, nu alta! Într-un final, a apelat la o firmă de calculatorişti serioşi care i-au dat de cap hard disk-ului. Nu înainte de a şi-l copia şi ei. O placă de reţea lihnită de foame ne-a declarat că pezevenghii au şi negociat deja cu pesediştii unele informaţii foarte interesante. Asta pentru peste patru ani, cînd se vor restarta alegerile!

Platon şi Aristotel, un tîmpiţel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

Trei primari ce-au speriat Oprisanul de Vrancea

Ar trebui uşor împuşcat!
Veți citi incredibilele șmecherii ale lui Oprișan, baronul Vrancei, și ale PSD-ului. Apropo: Oprișan, ai început să plictisești, PSD, ține-o tot într-o decădere! Veți citi, însă, și felul de a fi și de a supraviețui a trei primari din Opoziție. Cum se spune, ți se pare că speranța, așa cum e ea, cu bube, cu boala vacii nebune, n-a pierit.

Ajuns-au osîndî pi Ţara Moldovei! S-or ridicat primarii tăţi ca unul şi or plecat grumazul în faţa boierului, mă rog, baronului Oprişan. Şe să faşem? În faţa prăpădului să ardem holdele, să otrăvim fîntînile? Aşa ar fi corect! Da' ni-i că, după şe treşi urgia, tot ei vin şi pun mîna pe fondurile SAPARD pentru calamităţi naturale şi pe creditele nerambursabile PHARE pentru dezastre ecologice.

Din Homocea, Slobozia Bradului şi Tîmboieşti, plăieşii Ionescu, Zamfirescu şi Alexandrescu au rămas singurii trei primari neplecaţi sub jugul vîndutului Oprişan, cel care a închinat Vrancea năvălitorilor de la PSD

Marcel Alexandrescu, primar la Tîmboiești, membru PD

„Oprișan mă lua de prost“

Marcel Alexandrescu: Vrancea e pesedizată, iar eu am fost PSD. Mie nu-mi plăcea cum se purta Oprișan la ședințele noastre. Eu sînt o fire cam impulsivă, dar sînt cinstit. Cu impunerile lui mă lua drept prost. El mă făcea cum îi e la gură. Iar la alegerile din vară mi-a întins o cursă. Cu o zi înainte de alegeri, m-a schimbat. Atunci, ambițios și eu, am luat hotărîrea cu cei mai buni consilieri PSD să ne ducem la PD. Șicane multe, dar eu m-am ales, nu omul lui. Dar Oprișan îmi spunea, cînd eram în PSD, să-i impun țăranului tot felul de lucruri. Ce credeți că mi-a cerut cînd dînsul a demisionat din președinte PSD pe Vrancea? Mi-a cerut să aduc semnături cu președintele Oprișan este necesar, că, zicea el, uite, eu mîine îmi dau demisia. Bă, băieți, să rezulte că voi mă solicitați. După aia, eu fiind în opoziția PSD-ului, nu mi-a dat bani să acopăr plombele din asfalt. Clica lui e primarii din Gugești, Dumitrești, Bîrsești, Cîrligele, Borotești. Comuniștii erau mici copii. Dom'le, adică mie îmi vorbește că nu e clică? Uite, dom'le, Mitrea are vilă la Gura Caliței, da? Nu zic din ce bani a făcut ministrul, dar zic că s-a tras imediat asfalt.

„Năstase a umplut comunele pesediste de bănet“

Marcel Alexandrescu: Am solicitat, ca primar în funcție, două miliarde pentru acoperirea necesarului la ajutor social și la personalul de asistență și nu mi-a dat. Dar pe de altă parte, primministrul Năstase a dat astfel de sume pentru toți pesediștii din județ. Mai mult, primari pesediști mi s-au plîns că Năstase și Oprișan le-au dat sume mai mari decît ar avea nevoie. Uite, la comuna Orșița le-a dat 250 de milioane la protecție socială, care nu are ce face cu ei. „E ceva de rîs, domnu' primar, ce fac eu cu atîta bănet?“, îmi zic oamenii. Bă, băieți, v-a dat pentru campanie, într-o lună vi-i ia înapoi. Asta e complet spălare de bani. La Bordești, unde, la fel, primarul e pesedist și el nu are dosare pentru ajutorul de venit minim garantat… dar noi, la Homocea, Tîmboiești, Slobozia Bradului, nu vedem nici un ban. Oprișan a spus că nouă nu ne dă. Sîntem în situație dificilă. Țiganii noștri vin tot timpul la primărie, eu ce să le spun? Sînt însoțitorii la epileptici ce nu au primit banii din luna mai. Am nevoie de bani și ei zic că eu sînt de vină, cu politica mea. Între mine și Oprișan e o prăpastie! Drum înapoi nu e! Grandomania lui mă terorizează! Sincer să fiu, am avut momente că l-aș fi împușcat!

Nicolae Ionescu, primar la Homocea, membru PNL

„Sînt în proces cu Blănculescu“

Nicolae Ionescu: Sînt liberal din '90. Am fost șef de sindicat la Drumuri la Bacău și am venit aici, în Homocea. M-au ales pe mine, ca liberal. Mi-au înscenat de atunci cîte și mai cîte. Blănculescu mă citează cu toate prilejurile că am emis ori 350, ori 500 de certificate de producător. Mi-a făcut dosar penal. Or eu am emis numai 150 și toate în limita legii, nu încălcînd-o. Miza? Homocea era pînă în 2003 a patra localitate din județ, cît două orașe din Vrancea. Mie nu mi-a dat niciodată nimic.

Exemplul homocean

Dar nu m-am lăsat nici o clipă. Am datorii multe, am adunat sponsorizări și am pus pe picioare, uite, de exemplu, trei grădinițe. O să aduc bani de acasă, nu vreau să mă arate nimeni cu degetul. Fac o centrală termică la școală... PSD-ul mi-a promis, dar nu mi-a dat nimic. Am pus atunci mîna, am spart pușculița de acasă și pe barba mea am luat-o, i-am făcut acoperiș și mîine, duminică, o instalez. Eu am adus scînduri, butoi de apă, aparatul de sudură. Așa că degeaba mă dă Blănculescu pe toate listele. Băiețu, prefectul, a venit în Homocea și i-a îndemnat pe țigani să facă tămbălău, să mă dea jos. Nu mă las. Eu țin la imaginea mea și nu vreau să mă înjure nimeni nemeritat. Stau pînă la 12 noaptea în primărie. Nu a făcut fostul primar în 8 ani cît am scris și rezolvat eu în cîteva luni. Dar Oprișan nu vrea să-mi dea nici un ban. 4 miliarde. De unde să iau eu banii ăștia? Dar miliardul pentru salariul dascălilor? De unde îl iau eu?

Totuși, mentalitatea

Am avut un greder și am vrut să-i pun pe cetățeni să-și facă șanțuri în fața casei. Nu au ieșit. Am zis că dau amenzi. Nici atît. Am adus un prieten și i-am zis: tu ai scule, prefigurează șanțul și ies ei. Nici atunci nu au ieșit. De 14 ani nu au făcut nimic. Mă înjură că îi pun la muncă. Cu munca în folosul comunității, la fel. Îi pun pe oamenii cu ajutor la muncă, vine PSD-ul și zice: e tîmpit, cum să-l alegeți? Eu vă las degeaba, el vă pune la muncă.

Frumușelul primar

Eu de cinci ani ofer de 8 Martie doamnelor din Homocea flori din banii mei. Unii soți au votat cu PSD-ul, iar soțiile cu mine. Le mulțumesc astfel încă o dată și nu vreau să se subînțeleagă alte lucruri.

Valerică Zamfirescu, primar la Slobozia Bradului

Știu legea. Oprișan știe fărădelegea.

Valerică Zamfirescu: Sînt primar liberal din 2000. M-am întors la țară după 36 de ani, fiind cadru militar. Primele mele divergențe au fost pe sumele defalcate. Dacă toți primarii ar ști să interpreteze legal legile, nu ar mai face Oprișan ce face cu primarii din Vrancea. Oprișan vrea să șteargă cu toți pe jos. El nu ține cont decît de interesele sale, iar cînd el a văzut că eu știu legea i s-a părut suspect, iar din 2000 mă hărțuiește cu procese, judecată. Nu-mi dă nici un ban. Nici unul. Acum vrem să intentăm proces PSD-ului, lui Oprișan și județenei fiindcă nu e normal ca populația să sufere fiindcă sînt primarii de altă culoare politică. Eu am 70% țigani în sat, iar 75% sînt fără nici un venit. Ce să vă spun? Sînt, în plus, într-un cult penticostal și ajung pînă la 15 copii, imaginați-vă, fără nici un ban. Singura sursă de care se agață e venitul minim garantat. Bineînțeles, Oprișan își permite ce își permite, deși legea scrie clar despre măsurile ce se iau împotriva celor ce nu alocă fonduri. Mai mult, dacă nu dai drumul la fonduri pentru încălzire este închisoare pînă la trei ani. Oprișan te obligă să încalci legea. El își trage partea din orice lucrare și își bagă favoriții în afaceri.

Îl sfidez pe Oprișan cu ce am făcut!

Drumurile le-am făcut cu mari sacrificii, din banii proprii ai primăriei. Apa o începusem cu ajutor guvernamental. Cum eu nu am vrut să mă fac pesedist, mi-au tăiat fondurile. Am luat fonduri de afară. Am pus apă. Am băgat curent electric tot la rromi, unde nu văzuseră ei niciodată. Am făcut o școală pentru rromi cu bani de la Banca Mondială, 8,5 miliarde. E model pe țară. Vreau să vă spun că nici un rrom nu lipsește de la școală, nici unul, deși, înainte de renovare, se pișau pe pragul ei. Îl sfidez pe Oprișan cu ce am făcut! Cînd tu te-ai atinge de fonduri, eu consider că devii inuman. Eu vreau să dorm liniștit acasă. Am de la SAPARD 44 de miliarde într-o comună de țigani, adică arăt clar că pot să mă port normal cu rromii. Sînt oameni. Se picheta înainte primăria ca să nu se bată rromii cu pesediștii. Ce făceam eu dacă făceam ca ei? Ei, acum, cînd pățesc ceva întîi vin la mine să anunț Salvarea. Eu am deschisă primăria de dimineață pînă seara și îi primesc la mine non stop. Nici o firmă de-a lui Oprișan nu a luat licitațiile. De ce? Am pus o cifră de afaceri pe ultimii trei ani de 11 milioane de euro… fiindcă am vrut să prind firmă puternică. Ar trebui uşor împuşcat! Mie îmi trebuie 6,5 miliarde. Nu mă poate șantaja în nici un fel, iar eu voi da Alianței D.A. 3.600 de voturi.

Eugen ISTODOR

Cuvîntul care e arafatalist

Ion Iliescu se fîțîie prin paginile ***Jurnalului național*** și îi liniștește pe nefericiții care nu s-au regăsit pe lista cîștigătorilor la Bingo: „Combaterea sărăciei va fi principala prioritate a celui de-al doilea mandat constituțional“. Primul pas în combaterea sărăciei domnilor Bivolaru și Hrebenciuc îl face, totuși, Adrian Năstase, care cere să nu se mai privatizeze nimic pînă la alegeri. Tot în ***Jurnalul național,*** Adrian Năstase condamnă sistemul de vot pe liste. ***Adevărul*** pare să fie de acord: „Sistemul de vot pe liste îi transformă pe alegători în simpli figuranți. Ne vom prezenta la urne doar pentru a valida ceea ce alții au ales pentru noi. Aproape ca pe vremea Marii Adunări Naționale“. Marian Munteanu renunță la candidatură. Așa cum ne-a obișnuit, ***Libertatea*** se ridică împotriva privilegiaților care nu renunță nici la capătul mandatului să își tragă frizuri necuvenite: „Un ales se tunde cu doar 13.000 de lei“. În ziarul lui C.T. Popescu&Co, Mugur Isărescu adună cele mai multe referiri tendențios negative, în timp ce Theodor Stolojan este singurul candidat care scapă fără nici o referire tendențioasă. Tendință confirmată de un alt adevăr (s)electiv: dacă PDSR, PNȚCD și CDR 2000 încasează în moalele doctrinei cele mai multe referiri tendențios negative, în contul PNL nu se înregistrează nici măcar o singură aluzie negativă. ***Evenimentul zilei*** este anti-Iliescu, anti-PDSR, dar și anti-Meleșcanu.

Soarele răsare la 6 h și 59 minute. Tot în ***Evenimentul zilei,*** Cornel Nistorescu caracterizează alegerile din SUA drept „cel mai palpitant spectacol al democrației“. Domnul CTP explică sistemul electoral din State: „Această struțo-cămilă naște un animal nu foarte democratic: elefantomăgarul“. Din ziarele de vineri am aflat, cu ajutorul lui Petre Roman, dar și cu amărăciune, că fetele de la APACA nu mai citesc ***Academia Cațavencu.*** Motivul? „Ne dă la ziar în poze porno cu dumneavoastră“. În ***Ziua*** de marți, Teodor Meleșcanu are un material comandat cu supratitlul „Potrivit sondajului Metro Media Transilvania“ și cu titlul „Președintele Teodor Meleșcanu și ApR au un ritm exploziv de creștere“. Vadim îi prilejuiește Rodică Ciobanu, în ***Adevărul,*** un editorial cu multe fraze pline de adevăr: „Există un politician care-și zice justițiar, dar stă la masă cu figuri sinistre. Există un om care îl invocă pe Dumnezeu dar calomniază pe toată lumea.“ „Petre Roman este un fanfaron, un om plin de el.“ (Iliescu despre Roman, joi, ***Cronica Română)*** „Eu l-am ținut în palme în 1990; merită să-i dau palme.“ (Iliescu despre Roman, joi, *Ev.z.)* „Mi-a băgat cuțitul pe la spate, în septembrie 1991.“ (Roman despre Iliescu) La fel, dar de data asta prin Berceanu (vineri, ***Adevărul)***: „Iliescu este un bătrînel parșiv“; Valeriu Stoica: „Iliescu este o babă“; Năstase: „CV Tudor este un mincinos“; Stolojan: „Vadim e un bufon“; Băsescu: „PDSR este o haită“ *(Ev. z.,* joi și vineri).

Tot ce am consemnat pînă acum s-a petrecut, de fapt, acum 4 ani, în ziarele de la marginea lui octombrie și începutul lui noiembrie, cînd, ca și acum, oamenii muncii de la orașe și State îl alegeau pe Bush, iar oamenii muncii degeaba de la orașe și sate îl alegeau pe oricare altul în afară de Vadim. S-au mai umflat conturile, s-au înmulțit ouăle, am mai halit un mititel cu minerii, dar atmosfera nu s-a schimbat. Activistul UTC Cozmâncă, recent vopsit în făuritor de biserici, declară că „Băsescu e Satana pe pămînt!“ ***(România liberă,*** marți). Dan Ioan Popescu zice că îi este jenă să fie reprezentat în lume de un președinte vulgar și necioplit ca Băsescu ***(România liberă,*** joi). De undeva din spatele pesediștilor, Dan Voiculescu rotește și dă și dînsul cu ascuțitul – „Avem de-a face cu o mînă de ***epitifalnici!“***. În ***Ziua*** lui „Ciripoi“ și în ***Adevărul*** lui CTP, ziarist muiat temeinic în lăturile lui Vadim, apar mesaje publicitare ale PRM. Se vede că destul de puține se consumă, prea puține se transformă. Mai apar azi, în roluri secundare, Mutu ***(Ziarul*** de vineri: cică Dostoievski s-ar fi bucurat de suspendarea lui Mutu – „7 luni la bibliotecă“) și valorizarea leului. În schimb, presa e de acord că dispare Yasser. În ***Jurnalul național*** de sîmbătă, Cosmina Păsărin se teme de încălzirea globală.

Gabriel DROGEANU

Aoleu, ce m-ați trezit? Cum, ca să dăm comunicatul oficial? Zău că mă simt deranjat. Păi, eu de 15 ani sînt mort și nu s-a plîns nimeni. Păcat, mare păcat.

Yasser Arafat, îngrijit de ani de zile de un medic palestinian care a făcut facultatea în România şi care, în anul III, exact la examenul de boala liderului, și-a permis să renunțe la 500 de parai și un cartuș de Kent

canalul mass-midia năvodari

● Vizitînd site-ul personal al lui Adrian Năstase, nu mică le fu mirarea ziariștilor de la *Timpolis* din Timișoara să găsească o furăciune de pe propriul lor site: poza cu un colaj de ziare *Timpolis,* luată fără acordul redacției timișorene, apare ca fundal la „vocea presei“ de pe site-ul recent updatat al lui Năstase. De ce-i deranjează pe ei chestia asta? Pentru că îi compromite. Întîmplător, publicația este una dintre florile rare care și-au permis să critice PSD în vreme ce alte ziare locale – între care *Prima oră, Agenda zilei* sau penibila *Copita (VIP de Banat)* – se făceau preș. Orice ziar de bun simț s-ar jena să apară pe un site propagandistic cu texte ca: Năstase, „cel mai complex politician al partidului de guvernămînt“, „Guvernul a jucat bine cîteva cărți“, „Guvernul a procedat cu înțelepciune“, „economia duduie, a exclamat plin de încîntare premierul“ etc. În consecință, redacția *Timpolis* recomandă cîteva link-uri: www.limbidelemn.com, http.scînteianuamurit.ro, www.campaniavoastrănuecampanianoastră.org și, la sfîrșit, http.lăsați-nedraculuiînpace.ro.

Zețarul Ivan

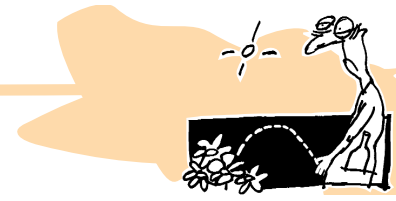

MAMA NATURĂ
TATÀL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

Vine Poliția / Și nu-mi ia nimicaaa...

Aș dori să fac o întrebare: domnii de la Poliția din Titan, cînd mai ieșiți la patrulare cu Aro-ul 10 cu număr vechi de înmatriculare și roată de rezervă cu capac de Mercedes furat? Pentru că încerc de un an să pozez capacul de Mercedes furat cu care patrulează mîndri polițaii din Titan, însă nu reușesc: să ne înțelegem, ori ieșiți dvs. prea devreme în patrulare, ori vin eu prea tîrziu acasă? Sau trebuie să sparg un magazin ca să apăreți în sfîrșit cu Aro-ul ăla cu capac furat, ca să-mi fac și eu meseria de ziarist și să vă pozez? (Iar o să iau penalizare: am zis că fac poza de cel puțin un an de zile și n-am reușit. Îmi cer scuze.)

Ori cabal, ori la spital

Vineri seară, pe bulevardul Baba Novac, paralel cu troleul 70, în care mă aflam, a galopat vreo două stații un țigan călare pe un cal. Ce ne uitam noi din troleibuz și oamenii de pe stradă, dar să vezi cum se adunaseră cîinii maidanezi de prin parcul IOR să se uite la cal ca la urs. La un moment dat, au făcut amîndoi stînga înspre Dristor și m-am gîndit că s-or fi ducînd puțin prin Mall. Probabil că stăpînii vor să-și tragă un castel nou și se consultă cu calul în privința sufrageriei.

Vadim trage cu pușți de Internet-café

Vadim la Constanța. Lume, pancarte, steaguri, cuvîntări. Mă aflam la cîteva sute de metri depărtare de eveniment, într-un Internet-café. Intră un pușți și strigă la tovarășii lui: „Bă, duceți-vă la Ceaușescu! Da, mă, e Vadim la Casa de Cultură în față, da' zici că-i Ceaușescu acolo, așa urlă ăia și agită portrete!". Hm, avea chef de poante, băiatu', dar nu-și dădea seama că dacă era într-adevăr Ceaușescu, el însuși trebuia să fie pe acolo, la datorie, fie reprezentînd o mîndră bucățică din litera O (de la „Omagiu"), fie prin găinațul din ilustrația cu porumbeii păcii. În nici un caz nu o ardea pe la Internet, s-o ciupească de creier pă sora lu' ochelaristu' ăla pervers de la calculatorul 14.

O mare Brînzan

Vești proaspete din metrou! Joia trecută, pe la amiază, doi amărâșteni discutau despre situația sistemului sanitar. „Hm, cărțile să fac la pedesereu, ce crezi tu? Că mai are loc cineva pe lîngă ei? Da, normal, păi nu mai e director de spital pă care nu l-au făcut ăștia membru. Plus că se pregătesc acuma de alegeri… Dacă pierd, la noi la Bagdasar o să vină director după alegeri Brînzan, ăsta care-i ministru acuma…". Eu am tresărit, vă dați seama, și am devenit atent. În jur, însă, nici o mișcare, toți erau cu nasul în fata de la pagina 5. Cred că omul ăla trebuia să spună: „…adică soțul Danei Războiu. Fata aceea de la TVR. Stăpîna unei maimuțe. Maimuța naște pui vii și îi hrănește cu…".

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Extratereștrii din Gîngiova

Gîngiova. Dolj. 4 noiembrie 2004

„O iei la stînga. O iei la dreapta. O iei la stînga. Dai de un om, mai întrebi. Dar nu omul știe adevărul. Adevărul este că mergi pînă unde vrei. Dar dorința nu e bună dacă nu merge drept. Că pe mine m-a lăsat la bunica de la vîrsta de opt ani." Cum este să mergi două sute de kilometri în țară și cînd vrei să întrebi de OZN-uri să-ți răspundă prostul satului? Ești la o întîlnire de gradul trei? El e extraterestrul, tu, prostul? O iei la stînga. O iei la dreapta. O iei la stînga.

Și dai de Lucian Pușcașu:

„Plecasem la pescuit acoloșa și coloșa stăteam culcat. Senin cum era, văd o stea cînd așa, cînd așa, cînd încolo, cînd încolo. În ce direcție era? Cum ar fi acum, pe la ora două noaptea am observat-o din pat. După aceea, nu am mai văzut-o. La ce distanță? Cum sînt stelele acum. Era mai mică ca Luceafărul. Mergea pîr-pîr și a luat-o spre nord. La o săptămînă și ceva am mai văzut una care mergea la vale, dar nu avea starter, cum mergea avionul să facă lumină, cînd așa, cînd așa. Atît am văzut. Ce știam eu de astea?" Numai bărbații au văzut stelele. Țiparu, Manea. Numai ei au insomnii în Gîngiova. Femeile dorm duse. Bărbații dorm pe lemne, ca găinile. Femeile dorm în casă, ca stăpînele. Bărbații anunță ploaia. Femeile se spală cu apă de ploaie. „Eu am impresia că nu am văzut ceva de natură. O stea din aia stă acolo pe cer unde e, nu vine ca femeia în pat. Fiecare trăim o impresie, bă, ce e aia?"

Meserie de gradul trei

„De unde era defecțiunea? De la difuzor, de la partea mecanică, de la fotocelulă, de la becul de ton. Dereglarea după tamburul neted era simplă, era dată mai încolo fotograma. Cît de multe vedeam pe vizor? Multe, foarte multe fenomene. Puneam reclame, că e sufletul comerțului, reglam aparatele, să fie ecranul clarificat, cu sonor în sală, făceam decont de casă, de la seria asta la asta. Eu, Lucian, am fost operator proiecționist de gradul trei. Dar la Revoluție mi-a luat aparatul de la Căminul Cultural și m-am apucat de meserii: mecanic agricol, mecanic de de toate – fier de călcat, foarfece, rețeuri, aragaz, electricitate, mecanică. Ce se face cu paralizie enfantilă de la doi ani la stîngul? Am făcut școala la Segarcea cu Paraipan, două săptămîni. Am completat un caiet două săptămîni, apoi mă punea să pun aparatul de proiectare a filmelor. Motor! Eu ziceam."

Nu, tataie, ziua nu văd nici un ozeneu, că stau cu ochii în pămînt, la treabă. Abia noaptea tîrziu, cînd ies de la bufet și ajung acasă, mă atacă farfuriile zburătoare care vor să aterizeze la mine în cap. Noroc cu nevastă-mea, săraca, că tot ea le strică pista de aterizare cu făcăleţul.

Lucian Puşcaşu, un ufolog doljean care intră în contact cu civilizațiile extraterestre de cîte ori duce la ochi sticla telescopului de o vadră ca să se asigure că s-a terminat zaibărul

Cosașu, Gorzo și Alex. Leo Șerban la un loc

„Fără încălțări și ciorap în picioare, desculț, am văzut sute de filme. Indiene mi-a plăcut, cu elefanții, cu Kapoor și din alea cu Tarzan. Cu dragoste, e o prostie. Că nu e ceva adevărat. Alea românești nu-mi plăceau, că nu aveam sonorul să corespundă acustic cu sala. Căminul nostru nu avea tavan drept. Nu avea acustică și acustica aia făcea o rezonanță. La alea străine citeam și eu, alea erau capodopere."

Final de OZN

„Eu stau aici și văd ozeneuri. Dar meseria mea trebuia să fie la oraș, dar nu a vrut nevasta să meargă cu mine acolo. E surdă."

Eugen ISTODOR

Foarte săracii și cinstiții vecini ai lui Iliescu

În apropierea Palatului Cotroceni, acolo unde președintele țării stă în cot și cugetă intens pentru binele poporului român, s-a ridicat de ceva vreme un cartier format din 4 „case" realizate absolut din plastic, aer, cartoane și bețe. Locatarii (vreo 20 de persoane mici și mari) se chinuie să trăiască în strînsă legătură cu natura, sperînd că cineva le va da într-o zi o casă cu acoperiș și niște cartofi. Toți sînt săraci lipiți, nici unghii n-au cu ce se scărpina, iar cerșitul și spălatul parbrizelor de la intersecția de la Răzoare e singura sursă de venit.

Schimbăm casă ecologică din carton reciclabil, proiect Feng-Shui, grădină venețiană decorată cu reziduuri menajere unicat, Cotroceni, vecini VIP, cu garsonieră orice confort, indiferent zonă. Rugăm seriozitate, exclus intermediarii de la putere.

Copii ai străzii, despăgubiți regeşte de Guvernul Năstase şi premiaţi la Preşedinţie cu ordinul „Să nu vă mai prind, bă, pe-aici!", în rang de Mare Boschetar

Suzi, cățeaua plină de pui

Prima dată am întîlnit-o pe Rebeca, o fetiță de opt ani, dentiție perfectă, paloare sănătoasă, isteață foc. A știut să zgîndăre naivele ca mine, ușor subliminal, clipind din pleoape, stîrnind o lacrimă și periindu-mă intens: „Săru' mîna, domnișoară, mata ești ca zîna dîn povești care aduce cadouri la copiii săraci! Dă și mie nește bani!". Ce dracu' să fac? Îi dau zece mii și o întreb de mă-sa. N-apucă să zică ceva că din iarbă sau din pămînt mai apar încă vreo 14 puradei, toți băloși, buboși, desculți, vineți, dar cu niște priviri de reclamă la picături. Clare și convingătoare. „Dă-ne și nouă un ban că murim de foame!" Dau iar. Aflu apoi povestea slogan: toți dorm cu obrazul lipit de pămînt și le rîde Luna-n mațe de foame. N-au case. Nimeni nu-i ajută. Normal! Urmată de pitici, mă îndrept către una din „case". Mă împiedic de-o păpușă fără cap și de un butoi din plastic spart. Latră o cățea plină cu pui, din ăia buni. Cică o cheamă Suzica. N-am înțeles de ce. Unul dintre țîști-bîști o pupă direct în bot și potaia, înduioșată și grea, tace ca vrăjită, cu ape în ochi.

În puța goală, mai hacana

Iese și Somna, pe numele de familie Matei, mama Rașelei, a lui David, a Rebecăi, a lui Iosif, Samuel și... așa mai departe. Că-s vreo opt, nici ea nu știe sigur cîți, cine i-a numărat?! Dar stai, că mai e unul. Cercetează cortul și își dă seama că lipsește o fetiță. „Haoleu! Pă unde dracu' umblă haia mica?" Puradeii dau din umeri. Habar n-au. Într-un tîrziu apare piticania desculță, cu părul vîlvoi, lingînd fericită un sugiuc roz. Îl ține în mînuțe ca pe un trofeu. Somna se ia cu mîinile de cap: „Făăă, iar fusăși la butic, ț-am spus să nu tranversezi, că e mașini multe! Să vezi ce omor îți iei!". Femeia e nervoasă și înfrigurată. Continuă în altă gamă, cu ochii spre mine: „Noi am stat pînă astă-vară acolo, la drum, aproape de biserica de la Răzoare. Da' a venit unii dă la poliție și ne-a zis: cărați-vă d-acilea, că trece domnu' președinte, vă vede și nu-i frumos! Așa că noi am strîns bulendrile și ne-am așezat mai hacana." David, pitacul de un an, e sculat dintre țoale și adus la pozat. E în puța goală și desculț. Rîde cînd mă vede și întinde mînuțele mînjite cu ojă roșie, să-l iau în brațe.

Pempărși pentru David

Adevărul este că, în pragul iernii, toți amărîții ăștia respiră de pe o zi pe alta. Copiii Somnei nu știu ce-i ăla un televizor, o carte, un calorifer cald sau un banal săpun. David n-are pempărși și stă așa, murdar la cur, și rîde mereu. Cele două gemene, Rașela și Rebeca, par două castane pitite într-o singură carcasă. Numai că Rașela vrea să se facă învățătoare, iar sor'sa „doctoriță dă copii". E o diferență! În loc de ușă, casa lor are un carton. Înăuntru, dîrdîie zîmbind ca vîrîți la 220 alți pitici despuiați. Se bucură bilingv, și în țigănește, și în românește, că „a vinit domnii dă la ziar". Soba, o chestie din BCA, scoate fum și izbutește să dea puțină căldură. La biserica de la Răzoare bate un clopot în la minor. E vecernia. Atunci își amintește și Somna, arsă de griji: „Dă patru ani trăim pă stradă, domnișoară. Doi ani am dormit pă cîmp. Acu' venirăm aci, aproape dă casa lu' domnu' Iliescu! E adăpost." Și, stînd așa la parole și la promisiuni, dintr-o dată cade înserarea ca o ghilotină peste cocioabele din carton și carne. Pămîntul se răcește, tălpile puradeilor se umflă de frig. Gata, la culcare! Fug înăuntru, vegheați de o singură lumînare, un calendar cu Becali-președinte și o poză cu Maica Domnului pe care o pupă toți, inclusiv piticul David, care o morfolește însetat.

Ceaules, Darwin

Cultа noastră cea de toate zilele

Eu pup poala popii, tu nu pupi poala mea

Miercuri, 27 octombrie, trei au fost lucrurile care s-au pogorît asupra veselei ortodoxii neortodoxe din România: cutremurul de 6 grade pe scara Richter, Balul *Academiei Caţavencu* şi sărbătoarea Sfîntului Dumitru. La slujba de la Patriarhie, trei au fost episcopii care l-au confundat pe Sf. Dumitru cu Sf. D'ale lui Mitică: Casian al Dunării de Jos, Teodosie Tomitanul şi Vicenţiu Ploieşteanul, episcop-văcar, pardon, episcop-vicar patriarhal. Show-ul oferit de cei trei a fost de un prost-gust nici măcar sfînt. În timpul liturghiei, Casian şi Tomitanul se înfruntau din priviri şi gesturi, mai ceva ca Mutu şi Mou-rinho. Cînd patriarhul Teoctist pomenea cîte o ectenie, Tomitanul, zelos cum este, sărea imediat să-i pupe poala popii, spre indignarea lui Casian, ale cărui pupături reacţionau întotdeauna cu întîrziere. Cînd la orizontul credinţei în bani şi putere a apărut Ploieşteanul, acesta a urcat de-ndată pe scenă şi s-a dus pupşcă la tătuca Teoctist să-şi ia slugarnicul tain al binecuvîntării. În timp ce se retrăgea cu spatele, Vicenţiu l-a salutat din mers pe Tomitanul, nu însă şi pe Casian. Frustrat, Casian i-a zîmbit forţat Ploieşteanului, dar vicarul-văcar n-a catadicsit să-i acorde nici o atenţie. Pe faţa albăstrie a lui Casian se citea o indignare foarte supărată şi frustrată care, după vreo cinci minute, l-a împins pe bietul episcop al Dunării de Jos la poalele poalei lui Vicenţiu, unde s-a gudurat şi, bineînţeles, băgat în seamă. În tot acest timp, enoriaşii priveau şi se cruceau.

ÎI DĂM REGELUI 30 DE MILIOANE DE EURO... VIN ALEGERILE ŞI PUŢINĂ RECLAMĂ NU STRICĂ. DA' DUDA ĂSTA-I BĂIAT SERIOS, I-ADUCE ÎNAPOI ?
MARIALE.

Sfîntul Duş Rece

Poliţia nemţeană în inacţiune!

Un zvon mai bine informat decît noi circulă dinspre Poliţia Piatra Neamţ. Acum o lună, contabilul-şef al Inspectoratului Judeţean de Poliţie Neamţ, Iulian Pantazi, s-a dat peste cap cu o doamnă fostă soţie de fost subofiţer, în timp ce maşina în care se aflau se dădea la rîndul ei peste cap într-o curbă periculoasă pe drumul dinspre cabana Scăricica. Zvonul tinde să acrediteze şi ideea că, puţin mai înainte, în cabană, domnul contabil o dăduse şi pe spate pe doamna respectivă (cu glumele şi deosebitul său simţ al umorului, bineînţeles). Asta în timp ce erau date pînă la fund şi niscaiva sticluţe cu băuturi recreative. Din această a doua tăvăleală, cu maşina, cei doi au ieşit puţin cam speriaţi, dar nu disperaţi. Deşi autoturismul s-a şifonat binişor, şeful Inspectoratului Judeţean, comisarul-şef Aurel Munteanu, a fost înţelegător, mai ales că păţise ceva asemănător acum un an, şi nu a raportat incidentul la Bucureşti. Nu s-a făcut nici anchetă, accidentul nu a fost înregistrat, iar maşina a fost dusă în garajul poliţiei din comuna Alexandru cel Bun. Pentru cine nu ştie, cabana Scăricica este un fel de templu al plăcerilor pentru mulţi poliţişti cu grade mari, chiar dacă prin plăcere putem înţelege fie şi numai somn sau mîncare bună. Aici şi-au odihnit ciolanele de-a lungul timpului ministrul Rus, generalul Toma Zaharia, generalul Florin Sandu, Dudu Ionescu şi chiar folcloristele lui Pinalti, care la Scăricica au devenit cunoscute. După cum vedeţi, un loc unde poţi să te tamponezi bine cu cineva şi să îţi şi placă.

Cabana Măscăricica

Bursa şpăgilor

Cînd nu iei şpaga pe ulei

Am ajuns la concluzia că românii habar n-au să dea şpagă. Nu au fineţea şpăgii, ca să zic aşa. Spre exemplu, am un prieten funcţionar public căruia i s-a oferit mită. Utima oară, la el a venit un mare producător de ulei. Acesta a scos discret din diplomat o sticlă de ulei şi i-a pus-o pe masă. Exact ce vă spuneam. Unde este fineţea în acest gest? Cum să-i pui unui om, pe birou, în văzul colegilor, o sticlă unsuroasă de un litru, valorînd exact 50.000 de lei? Mi se pare că unii oameni, pur şi simplu, nu merită să dea şpagă.

Pui de ulei

Cine atacă se acuză

Trebuie să vă mărturisim că, dintr-o cercetare de piaţă făcută la întîmplare, ne-am convins că într-un fel era citită această rubrică în urmă cu trei ani şi altfel e privită acum. Spre exemplu, cu ani în urmă, după ce am publicat un articol în care povesteam de şpăgile pe care studenţii foarte săraci de la Facultatea de Aeronave, Universitatea Politehnică Bucureşti, trebuie să le dea ca să-şi primească bursele sociale, Ministerul Învăţămîntului s-a dus în picaj peste decanat şi a catapultat două bobîrnace în ţeasta şpăgarilor. Acum, după ce am scris în urmă cu două numere că un prodecan (atenţie, n-am spus de la ce facultate din Politehnică) scoate în jur de 4.000 de cocari în sezonul cazărilor în cămine, s-a declanşat iar un raid la Facultatea de Aeronave. De data aceasta, atacul a pornit taman de la prodecan şi i-a ţintit pe studenţii care îşi iau copilot de cameră pe iubitele lor, studente la aceeaşi facultate. A fost oare un contraatac întîrziat, ca răspuns la răbufnirea ministerului din urmă cu trei ani?! Sau, mai degrabă, s-a simţit omul vizat, identificîndu-se cu cifrele pe care le-am dat noi!? Deci, oricum ar fi, am avut dreptate.

Birou de Prodecancan

Casa Albă nu e acasă

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Săptămîna trecută, în America, McDonald's-urile au trecut pentru cîteva ceasuri pe locul doi la numărul de clienți. Iar pe primul loc au trecut secțiile de votare – căci, da, doamnelor și domnilor, leidiz end boiz, boiz, boiz (vorba Sabrinei, aia cu țîțe mari de năduşea greu), în America, săptămîna trecută, tot poporul a fost la votare. Și a votat poporul ăsta cu sîrg și seriozitate, iar apoi s-a dus acasă, s-a așezat la televizor și, la o pungă de popcorn, a așteptat să vadă pe cine-au ales președinte electorii, cei 15, 20 sau cîți or fi ei. *Academia Cațavencu* nu s-a supus acestui sistem și și-a votat singură noul președinte al Statelor Unite ale Americii. Incredibil! Mortal! Șic! Nou! New! Pașnic, prin vot și fără o idee clară în minte, redactorii *Academiei Cațavencu* au ales noul lider al lumii! Nu, nu... lăsați aplauzele, mai bine citiți voturile noastre, să vedeți unde duce democrația!

BUSH

Ştefan AGOPIAN

L-am preferat pe Bush deoarece Kerry prea are mutră de intelectual. Știți cum sînt intelectualii, au dileme. Și din cauza asta nu pot să facă rău bine.

Alin IONESCU

Am votat cu Bush pentru că nu-mi mai place stînga, fie ea și americană. Toți intelectualii ăștia fandosiți și răsfățați, care mai nou vor să emigreze în Noua Zeelandă și Canada, n-ar trebui să uite că niște europeni, maeștrii lor în ale socialismului, au avut pe mînă istoria secolului XX și și-au bătut joc de ea. Cît despre papagalii ăia de la Hollywood care se fac budiști, scientologi și musulmani pentru că e trendy și apoi ies din restaurante unde lasă 10 mii de dolari pe o farfurie mînjită cu sushi, ca să lupte pentru pace, mersi, nu cumpăr! De-aia zic, să-i mai lăsăm și pe camionagii, pe fast-foodari, pe cow-boys, pe fermieri și pe cocacolari să se mai ocupe puțin de istorie, că alde Bob Dylan au milioane de dolari de numărat. Doar nu degeaba i-au înjurat pe îmbuibații de republicani.

Ioan T. MORAR

Dacă aș fi nevoit să plec în America, din diverse cauze (cum ar fi dictatura lui Năstase), nu aș avea altă șansă, la pregătirea mea profesională și la vîrsta mea, decît aceea de a mă angaja ca șofer de camion. Așa merg lucrurile, vorba lui Vonnegut. Și, în această situație, poate că, seara, în te miri ce parcare de TIR-uri, aș ajunge să discut politică americană cu fîrtații camionagii. Și, ca să nu mă simt prost, ar trebui să spun că am votat, ca și ei, cu Bush. Asta e, ca să mă apăr de dictatura viitoare a lui Năstase, am votat cu Bush.

KERRY

Liviu MIHAIU

De fapt, aș fi votat împotriva lui Bush. Cred că lumea trebuie condusă de oameni vizionari care vor s-o facă mai bună și-atât. Cu acest barrilboy în frunte, lumea a ajuns o firmă de foraj care face războaie și ne ascultă telefoanele numai că să ajungă la cele 6.000 de miliarde de dolari pe care îi are Irakul în subsol. Și-atât. Asta cu terorismul este pentru camionagiii transpirați.

Viorel MOŢOC

Doar nu era să votez cu Bush, candidatul Partidului Republican – un fel de PSD american, votat de țăranii neșcoliți și susținut de oligarhia economico-financiară. Băiatul ăsta, cam din topor, a ținut morțiș să pornească două războaie și să cîștige două mandate doar ca să-și depășească complexele față de tac'su, care avea numai unul la activ. E adevărat, nici Kerry nu prea are față de președinte. Da' ce, parcă Băsescu, democratul din România, are?!

Alexandru VĂRZARU

Eu sînt pentru Kerry. Nu avea față de președinte, se spune. Mie îmi plac ăștia care nu au față de președinte. Îmi pare rău cînd cîștigă numai cei care au fățău de președinte și atît.

Marius BORŢEA

Votez cu Kerry, în primul rînd pentru că Bush a mai fost în România. Apoi, decît un republican care dă cu pumnul în masă, prefer un democrat care dă (cu) altceva prin Biroul Oval. Cu Kerry președinte și cu o Monica Lewinski la stînga lui (zic „la stînga" pentru că doctrine de „centru-jos" n-am auzit să existe), sigur ar fi fost mai multă pace în lume, s-ar mai fi domolit ritmul alert al încălzirii globale, bătrînelele ar fi trecut ofițerii strada, ziua bună s-ar fi cunoscut cu cine se trezește devreme, iar la pomul lăudat nu s-ar fi lăsat pe mîine ce nu merge de multe ori la apă. În concluzie, votez cu Kerry pentru că s-a însurat cu o miliardară, singura alternativă cinstită la Loto 6 din 49.

Alexandru DUŢU

În primul rînd că, votînd pentru președintele Americii, chiar și lui Bush, au uitat de mine și mi-au întîrziat externarea din spital cu o zi. Exact în ziua aceea, în care m-au ținut inutil în spital, în clasa mea s-a făcut oră (singura oră făcută vreodată la clasa mea, a VI-a B) de educație sexuală. Am pierdut un spectacol unic, o doctoreasă i-a scos pe băieți din clasă și le-a dezbrăcat pe fete la bustul gol ca să le arate cum trebuie să se verifice dacă au noduli la sîni. Ușa clasei avea o găurică la care au făcut cu rîndul ochii colegilor mei, iar fetele s-au lăsat privite, fără ca vreo colegă să o facă atentă pe doctoreasă. George Dabăliu Bush, îți dai seama, tatăl tău, cu politica lui dementă, mi-a răpit pentru totdeauna poate cea mai interesantă zi din viața mea de elev de gimnaziu! N-am să-l iert niciodată pentru asta! Hai Kerry!

Iulian TĂNASE

Eu aș fi votat cu Bill Clinton, așa cum am și votat, de altfel, în 1992 și 1996, cînd am votat cu Emil Constantinescu absolut gratuit. Cu Emil Constantinescu am zburat relativ gratis în 1998, cînd am zburat în America pentru a-l vota pe Bill Clinton la Casa Albă, pe care l-am văzut la Casa Albă, în fața casei, lîngă Emil care era pe lîngă. Cu George Bush aș fi votat în 1988, pentru că Bush era tătic pe atunci și tăticului Bush nu-i stătea în față nici un „W". Cu George W. Bush nu aș fi votat – nici în 2000, cînd am votat cu Ion Iliescu, nici în 2004, cînd aș fi votat cu Kerry doar pentru că nu aș fi votat cu „W". Trebuie să recunosc, totuși, că „W" are un „C" al lui!

ABȚINERI

Daniel GOACE

Nu știu ce să zic acum, la o săptămînă după afișarea rezultatelor. Asta e ca și cum ai nimeri pe un stadion după terminarea meciului al cărui scor nici măcar nu-l cunoști. Și vine la tine o gașcă mare și te întreabă: „Tu cu cine ții, bă ochelaristule?". Zici Dinamo și a bătut Rapidul, ți-o iei rău. Zici Rapidul și a bătut Dinamo, ți-o iei și mai rău. Așa și eu cu americanii ăștia care, din doi inși, unul e cu Kerry, celălalt cu Bush: zic că aș fi votat cu FC Național.

Alexandru CĂUTIŞ

Votez cu Kerry nu pentru că mă pricep la politică, ci pentru că am suferit din cauza lui Bush enorm. Mă rog, nu din cauza lui Bush-fiul, ci a lui Bush-tatăl, dar e tot în familie. Am suferit crunt din cauza politicii lui. Cînd a atacat Irakul în 1990, eu eram în spital, operat de apendicită. Din cauza evenimentului irakian, toți medicii erau cu ochii pe televizoare și, preocupați de rachetele aici în redacție, normal ar fi fost să o facem prin electori, nu direct. Sînt împotriva lui Bush. Dar odată cu realegerea lui am înțeles mai multe despre forța democrației americane și despre ceea ce dă putere acestui popor. God bless America. In God we trust. Smoking causes lung cancer, heart disease, emphyzema and may complicate pregnancy.

ALTE VOTURI

Dragoș MUŞAT

N-am votat cu Bush pentru că e genul de cow-boy care zice de Clinton care a tras o marijuană în armată că e un nenorocit de drogat care ar trebui băgat la închisoare, zice că homosexualii sînt poponari și poartă cizme la costum – și pe urmă, cînd se-ntoarce duminica de la biserică, îi trage o sticlă de bere-n cap lu' nevastă-sa de nervi că Houston Texans au luat bătaie de la Tampa Bay Buccaneers. Pe de altă parte, cineva trebuia să i-o tragă în bot ca lumea lui Saddam și de-aia n-am votat nici cu Kerry doar pentru că cîntau obosiții de la R.E.M. împotriva războiului.

Cătălin MATEI

Părerea mea despre votul americanilor este următoarea: pentru a răspunde la acest vot luni pînă în ora 13,00 am nevoie de următoarele consumabile ca să mă simt un alegător competent: o cutie de pateu ficat pui cal. I, o pîine graham feliată, un suc și două pachete de țigări, adică, în total, 200.000 de lei, adică exact cît primesc pe acest vot dacă îl predau la timp. Cu alte cuvinte, răspund la această întrebare ca să îmi acopăr costurile fixe. Și nu fac nici un fel de profit. Cînd o să am Corvette, casă în Florida și o să mănînc la McDonald's din suma obținută pe vot, o să vă răspund. Întrebați-l pe alegătorul Puff Daddy ce a mîncat înainte să voteze.

Dan STANCIU

De-a lungul vremii, am participat la mai multe tururi de scrutin și am votat întotdeauna candidații FRN (Federal Reserve Note): George Washington – bancnota de 1 dolar, Abraham Lincoln – 5 dolari, Andrew Jackson – 20 de dolari, Ulysses Grant – 50 de dolari, Benjamin Franklin – 100 de dolari (pe candidatul de 10 dolari am uitat cum îl cheamă). La alegerile de marți, 2 noiembrie 2004, după ce mi-am întors buzunarele pe dos și n-am găsit decît niște mărunțiș, am constatat că aș mai fi avut nevoie de vreo 15 George W. Bush și vreo 15 John Kerry ca să-l votez pe George Washington pentru un nou mandat. Drept care opțiunea mea electorală s-a îndreptat către o bere. Cu trei voturi pentru Nicolae Iorga am validat-o.

Plagiatorul Armand Chiriloiu și Adrian Năstase au căutătura asemănătoare!

„Bună să-ti fie inima, după cum îți e și căutătura!“ – zice, înțelept, un vechi salut românesc. Inima și căutătura lui Armand Chiriloiu sînt, vă asigur, în deplină consonanță. Căutătura, fața adică, nu o descriu. Ea se cere văzută. Merită! Despre inimă și apucături, în cele ce urmează. Pe Armand Chiriloiu o țară întreagă nu-l cunoștea, că nu avea de ce, dar îl va cunoaște acum și rău îi va părea. Îl cunoștea însă – și asta era deja de ajuns pentru el – premierul Adrian Năstase, pe care, la o vînătoare de capre negre făcută în Argeș, acesta, ca șef de ocol, l-a ajutat să împuște pașnicul ierbivor. Drept răsplată, Armand, pe care, repet, o țară întreagă nu-l cunoștea, a fost numit șef al departamentului „vînătoare“ din RNP Romsilva, Bulevardul Magheru, București, adică în centru. Adică a fost numit „specialist“ discreționar peste „tot ce mișcă-n țara asta“, îmbrăcat în solzi, pene și păr și domiciliat sub „rîul, ramul“. Numirea a făcut-o Ion Dumitru, directorul general al Romsilva, omul Danei Năstase, candidat de Dîmbovița pentru Parlament și subaltern al lui Petre Daea, actual ministru al Pădurilor, finul socrului lui Adrian Năstase, fin „care este“ și inteligent foarte. În calitate de specialist și autoritate publică, l-am văzut pe Armand Chiriloiu la Național TV, deloc *În miezul problemei,* ținînd partea ucigașului de urși Juan Carlos al Spaniei și mijlocitorului de crime asupra biodiversității Arpad Sarkany, de la Covasna, directorul firmei de pompe funebre zoologice Abies Hunting. Ținînd partea lor, dar nu și piept lui Cornel Ivanciuc. Dar marea vocație a lui Armand, pe care o țară întreagă o va cunoaște acum, este scrisul. Scrisul prin copierea atentă (inclusiv a greșelilor) a scrierilor altora. Adică plagiatul. Subsemnatul, în primăvară, am primit, prin poștă, textul ce avea să orneze paginile unui pliant despre Muzeul Vînătorii de la Posada. Text bine scris, documentat, semnat de Gabriel Cheroiu, redactor-șef al revistei *Vînătorul român* (cunoscut scriitor de literatură cinegetică, autor al truditei și reușitei *O istorie a literaturii cinegetice române)*. Am regăsit textul amintit în numărul 2, pe iulie-august, al făcăturii *Pădurea și Viața,* publicație editată pe bani publici de către RNP Romsilva. Revista – prezentată drept „periodic de cultură și informație silvică“ – înlocuiește *Universul pădurii*, care timp de doi ani, 2002 și 2003, a făcut cultul premierului Năstase. Acum ea are în colectivul redacțional o lungă listă de „dringi, confdringi și profdringi“, începînd cu Ion Dumitru și terminînd cu Ioan Milescu, decanul Facultății de Silvicultură Suceava. Am găsit textul lui Gabriel Cheroiu, semnat însă de Armand Chiriloiu, sub titlul *Muzeul Cinegetic Posada,* publicat între paginile 50 și 53. Plagiatul nu e unul rafinat, limitat la idei și succesiune de teme. E unul prostesc, demn de un elev de clasa I, făcut cuvîntel cu cuvîntel, virguliță cu virguliță, așa cum șade bine unui mărunt șef de ocol ajuns la Capitală. În total să tot fie 1.500 de cuvinte. Pesemne fercheșul ingineraș, al cărui chip se cere văzut, să fi fost felicitat de admiratoare pentru finețea documentației și frazării din „istoricul clădirii muzeului“, unde detaliile de genealogie princiară abundă, ca și pentru osîrdia căutării prin biblioteci a acestora. „Curat murdar!“ Contactat telefonic, Gabriel Cheroiu, surprins, mi-a confirmat descoperirea. Ulterior a atras atenția plagiatorului, oferindu-i și o soluție elegantă: inserarea unei notițe în revista următoare, incriminînd o greșeală de tipar la numele autorului. Plagiatorul însă n-a consimțit la pierderea gloriei literare, fiind pe cai mari, adică pe urșii mari pe care-i va ucide în viitor protectorul său, candidatul la președinție Adrian Năstase.

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Pro Cinema e cam Pro Cineva

Joi, 4 noiembrie, la ora 10 și 22 de minute, butonînd pe telecomandă, am nimerit pe Pro Cinema exact cînd, pe formatul de semi-teletext de la acea oră, lîngă reclamele la *Seinfeld*, apăruse o rubrică de evenimente istorice întîmplate, de-a lungul vremii, pe data de 4 noiembrie. Ei bine, ce evenimente istorice servea Pro Cinema-ul publicului său la ora aceea? Nu vreo bătălie dintre Napoleon și ruși, nu vreo asasinare de prinț austriac, nu vreo scufundare de Titanic. Ci – „Istoric: 1999 – Viorel Hrebenciuc a fost desemnat șeful campaniei electorale a PSD pentru alegerile locale, parlamentare și prezidențiale“. Dacă și Hrebe a devenit personaj istoric, mă întreb despre cîți oameni din PSD crede Pro Cinema că au făcut istorie. Mă pot trezi oare într-o dimineață și cu textul „1998 – Sechelariu botează stadionul din Bacău cu numele lui“, „Marți – Corina Crețu a fost la coafor“ sau „Soarele răsare la 6,39; găinile lui Adrian Năstase s-au trezit la 8,25“.

Prost Cinema

N-a fost corectă lupta! Am fost dezavantajat clar. Păi, eu nici nu-l vedeam, că e mult mai scund şi mai slăbuţ, iar Pepe, oriunde dădea cu pumnul, tot găsea o bucată din mine de lovit.

Anacronica TV

Mai unici, băieți, mai unici!

„Una e Teo, una e Vacanța Mare, una e Raluca, unul e Cristian Tabără, unul e PRO TV-ul". Ăsta e mesajul cu care postul de televiziune din Pache încearcă să mă captiveze. Evident, mesajul este un truism. Faptul că Teo e una, chiar și după ce a slăbit, nu mi se pare vreun merit deosebit, iar faptul că la OSIM nu mai poate fi înregistrată altă trupă cu numele Vacanța Mare nu cred că spune ceva despre nivelul de profesionalism umoristic. Adică nu înțeleg de ce nu se bat televiziunile pe oamenii de serviciu ca să le dea vreo 5.000 de euro pe lună din moment ce în fiecare zi sînt unici, pun mîinile pe aspiratoarele lor unice care înghit gunoaie unice, fire de praf și păr care arată la fel, dar sînt complet unice și pun suluri de hîrtie igienică unice la WC-urile unice. Ceva unic. Ceva deosebit. Recomand PRO TV-ului să modifice în consecință promo-ul la filmul *Academia de poliție II* care se va difuza săptămîna asta: „e complet unic, iar luna asta aveți a șasea ocazie unică să îl vedeți doar la postul nostru unic".

Cătălin MATEI

Pepe!... Hai la pepeee!

În timp ce mănînci pe piine toată săptămîna emisiuni precum *Ciao, Darwin!, Vacanța Mare* și *Folclorul contraatacă,* nivelul intelectual din capul tău scade, favorizînd apariția cariilor. Mestecă *Stele verzi* după fiecare duminică după-amiază și vei obține un creier mai curat și mai uscat! Cam așa aș vedea eu un promo la emisiunea aia de box în care vedetelor din show-biz li se dă ocazia să mai pună ceva în gură, fie și cu mănuși, că și-așa din cîntat nu prea se mai scot bani în ziua de azi. Duminica trecută m-am uitat doar așa, să văd cui i-a mai venit rîndul la scatoalce. Și, cum Pleșu vs. Patapievici și Neagu Djuvara vs. Bălăceanu Stolnici se pare că au fost reprogramate, a trebuit să mă mulțumesc cu un jenant Pepe vs. Helciug. Am zîmbit urmărind eforturile prezentatoarei, această Raluca Harvard from PRO TV, care încerca din răsputeri să evite formularea „pe Pepe" și am rîs de-a binelea citind pe una din pancartele susținătorilor lui Pepe „Batel PEPE!", cu o liniuță minusculă de despărțire introdusă probabil forțat, înainte de meci, de către singurul fan care promovase patru clase. Altfel, ce să vă spun... tot meciul am fost cu ochii în decolteul Oanei The Voranu și nici n-am apucat să văd pumnii prietenului ei care se lupta cu mastodontul ăla de Helciug. După ce l-am observat pe Helciug la pămînt, mi-am dat seama că nici el nu-i văzuse.

Stele vezi

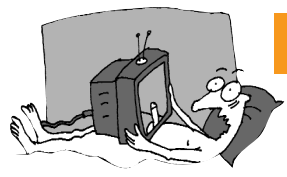

Trampa și ecranul

★ A.M. sau M.A.? Andreea Marin sau Mohamed Abdelwahab? Sîmbătă seară, cînd ecranele gemeau de *Surprizele* Andreei Marin, iar prin apartamente canapelele se zguduiau de emoția telespectatoarelor surprinse, mi-am luat ochii și urechile la plimbare și m-am dus pe TV5, la emisiunea *Marile voci ale cîntecului arab.* Unde l-am putut vedea și auzi pe Mohamed Abdelwahab, un fel de faraon al muzicii ușoare egiptene, interpretînd magnific variațiuni la cuvîntul „Layl" („noapte") în modul „Rast".

★ Dacă ați fi văzut reclama la Cif și Domestos, ați fi văzut cele două mascote ale firmei, două recipiente mari cît mine care vin la casele oamenilor pentru a le da premii. Ei bine, dacă vin la mine acasă, eu nu le las să intre, că nu îmi inspiră încredere. Așa că vă recomand și dumneavoastră, dacă le lăsați totuși în hol, să le supravegheați, iar dacă pun mîna pe vreo geacă, să le bateți, să le dați numai la dop, că acolo le doare. La dop și la etichetă.

★ Am remarcat că toate emisiunile de la Acasă TV și PRO TV sînt sponsorizate de Knorr Mușchi. Țin să le atrag atenția producătorilor că, deși vedetele laudă produsul, nu am văzut nici una dintre ele să mănînce din el, în afară de Busu, care oricum ar mînca orice.

★ Cum PRO TV-ul difuzează *Academia de Poliție* a nu știu cîta oară, am ajuns la o concluzie. Eu cred că, spre deosebire de OTV, care are o casetă pe care se pun toate filmele, la PRO TV există mai multe videouri în care se află cîte un singur film: adică video-ul cu *Armă mortală,* video-ul cu *Academia de poliție* și video-ul cu *Singur acasă.* Mă bucur totuși că s-a stricat video-ul de Revelion cu *Masca.*

★ L-am urmărit cu atenție pe bebelușul gigant Dan Helciug cum a luat o rușinoasă bătaie de la Pepe. Pentru prima oară, Pepe mi s-a părut simpatic și, mai mult, chiar Oana Zăvoranu nu mi s-a mai părut atît de rea. Chiar mă gîndeam că, dacă Pepe bate și Vacanța Mare, renunț la casetele cu „Bambi" (care a luat bătaie) și mă apuc să ascult latino. Ba să și vorbesc ca tatăl colegului meu care seamănă la voce cu Oana Zăvoranu.

★ Îl ascult pe Radu Anton Roman cum gătește și, auzindu-l cum știe atîtea regionalisme de care eu nu am auzit niciodată, m-am convins că habar n-am de limba română. I think I am going to speak English from now on, please, thank you, my name is.

★ Tare interesant spotul ăla publicitar, cu o casă mai sărăcuță, așa, unde toate electrocasnicele – mașină de spălat, frigider, televizor etc. – plus peștele din strachină sînt făcute din țigări. Adică la modul că, uite, dacă omul n-ar mai fuma, ar avea de toate. La final, apare pe ecran o chestie cu care Guvernul Năstase își face din nou campanie electorală; mai exact, apare scris ceva despre Ministerul Sănătății, apoi cum că „tutunul și sărăcia, un cerc vicios" sau cam așa ceva. Bun, dar atunci, ținînd cont de faptul că nici Năstase nu fumează, să ni se arate și un cadru cu 8 case făcute numai din țigări. Mă rog, în cazul lui, la averea pe care o are, din trabuce scumpe.

★ Am văzut pe Realitatea TV un spectacol în direct cu jandarmii români care spărgeau pietre și se făceau că se mardesc și îl ascultam în paralel pe Sorin Ovidiu Bălan cu cîtă patimă povestea el despre niște tinere de pe ecran, cum că „ele sînt cele care au participat la descinderile din cazul MISA și din cazul cu frații Cămătaru". Avem, așa, o senzație că fetele-jandarm își puseseră cagulele alea pe față la momentele respective, cînd au efectuat descinderile, nu de frig, nu fiindcă ar fi fost la modă, ci tocmai ca să nu știe nimeni cine sînt și cum arată. Oricum, și-ar fi putut pune și mască de iepuraș *Playboy,* fiindcă tot am fi aflat despre dînsele de la domnul Sorin Ovidiu Bălan.

★ Săptămîna trecută n-am avut ce face și m-am apucat să monitorizez penisurile tăiate de la știri. Un moș din Brăila care și l-a tăiat în semn de protest c-a fost scos din spital, un altul de prin Moldova, dar nu mai știu din ce motiv, și un soldat din Constanța. Am impresia că s-a ajuns deja la o modă; e trendy să fii ras în cap, cu unghiile lungi și cu penisul scurt. Sper să nu se meargă atît de departe încît să aud la emisiunea de modă de pe TVR Cultural că toamna asta se poartă trupul fără mîna stîngă, penisul franjurat țipător și tatuajele în culori calde.

★ Cu ocazia surpărilor de teren de la Lăpușata, la *Observator* a apărut un sinistrat care zicea cam așa: „și a căzut stîlpii peste casă, și așa mai departe… și a căzut grajdul peste vacă, și așa mai departe… uitați, aici s-a crăpat șoseaua și s-a făcut o gaură de cinșpe metri, și așa mai departe… și ne-am scos șifonierul că se dărîma casa pe noi, și așa mai departe…" Mi s-a părut foarte optimist modul ăsta de a-ți comenta dezastrele. Cum ar veni… și soacră-mea și-a rupt piciorul din șold, și așa mai departe… și a adormit cu țigara aprinsă-n pat, și așa mai departe…

★ La știri am aflat că, așteptînd amatori de agroturism, bărbații din mai multe sate de munte „au tăiat animale și păsări". Nu ni s-a precizat însă dacă păsările sînt vegetale sau minerale.

★ Opriți televiziunea, vreau să cobor! Gata, am văzut maximum posibil, nu ne mai poate surprinde nimic după asta. La OTV s-a prezentat, în direct, „Intimul papei, curatorul Vaticanului", care se afla nu numai la București, ci și la masa lui Dan Diaconescu în Direct. Traducătorul oaspetelui vaticanez era însuși Cornel Dinu, cunoscutul comentator de sport și cultură generală. Emisiunea ar fi trebuit să se numească *Procesul Etapei de Apoi.* Vă las să vă imaginați totul! Atîta doar că, în final, și asta trebuie să subliniez, s-a vorbit de inelul papei, apoi de inelul invitatului, care a fost dat jos de pe deget și prezentat în prim-plan ca în superspotul cu diamanti naturrale. Gratis!

★ În fine, m-am prins care-i faza cu reclama la berea Heinecken, varianta „Otopeni... România… ora 6,30": sînt niște bulițe mai mici, așa, niște bulbucei, și o bulă mare care urcă în sticlă (normal că urcă, doar de-aia sînt bule, nu?), cam cum urcă pe cerul patriei avioanele care decolează de la Otopeni. Eu spun că o sticlă căzînd din cer și înfigîndu-se în brazdă ar fi fost mult mai reprezentativă pentru țara noastră și avioanele ei – dar nu alea comerciale, ci cele militare.

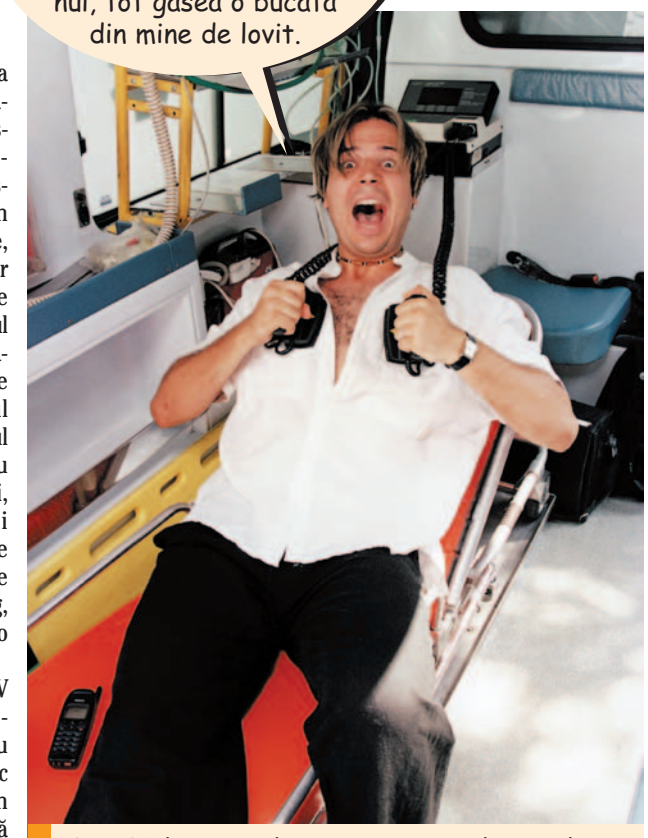

Dan Helciug, un lucrător cu corzile vocale trimis în corzile ringului pe melodia „Numai lovirea" cîntată de Pepe

Un meci de KK 1

Smărăndescu era, pînă săptămîna trecută, legenda vie a kaftului românesc, apărătorul atotputernic al lui Gigi Becali. Și, ca să i se dea o aură internațională, s-a organizat un meci la Brașov, meci în care au fost aduse cîteva vedete ale adevăratului K1. Românii noștri nu au rezistat mai mult de o repriză, au căzut la primul pumn serios încasat. Singurul meci cîștigat de un român a fost cel în care s-au bătut doi români. Dar rușinea asta, transmisă în direct de TVR1 și comentată de niște haioși fără umor, trebuia ștearsă prin victoria lui Smărăndescu contra unei namile belgiano-olandeze. Probabil că i s-a spus străinului să nu prea dea tare ca să țină meciul trei reprize. Și omul, de bună credință, n-a dat, pînă a văzut că românul se avîntă cît poate. Ei, și mi ți l-a luat belgianul la vreo două de a căzut Smărăndescu pe jos, cu tot cu nasul lui de sus. Dar arbitrii, instruiți și ei, nu au numărat KO, spunînd că e vorba de „un accident". Penibilul situației a culminat cu ridicarea mîinii lui Smărăndescu la final, pînă a intervenit un observator internațional care a spus că e prea de tot, și așa s-a declarat egalitate. După care belgianul și antrenorul lui au devenit campioni la bătut obrazul organizatorilor!

Ce se-ntîmplă?! Ăsta e programul Alianţei D.A. de funcţionare a lui Bufetu' senatului? Dom'le, ăştia au furat cuvînt cu cuvînt după programul nostru! Uite, pînă şi duminica scrie „INCHIS". Probabil că, dacă-i dădea prin cap căpitanului ăluia de cursă lungă să-l facă non-stop, poate că săream şi eu în barca lui ca simplu matolet.

Nicolae Văcăroiu căutînd prozeliţi pentru Grupul Parlamentar al Manechinelor Politice care beau apă plată cu lămîie, dar numai dimineaţa, înainte de culcare

Tupeu 2004

Senatorii merită un șut în chiul

Ca să distragă atenția de la marile probleme ale țării, PSD-ul manipulează și a pus la cale alegerile din Statele Unite. Ca să uităm că ne ghiorăie mațele ca la balene de foame, Iliescu a aranjat ca să iasă Bush. Ca să nu ne mai gîndim că n-au bărbații bani de întreținere în buzunare și femeile chiloți între picioare, Năstase a aranjat cu șmecherul de Alin Teodorescu să iasă republicanul cu cinci procente în fața democratului. Ca să nu mai plîngă buticarii că s-a scumpit eugenia din cauza prețului benzinei la pompă, PSD-ul l-a băgat în comă pe Arafat și nu mai vrea să-l scoată, ba, din exces de zel, joi seară, Cătălin Radu Tănase l-a omorît de-a dreptul, anunțîndu-l foarte decedat – ce n-a reușit Mossad-ul a reușit redacția Știri a PRO TV. Și ca să uităm de nesimțirea parlamentarilor români, duminică, cîntărețul Pepe s-a bătut cu cîntărețul Helciug, ca să nu ne aducem aminte de manelistul Liviu Guță care l-a spart pe Fizz în aceleași scopuri. Pînă unde va merge PSD-ul? Ne vom bucura oare de ziua în care, din cauza propagandei, Mihaela Rădulescu va mătura pe jos cu Andreea Marin, ca să nu iasă tinerii din case și să voteze cu Băsescu? E tupeu? Este!

Măgăreu 2004 (3 puncte): **Senatul României.** În urma strigării catalogului, la Senatul României nu s-a înregistrat cică nici o absență nemotivată, în tot anul 2004! Panglicarii cu Solenza de la Parlament s-au scos: au și mașină de la stat și-i vede și familia și foștii colegi de profesională scoțîndu-și mucii din nas cu degetele în timpul ședințelor solemne de la televizor. Să fiți blestemați să vă facă toată viața *Adevărul* nesimțiți!

Ultra-tîmpeu 2004 (2 puncte): **Ion Iliescu.** Ion Iliescu nu se lasă. Acum nu mai vrea să gazeze FMI-ul și Banca Mondială, ci doar să-l elibereze pe Cozma. Șmecher cum îl știm, Bătrînul n-a zis că îl scoate ci doar a spus că „se gîndește". Vedeți? Asta este impostura: cînd vine vorba de Cozma, nu poți să spui că „gîndești", lăsați gargara, domnule președinte! Păi, de-aia ați omorît copiii ăia la Revoluție, să faceți glumele astea cu noi?

Tupeu absolut normal 2004 (1 punct): **Senatul României.** Deși și-au luat liberă chiar și ziua de joi pentru a dormi și în teritoriu, nu numai în sala „Somnia" a Senatului, aleșii români vor primi remunerație inclusiv pentru zilele în care lipsesc. Ce este cel mai grav și mai grav este următorul aspect: ai naibii politicienii români, ăștia și-au făcut niște legi astfel încît să fie plătiți chiar și în timp ce fură, primind remunerație de la Buget!

Bursucul drastic

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1.	Ion Iliescu	39 puncte
2.	Adrian Năstase	23 puncte
3.	PSD	16 puncte

Ambianța la guvernare

Nici n-a terminat bine poporul de numărat ouăle, că Adrian Năstase i-a și dat o altă sarcină: să-i răsfoiască paginile. Altfel spus, premierul a scos o carte autobiografică, intitulată *Adrian Năstase – de la Karl Marx la Coca-Cola*. Un titlu nu la fel de sugestiv ca *Adrian Năstase – de la Tărtășești la șampanie cu caviar,* dar suficient de cuprinzător pentru ca autorul să poată face sub el afirmații îndrăznețe precum: „Pentru mine n-a fost niciodată o problemă să fac bani. Plus că întotdeauna am reușit să construiesc o ambianță plăcută pentru mine și cei din jur". Foarte adevărat, cu completarea că de-a lungul vieții și, în special, cînd a fost la putere, a făcut nu o ambianță, ci vreo 8. Că nu degeaba i se zice „Năstase 8 ambianțe."

Marxu, care trage cu axu'

Popor, ochii tulburi ai guvernanților cer să te vadă dublu

Athanasiu a venit cam afumat la o întîlnire cu elevii olimpici și, în consecință, i-a luat de ceafă și i-a pupat pînă i-a albit. La sfîrșit, ministrul Educației a luat un catalog și a cerut nota.

Liceul de Informastică

Spitalul de campanie

Năstase, iguana făcătoare de minuni

A mirosit ceva Băsescu atunci cînd a botezat uniunea PSD-cruce-PUR. Guvernul a alocat, la sfîrşitul lunii octombrie, 27 de miliarde din fondul de rezervă către 27 de biserici, pentru efectuarea unor lucrări de întreţinere a eparhiilor. Te pomeneşti că în schimbul acestor bani o să îi vedem pe Năstase, Mitrea sau Cozmâncă pictaţi pe pereţii bisericilor cu pricina, în scene biblice precum: alungarea din Paradis, Judecata de Apoi sau Infernul. Sau după 28 noiembrie vom asista la cîteva minuni: icoane care plîng fiindcă au pierdut alegerile.

Coana făcătoare de minuni

Operaţiunea estetică Monstrul

Fotomodelul Adrian Năstase, aflat la un shooting popular (nu vă gîndiţi la prostii, aici e vorba de o şedinţă de poze în mulţime), a fost întrebat de un ziarist brăilean dacă nu cumva şi-a făcut operaţii estetice, că prea arată bine (cu degetul spre Alianţă). Premierul a mărturisit că atacurile din *Evenimentul zilei* şi *România liberă* îl menţin aşa de tînăr; şi neliniştit. O să moară Michael Jackson de ciudă, la cîţi bani a dat el pe operaţii estetice ca să-i ridiceăia nasul cît mai sus. Păi Năstase, la peste 50 de ani, se plimbă în voie cu nasul pe sus, doar cu banii de două ziare.

Europa de sud-estetic

Băsescu, în cană de inspiraţie

E clar că Traian Băsescu tot cu vasele se descurcă cel mai bine. Dacă în tinereţe le manevra pe acelea care plutesc pe apă, acum, la bătrîneţe, a ajuns, săracul, să se aibă mai bine cu acelea care reţin apa. Departamentul nostru de paparazzi de întreprindere mică şi mijlocie a surprins aceste imagini şocante la SC Cesiro SA Sighişoara, unde Alianţa D.A. a comandat 16.500 de ceşti cu sloganul „Băsescu preşedinte – Să-ţi meargă din plin“. Nouă nu prea mai are cum să ne meargă din plin, pentru că deja ne-a ieşit Băsescu cu gol, în 16.500 de exemplare. Aşteptăm reacţia PSD-ului, care ar putea să comande şi el nişte pahare cu nea Nicu Văcăroiu, plus sloganul pentru neveste bătute de soartă: „Să-ţi meargă. În picioare, în patru labe, nu contează – important e să-ţi meargă pînă acasă!“.

Loz în plin

Doi oameni deosebit de Buni'

Dacă înainte iubea cel mai tare *Biblia hazlie,* astăzi, în prag de alegeri, Iliescu are cel mai mult la inimă Constituţia hazlie. Constituţia hazlie este Constituţia României, adică legea fundamentală a unei ţări deosebit de hazlii, al cărei preşedinte face campanie electorală PSD-ului. Dincolo de faptul că rar lipseşte de la o întîlnire a lui Adrian Năstase cu electoratul vîrstnic, cu inundaţiile şi cu alte calamităţi naţionale. Dacă-i va lua cineva la întrebări pe marginea Constituţiei, Adrian Năstase şi Mircea Geoană ar putea nega că-i vorba de un afiş electoral. Şi ar putea să spună că, de fapt, sînt nişte poze nevinovate, făcute cînd se chinuiau să treacă o bunicuţă strada.

PSD+FUR

Să-mi numărați panouăle!

Zilele trecute, Consiliul Național al Audiovizualului a emis somații publice – un fel de frecție la microfon de lemn, veți vedea – titularilor de licență pentru posturile de televiziune MTC-TV Constanța și TV Neptun. Motivul: pesediștii de frunte ai județului, ca să nu spunem chiar „patronii celor două posturi", s-au folosit de ele pentru a da la tot cartierul opoziției „intervenții ce nu au avut legătură cu exercitarea mandatului". În plus, tot la MTC și TVN, CNA a dat stop/eject pentru două spoturi electorale negative ale PSD+PUR în care Băsescu și fosta guvernare de tristă amintire erau scoase drept vinovate pentru distrugerea unor părți ale economiei. Iată însă că PSD(+PUR) nu epuizase toate căile prin care să-și promoveze propriile calități: dat afară pe ușă, de la televizor, a revenit în business cu panourile astea în care apar oamenii Alianței, adică Hașotti de la PNL și Stelian Duțu cam de la toate. Observați că-s chiar finuțe și că, deși par spoite la atelierele cu lături ale PRM, nu conțin desene cu mustăți și nici nu-s bazate pe strategii subtile de tip „Măt-ai curv-ă, scuipa-ți aic-i!".

Pro Spot

Cu păr de rău

Haide, domnu' Băse, se poate? Și restul de frunte unde-i? Nu vă mai luați după băiatul acela din Cornu care spune că n-aveți față. Părerea mea e că aveți. Și încă mai multă decît ar trebui. Nu uitați că va fi mai întîi de toate o luptă a fețelor. Va cîștiga probabil cel care-i va lua celuilalt fața. Așa că, străine, lumineaz-ți fața, că potențial e, slavă Domnului!

Chel Guevara

Lupu, Puiu și cu Gheară, cel mai bun Senat din țară!

Citeam zilele trecute, în *PRO Sport*, că fostul fotbalist Dănuț Lupu e gata să-și tragă jambierele, chica, maioul și pantalonii bufanți și să plece prin județul Giurgiu, în campanie electorală: cică țintește cupa și campionatu', adică un mandat de senator. Nu e de ajuns că o să fie Iordănescu senator, nu ne-a plictisit destul Corleone la Cameră, mai merge și fostul pușcăriaș Dănuț Lupu pe la Palat, iar mîine-poimîine o să se trezească și Nicu Gheară că vrea pe liste. Sperăm măcar că vor fi legi, măsuri și facilități clare, care vor relansa fotbalul românesc: arbitre la toate meciurile (dintre care vreo două goale, agățate la bare), semințe pe datorie la stadion și, după mulți ani de așteptări, la trei cornere un penalty.

Corner Dinu

Spitalul de campanie

Ți-am pregătit un mandat la noi în celulă

Doru Ioan Tărăcilă a început să împartă ziariștilor din Călărași copiile sentințelor penale din procesele pe care le-ar fi cîștigat împotriva ziariștilor. Cum ar spune Puiu Pașcu: Viața este complexă și are multe aspecte. Sau: Vezi să nu te-mpiedici de vreo lopată (după ceafă) pe stradă! Pe viitor, la conferințele de presă, ziariștii și-ar putea primi înapoi propriile urechi sau mîini, ambalate în casete de catifea roșie, precum cele pentru decorații. Explicațiile însoțitoare ar suna cam așa: „Am aflat că v-ați pierdut urechea cu care auziți tot felul de zvonuri și mîna cu care scrieți tot felul de prostii. Niște ucraineni care-mi zugrăvesc mie în Mercedes vi le-au găsit și ne face o deosebită plăcere să vi le returnăm!".

Lungilă și Tărăcilă

Împărat și lingurar

Regele rromilor Florin Cioabă a declarat că va candida împreună cu împăratul Iulian Teodorescu în alegerile parlamentare de la 28 noiembrie. „Noi am hotărît să facem chiar o alianță împreună pentru unitatea rromilor", a declarat pentru Rompres Cioabă. Sloganul de campanie al regelui ar putea fi celebrele versuri eminesciene: Am jurat ca peste dînșii să trec falnic, fără păs / Din Senatul României să dau calului ovăs…

Rrom și Julieta

DARURILE AU FOST ARUNCATE

Istoria creşterii mare a micului Adrian Năstase

Adrian Năstase relatează în ultima sa carte cum culegea el cireşe şi le vindea în Piaţa Obor – iar în drum spre piaţă se holba la magazinele de artă, la tablouri. Judecînd după pasiunile care îl formează azi pe Adrian Năstase, noi credem că, în drumul către Piaţa Obor, micul Adrian mai făcea nişte chestii: arunca cu cireşe în animalele de pe stradă imaginîndu-şi că le împuşcă şi îşi face trofee din ele, cumpăra cu cireşe picturile colegilor mai talentaţi decît el, dormea în fiecare noapte în patul altui coleg ca să creadă lumea că are mai multe case, îl tot jignea pe un coleg mai mic şi chel care avea doar o şuviţă de păr şi era arogant chiar faţă de profesorul de rusă care uneori îşi pierdea răbdarea şi urla la el: „Iar ai copiat tema? Ieşi afară, măi animalule!".

Bucur-Bobor

Flotare logică şi patologică

Robert Turcescu întreabă:
– Concursul de rezidenţiat de anul acesta a fost amînat după alegerile din 28 noiembrie pentru a evita în campania electorală un scandal public de felul celui care a urmat rezidenţiatului din 2003?
Sorin Oprescu răspunde:
– Da!
Buun, acum toată lumea să scoată o foaie de hîrtie de 100 de euro şi să demonstreze:
● Că Sorin Oprescu a luat o bilă albă pentru sinceritate; ● Că Sorin Oprescu mai avea două bile la el, dar degeaba; ● Că bila lui Sorin Oprescu e deja în temă cu aranjamentele ce se vor face la rezidenţiat; altfel de ce s-ar teme de scandal? ● Că, deşi este albă, bila lui Sorin Oprescu nu-i una tocmai abilă. ● Că examenul de rezidenţiat se va organiza şi anul ăsta tot pe sistemul „Bile, Cunoştinţe, Relaţii".

Sorin Operescu

Deşi cu secera s-a înţeles de minune, UDMR are probleme cu ciocanul

Marko Bela, candidatul UDMR la preşedinţia României, s-a aflat în trecere şi pe la la Deva. Şeful minorităţii cu drepturi mai mari decât majoritatea şi, bineînţeles, cu obligaţii mai puţine (colegii noştri maghiari, adică), Marko Bela, a declarat că nu vrea să se compare cu un candidat român. Ceea ce îi dorim şi noi. Mai rămâne ca dragul de Bela să spună că el, ca candidat UDMR, are mai multe drepturi să câştige decât un candidat român, acesta din urmă având doar dreptul să-i lase pe maghiari să-şi facă de cap cu curva de politică, ştiut fiind faptul că liderii UDMR întreţin de multă vreme relaţii nepotrivite cu respectiva doamnă de moravuri uşoare. Nefiind mulţumit cu o singură declaraţie belicoasă, Marko Bela a lăsat şi cel de-al doilea porumbel (vopsit în roşu, alb şi verde, ca un papagal) să-i iasă pe gură: „Cu femeile stăm rău". Acuma, dragii noştri, nu ştim dacă prezidenţiabilul s-a referit la faptul că femeile cam lipsesc de pe listele electorale ale UDMR sau la faptul că domnia-sa şi colegii săi nu stau prea bine la capitolul „make love, not war din interes".

Remarko Bela

Miliţia spirituală

Limba de lemn literar şi artistic

Aşa cum am mai arătat şi cu alte ocazii, şi pupincuriştii au fost de mai multe feluri. Unii care puneau de-a valma citate din Ceauşescu, în vreme ce alţii se străduiau să fie mai subtili şi încercau să facă pe plac iubitului conducător prin ilustrarea ideilor minunate ale acestuia. Nu un citat pus ca nuca-n peretele ideologic, dimpotrivă, un sentiment patriotic, un angajament spiritual, un devotament profund, ei, astea erau mai mult decît o simplă limbă de serviciu. Erau limbi cu suflet, limbi profunde, limbi de cunoscător. În această ultimă categorie l-am avut, de curînd, pe însuşi Adrian Năstase, demonstrînd că ONG-urile sînt agenturi sau că suveranitatea naţională e una, drepturile omului, în schimb, sînt variabile. Tot din această categorie vă prezentăm un text de Eugen Uricaru, un prozator talentat şi angajat, dornic să vadă partidul cît de bun este el pentru a ajunge, pînă la urmă, în Ministerul de Externe. E drept că revoluţia a încurcat oleacă lucrurile, dar, iată, totul s-a aranjat cu bine. Aşadar, citatul din articolul „Efigii ale umanismului în acţiune", publicat în *Scînteia tineretului,* luni, 14 ianuarie 1980: „Societatea socialistă românească este o realitate atît de puternică în manifestările sale materiale şi culturale, încît orice încercare a operelor literare ce s-au manifestat ca expresie a libertăţii scriitorului (riguros asigurată de socialism), compunerile unei realităţi pedagogice nu poate trezi decît zîmbete îngăduitoare. Spiritul revoluţionar, spiritul de partid, sentimentul patriotic se află în chiar realitatea noastră, cu binele şi cu răul ce-l conţine, cu izbînzile şi eşecurile sale, dar se găseşte în chiar natura relaţiilor dintre toţi cei ce trăiesc şi muncesc în România şi scriitorul revoluţionar şi de talent nu trebuie să se adreseze decît acestei realităţi, pe ea trebuie să o cunoască şi să o înţeleagă". Cu alte cuvinte, tovarăşul Eugen Uricaru sublinia faptul că toţi scriitorii trebuiau să scrie despre partid şi să fie revoluţionari. Şi, ca să demonstreze că are dreptate, în finalul articolului autorul se blindează şi cu un citat din Ceauşescu. Să nu creadă lumea că el nu ştia să pupe-n cur şi clasic, după ce o făcuse sofisticat!

Marchizul de AmbaSade

Dragă Uricarule, te felicit că te-ai ales preşedinte la Uniunea Scriitorilor. E o formă fără fond, dar cu multe fonduri. Iar ca scriitor, totuşi, ce meserie ai?
CRITICĂ,
TEORIE LITERARĂ

Eugen Uricaru, un lingău cu efect întîrziat:
l-a pupat în cur pe Ceauşescu ca să ajungă preşedintele scriitorilor tocmai pe timpul lui Iliescu

Loc de retrocedat cu capul

Parchetul din Braşov umblă cu justiţia vopsită

Nu cred că există cetăţeni care să se simtă în clădirea unui Parchet ca acasă. Nici măcar procurorii, darmite românul în cătuşe. Ei bine, vă prezentăm aici singura familie din ţară pentru care **acasă** înseamnă **la Parchet** : Elena Maria şi Adrian Ionică, Anca Neculce şi alţi câţiva descendenţi din numele de Ionică. În clădirea Parchetului din Braşov, înainte de a fi fost instalate fişete şi dosare prăfuite, dormeau, găteau, făceau baie şi se hârjoneau soţii Ionică. Soţi care au fost evacuaţi peste noapte, fără formalităţi, în 1951. Locuinţa lor a găzduit mai întâi Miliţia, apoi Procuratura şi azi Parchetul Braşov. Pentru simetrie, ei au fost mutaţi într-un spaţiu păduchios în care funcţionase o secţie de miliţie. După ce România a redevenit – chipurile – o ţară care garantează proprietatea, familia Ionică-Neculce a declanşat acţiunea de revendicare a imobilului. Acum 10 ani. Procesul s-a plimbat prin multe instanţe din Braşov şi Timişoara. În mentalitatea lor de lotri comunişti, pentru a apăra proprietatea de proprietari, reprezentanţii statului împotriva cetăţeanului au recurs şi la spectaculoase falsuri. I-auzi: deşi unul dintre reprezentanţii Parchetului a admis în instanţă că instituţia lui nu are nici un drept asupra imobilului, în încheierea de şedinţă a fost înscris un punct de vedere exact contrar; sau altul, enorm: în cartea funciară, cineva a înscris că în 1993 clădirea a fost demolată. O clădire monumentală care, cu puţin efort, se vedea de pe geamul tribunalului. Ei bine, azi, după hărţuieli grosolane de un deceniu, instanţele au adoptat, în sfârşit, un discurs european. În ultimele concluzii, se susţine că naţionalizarea a fost justificată pentru că cei doi proprietari erau o casnică şi un mare comerciant, deci exploatatori ai clasei muncitoare. (Trecem peste faptul că un inginer, promovat director de fabrică şi apoi preşedinte al Camerei de Comerţ, nu a fost nici atunci, nici azi, mare comerciant şi că asta nu poate să înţeleagă o judecătoare cu chiloţii grei de spaima procurorului general şi a Ministerului Justiţiei). Sugerăm, în consecinţă, arestarea acestor elemente periculoase care îndrăznesc să submineze autoritatea instituţiilor Republicii Populare Române acum, în pragul integrării în Uniunea Republicilor Sovietice Europene.

Dracula Parchet

La olteanul sărac nici sacoşele nu trag

Sînt în Craiova şi vreau să fac bani. Vreau să fac bani rapid. Vreau să cîştig azi 1.000.000 de lei. De unul singur nu pot, aşa că o scol pe soră-mea, îi dau un şut şi lui babacu' să se scoale, o zgudui puţin şi pe maică-mea şi îi zic că mai mult de o oră nu o las să mai sforăie. Şi că, dacă vrea să nu mă supăr, să vină dracu' la 7 fix la coadă la Poliţia Craiovei, la ghişeul cu caziere. Noi ăştilanţi ne punem în mişcare şi ajungem. Uite-i şi pe ăilanţi, concurenţa, ai lu' Marin, ai lu' Nicu şi ai lu' Şulea, cu familiile. Stăm toţi la coadă, care se îngroaşă. Încet-încet, se strîng sute de oameni. Prostovanii nu ştiu ce ştim noi: că poliţia face fix 100 de caziere pe zi şi că doar în primele 100 de locuri ai şanse. Pe la 8, deja fleţii se sperie cînd văd cît de greu merge coada. Sor-mea are locul 16 la coadă. Îi fac semn să liciteze. Şi-l vinde cu 150.000. Puţin. Se face 9. Grei de cap, dar tot s-au prins. Mai ales pe la spate sînt disperaţi. E vremea să facem afaceri: las rînd, îmi pun sacoşa şi mă duc în spate. Care vrei, mă, loc în faţă, cu 200.000? Atîţia de mulţi? Cine oferă mai mult?

Băiat de cazier

Restitutio in integrum pentru Delta Dunării

Fotodocument: În lupta ei, organizaţia „Salvaţi Delta şi Dunărea – *Academia Caţavencu*“ şi-a găsit un aliat în persoana ministrei Speranţa Ianculescu. Spre deosebire de ecosistem, Speranţa stă mai bine: moare ultima.

15% din întreaga suprafață a Deltei, adică 80.000 de hectare, sînt amenajări agricole și piscicole abandonate sau exploatate neecologic. Un proiect ambițios, pentru care Asociația „Salvați Delta – *A.C.*“ a făcut lobby intens pe lîngă autorități, va reda aceste terenuri ecosistemelor naturale deltaice.

Amenajările agricole sînt terenurile pe care, în demența lui, Ceaușescu a crezut că se poate face agricultură. Lipsite de cernoziomuri, culturile anemice au sfîrșit prin a fi abandonate. Cei care încă le administrează profită de pe urma vînătorii ilegale: cultivă plante care atrag păsările de pradă și fac bani de pe urma distracției criminale de a împușca în plină rezervație specii de păsări strict protejate.

Profit cinstit nu se poate obține nici de pe urma amenajărilor piscicole. În Deltă, peștele crescut artificial ajunge să coste mai mult decît cel natural. Ca să nu dea faliment, cei care administrează crescătoriile mai ridică din cînd în cînd digurile și lasă să intre în iaz peștele care crește natural, pe care îl recoltează apoi în plină prohibiție. Astfel are loc *poluarea biologică* a peștelui indigen. Ca să nu se complice, alți întreprinzători și-au transformat amenajările piscicole în bostănării. În loc de pește, Delta produce acum semințe de dovleac.

Exploatarea iresponsabilă a amenajărilor a fost făcută posibilă de legea 69/1996, care le-a trecut în administrația Consiliului Județean. Concesionarii plătesc în fiecare an redevențe în valoare de 30 de miliarde de lei. Articolul 10 al legii 69 prevede că amenajările abandonate sau care nu sînt exploatate cu mijloace ecologice trebuie preluate de Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării și reconstruite ecologic, adică reintegrate ecosistemelor naturale deltaice. De 8 ani, ARBDD cere zadarnic Consiliului Județean să aplice legea, consilierilor fiindu-le mai aproape redevențele decît ecologia. Senatorul Florin Hrițcu, vicepreședinte al Comisiei de Mediu și fost președinte al Consiliului Județean Tulcea, s-a opus și el reconstrucției ecologice, ceea nu e de mirare avînd în vedere calitatea sa de acționar la Proiect Construct SRL, care cultivă bostani în amenajarea *piscicolă* Rusca. Mai nou, Hrițcu ne-a declarat că va susține proiectul dacă acesta va fi fundamentat de un studiu credibil.

La cererea Ministerului Mediului, un consorțiu de institute naționale a propus soluții pentru contracararea efectelor negative ale canalului Bîstroe. Într-o conferință de presă comună, Institutul „Delta Dunării“, Ministerul Mediului și Asociația „Salvați Delta – *A.C.*“ au susținut concluziile studiilor, după care reconstrucția ecologică a celor 80.000 de hectare de amenajări agricole și piscicole va permite Deltei să reziste dezechilibrului produs de canalul Bîstroe. Renaturate, amenajările vor deveni refugii ideale pentru coloniile de păsări izgonite de lucrările ucrainenilor, vor oferi trasee alternative de migrație sturionilor și vor contracara efectul de erodare a malurilor. Pe termen lung, renaturarea va decongestiona turismul de pe „bulevardul“ Sulina și va crea profit prin dezvoltarea turismului ecologic. Cele 30 de miliarde de lei pierdute de Consiliul Județean vor fi recîștigate în timp. Iar Guvernul va investi 15 milioane de euro din bugetul de stat pentru lucrările de reconstrucție. Proiectul va fi aprobat sub formă de ordonanță de urgență, iar Asociația „Salvați Delta – *A.C.*“ a obținut și susținerea președintelui Comisiei pentru Mediu a Camerei Deputaților, democratul Ioan Oltean. Ironia este că de pe urma proiectului cel mai mult de cîștigat va avea principalul lui opozant – Consiliul Județean. Dar asta se va întîmpla peste 10 ani, cînd amenajările vor redeveni paradisurile naturale care au fost cîndva. Iar consilierii județeni de astăzi vor redeveni acționarii interesați care au fost dintotdeauna.

Descopery

File din jurnalul de călătorie al regelui Țării de Foc

Iulius Popper, unul dintre marii exploratori ai ținuturilor australe, s-a născut la București, în 1857. Studiază la Școala Politehnică din Paris, se angajează la Compania Canalului Suez și călătorește în India, China, Japonia, Siberia, Statele Unite, Mexic și Cuba, unde lucrează la amenajarea portului Havana. La 28 de ani ajunge în Argentina, prin Brazilia. Grație prieteniei cu viitorul ministru argentinian Bernardo de Irigoyen, întemeiază Compania anonimă a spălătorilor de aur din Sud și întreprinde primele expediții în Țara de Foc. Institutul Geografic Militar îi încredințează misiunea de a cartografia teritoriile australe. Hărțile întocmite de Popper au ajuns obiect de litigiu între Argentina și Chile, până în ziua de astăzi. Mărul discordiei îl constituie insulele Picton, Nueva și Lennox, ale Canalului Beagle. Popper ajunge stăpân peste treimea nordică a insulei, după ce-i va căsăpi pe amerindienii Ona și botează locurile Țării de Foc cu nume neaoș românești. Din ele nu s-au mai păstrat, pe hărțile actuale, decât patronimul său propriu, împărțit între un pisc muntos, un cap maritim, o stradă scurtă și un magazin central din Ushuaia, și cel de poetă, Carmen Sylva, al reginei Elisabeta, soția regelui Carol I. Găsește pepite de aur în Golful San Sebastián, unde întemeiază colonia El Páramo, și extrage o cantitate de un pfund și o livră pe zi, arhisuficient ca să-i îngăduie să-și scoată gologanul lui de aur, *el páramo*, care înseamnă „puștiul”, în greutate de o optime de uncie, și altul de un sfert de șesime, cu numele lui ștanțat pe avers. Inventează o instalație de extragere a aurului din aluviunile marine și explorează insulele Capului Horn. Își creează un serviciu poștal privat, cu timbre ce-i poartă monograma, și o armată proprie, formată din emigranți croați, echipată ca husarii. Ultimul lui vis a fost să exploreze Antarctica. Proiectul a fost aprobat de guvernul argentinian în 1893, an în care, la vârsta de 36 de ani, Popper moare la Buenos Aires.

Parapanta rhei

Colegii lui Alexandru Vărzaru

comit crime de lez-majestate, lez-pesedeitate şi lez-servicii de securitate, pe care el este onorat să le prezinte: descălecarea regelui Juan Carlos în Ardeal s-a lăsat cu moarte de ursoaică; o colaborare între prefectul de Argeş, nişte bătrînele şi o justiţie se poate transforma într-un scandal de corupţie; iar serviciile noastre secrete îl plimbă prin străinătate pe un prieten al lui Dracula şi al lui Năstase.

dosarele chiX

Corrida real de osos y jabalíes en la Comarca de Covasna

Un rezident în Spania, pe nume Alexandru Petrescu, a publicat în cotidianul *El Mundo*, din 17 octombrie 2004, un articol despre vânătoarea regelui Juan Carlos în Covasna. Marfa a fost preluată instantaneu de Partidul Socialist Catalan, de PASOK, de basci, de inamicii monarhiei şi de organizaţiile ecologiste spaniole, care au avut prilejul să-l acuze pe rege de genocid împotriva regnului animal. Articolul ne furnizează informaţii inedite: Juan Carlos I de Burbón y Burbón a mai fost şi în luna aprilie la vânătoare în Covasna, pe acelaşi teren al lui Arpad Sarkany, care i-a mai avut ca oaspeţi a-nul acesta pe Alain Delon şi pe Hugo Boss. Mai aflăm că pe 8 octombrie, Juan Carlos a sosit pe Aeroportul Otopeni, de unde s-a îmbarcat într-un Audi A-8, însoţit de 10 maşini ale poliţiei şi SPP-ului. De la una dintre cele 39 de cabane ale lui Ceauşescu din secuime, s-a îmbarcat într-un 4x4, împreună cu suita lui formată din 15 persoane. Singurul demnitar român care l-a însoţit la vânătoare a fost Janos Demeter, preşedintele Consiliului Judeţean Covasna. O sursă a *Academiei Caţavencu,* travestită în pupăză, ne-a relatat că regele i-a transmis un mesaj lui Năstase, prin Demeter. Mesajul este următorul: „Jos laba de pe salamul spaniol!". Traducerea mesajului este următoarea: salamul sssăssessc, reprezentat de şmenarul de afaceri Radu Timiş, a fost înregistrat pe bani negri la OSIM şi pune în pericol firma spaniolă Campofrio, care a avut o piaţă foarte bună în România. O altă sursă, travestită în bursuc, ne-a povestit că regele a fost întâmpinat de un ansamblu folcloric şi că a gustat pâine, săruri şi o guşă de palincă. S-a râs mult, s-a mâncat în demenţă şi s-a împuşcat în draci. Costurile vânătorii au fost suportate de patru oameni de afaceri americani, prezenţi în suita regală. După sacoşa de scatoalce pe care a luat-o regele din partea organizaţiilor ecologiste, care l-au acuzat că a măcelărit inclusiv o ursoaică gestantă, singura reacţie a Palatului Zarzuela a fost tăcerea mieilor.

Cornel IVANCIUC

Scuze, ne-a scăpat un candidat: C. Tămagă, PSD

Era păcat să vă povestim după alegeri pe cine aţi ales. Aşa că uite pe cine o să alegeţi pe listele din Argeş. Pe fostul prefect C. Tămagă, care are o fire milloasă. Milosul a descoperit că există trei octogenare care au făcut cerere de restituire a unei proprietăţi. Cererea, depusă în '98, a fost aprobată în 2 săptămâni, în 2002. Titlul de proprietate este semnat de prefect la o săptămână de la decizia de restituire. Într-un cuvânt, o minune. Minunea era chiar mai mare decât speraseră cele 3 doamne, pentru că, deşi ceruseră 50 de hectare, li s-au aprobat 59, recte nu numai mai mult, ci ilegal de mult, odată ce legea a stabilit plafonul la 50 ha. Dar cum au primit teren într-o zonă auriferă din punct de vedere turistic (Rucăr – Bran, Dealul Sasului) n-au mai făcut nazuri. Oricum, la scurt timp după fericitul eveniment, secretarul comunei Rucăr, împuternicit de doamne (de care ne despărţim aici, săru' mâna) vinde 5.000 de m² doamnei Ungureanu Elena Diana şi alţi 5.000 lui Şerbănescu Narcis. Nu-i aşa că numele astea nu vă spun nimic? Să vă ajutăm: pe Elena o chema, înainte de a se căsători, ca pe tăticu', deci Tămagă, deci prefectul. Celălalt este fiul dlui Şerbănescu Alexandru, directorul OCOTA Argeş, magul cadastrului, fără ştirea căruia nu se poate trişa nici un centimetru de pământ în judeţ. Ei bine, cei doi lupi ai judeţului au cumpărat, prin intermediul puietului lor, terenurile despre care vorbim cu câte 20 de milioane de lei. Ceva mai târziu, le-au revândut cu 3,139 miliarde. Că prefectul şi-a acordat o mită de 50.000 de dolari nu ne surprinde, pentru că ban la ban trage: presa locală povesteşte cu respect despre averea lui Tămagă – terenuri intra şi extravilane, maşini, acţiuni, spaţii comerciale. Cu mai mult respect închid ochii la ziarele cu pricina Ion Ristea, procurorul general al Curţii de Apel Piteşti (terenuri intra şi extravilane, case, vile, maşini), Cornelia Sorescu – preşedinta Curţii de Apel Piteşti, care, din relatările presei locale, a devenit o adevărată mamă a infractorilor, implicit şi a dlui Tămagă. Ce ne surprinde, însă, este faptul că nesătulul şi-a sacrificat fiica pentru această afacere: din declaraţia de avere a tinerei doamne Ungureanu, fostă Tămagă, lipsesc cu desăvârşire atât terenul, cât şi suma încasată pe el, deşi legea o obligă, ca judecătoare ce e, să nu ascundă nimic. Vom reveni cu o frescă argeşeană în care toate aste personaje, dar şi altele, îşi vor etala faptele de arme împotriva legii. Poate aşa să se trezească şi PNA-ul.

Mircea TOMA

Până şi Dracula a fost racolat de spionajul românesc

În prima decadă a lunii mai a.c., Gheorghe Fulga, directorul Serviciului de Informaţii Externe, a întreprins o vizită în Germania, la invitaţia lui Heinz Fromm, omologul lui Radu Timofte, şeful SRI. Fromm este preşedintele Oficiului Federal pentru Apărarea Constituţiei (BfV), echivalentul german al SRI. Nu ştim de ce oficiile de invitat trebuia să le facă însărcinatul spionajului şi nu cel al contraspionajului românesc, dar, mă rog, asta nu e treaba presei. Treaba presei este să spună că Fulga a fost însoţit în periplul său, efectuat cu trenul, într-o atmosferă de maximă discreţie, din care au lipsit inclusiv telefoanele celulare, de un controversat om de afaceri. Un frânar din Budapesta a zis că este vorba despre Bartolomeu Finiş, iar un acar din Bratislava a zis că Finiş este eminenţa cenuşie a Proiectului „Dracula Park". De aici, presa poate trage o concluzie şi face o speculaţie. Concluzia este că SIE s-a implicat până la pläsele în implementarea Proiectului „Dracula Park". Începând de la a contacta oameni de afaceri germani, inclusiv Fundaţia Messerschmidt, şi până la a-l angaja ca lobbyst, în favoarea proiectului, pe Alfred Koska, marele maestru al Lojei naţionale germane. Speculaţia este că Bartolomeu Finiş este unul dintre sponsorii SIE. Legea de organizare şi funcţionare a Serviciului de Informaţii Externe prevede că instituţia este finanţată de la buget şi din alte resurse şi nu interzice sponsorizările. Despre cealaltă resursă, care a călătorit cu trenul în Germania, în compania directorului Fulga, tocmai am vorbit şi îl cheamă Sponsoreu Bartolomeu Finiş. Dar finişul nostru nu s-a terminat aici, ba dimpotrivă, abia dacă am parcurs prima turnantă din raliul sponsorizărilor lui Finiş.

Biroul de Investigaţii

dosarele chiXXL

Priviţi,
în biroul meu am cîteva lucruri
dragi de care nu mă pot despărţi: un muţunache din plastic, o poză cu domnul Iliescu şi o fotografie de grup cu colegii de servici. Uitaţi, ăla din dreapta sînt eu, iar în stînga mea e un domn cu servietă care, ţin minte ca şi acum, asculta Europa Liberă ilegal. Doamna înaltă de lîngă dînsul, o vedeţi, deţinea valută de la o rudă de-a ei din America, iar domnul cu pălărie din faţă avea o maşină de scris pe care nu o declarase la Miliţie... Eh, amintiri... N-o să se mai întoarcă niciodată vremurile alea frumoase!

Ioan Mircea Paşcu, ministrul Apărării, un trăgător de elită cu urechea din linia „Întîi Securitatea şi pe urmă colegii de serviciu, prietenii, rudele"

Pe ministrul Paşcu îl salută foştii săi camarazi de la Securitate

Revenim asupra unei probleme spinoase din trecutul ministrului Apărării. Ioan Mircea Paşcu a fost expulzat din Statele Unite înainte de 1989 şi a avut interdicţie de a mai intra pe teritoriul american, inclusiv după revoluţie. Kremlinologul Vladimir Tismăneanu a confirmat ştirea. Ea este reactualizată de un veteran al fostei Securităţi, pe nume Cornel Spânu. „Fosta soţie a lui Paşcu", a declarat ofiţerul Spânu, „care era doctor la Institutul de Igienă, se lăuda la toate colegele în perioada 1980-1989 cu soţul ei, care lucrează la Securitate. Ofiţerul care îl avea în legătură, **Nenea Gogu**, avea mari probleme cu conspirarea elevului său. Din cauza unor greşeli, Paşcu a fost expulzat din SUA şi i s-a stabilit interdicţia să mai călătorească în această ţară. Aşa se face că după 1990 nu i se acordă viză, deşi era secretar de stat la MApN, decât după intervenţii insistente ale ataşaţilor militari, pe lângă Departamentul Apărării de la Washington. (...) În prezent, Paşcu şi-a apropiat şefii Direcţiei Siguranţă şi Protecţie Militară, pe generalii Medor şi Nicolaescu, care, deşi au depăşit de mult stadiul de patru ani la conducere, sunt păstraţi în continuare în posturi şi folosiţi în lupta politică cu adversarii Puterii". Mai departe, scrisoarea lui Spânu acreditează ideea că dosarul de colaborator al lui Paşcu nu va ajunge niciodată la ORNISS, care i-a dat aviz de „bună purtare" şi de acces la cele mai sensibile secrete ale aliaţilor noştri din NATO.

Siguranţa Militară vrea să asigure alegerea corectă a lui Năstase

Direcţia Siguranţă şi Protecţie Militară se află în componenţa Direcţiei Generale de Informaţii a Apărării, care numără vreo câteva mii de cadre. Informaţiile armatei sunt conduse de generalul cu trei bolovani Gheorghe Rotaru, iar Siguranţa de generalul din ce în ce mai nesigur pe el Gheorghe Nicolaescu. Pe de o parte, ministrul Paşcu se bate cu Afganistanul în piept că restructurează armata, trecând în rezervă mii de cadre, iar pe de alta, Siguranţa absoarbe cele mai pătate căţane şi se implică în alegeri fără pic de ruşine. Noi nu v-am fi deranjat, dacă n-am fi fost deranjaţi de insistenţa cu care Siguranţa s-a implicat în alegerile legislative şi prezidenţiale, în favoarea partidului de guvernământ şi a liderului lui, Năstase, la ordinul ministrului Paşcu. În această lună fierbinte, Siguranţa are două teme de casă: a) să afle de ce semnalul de atac împotriva generalului Bădălan, noul şef al Statului Major General, a fost dat de *Jurnalul naţional* al PSD; b) să documenteze dacă axa răului, reprezentată de A.D.A., îl va lovi mişeleşte pe candidatul Ady pe la spate. Răspuns a): Bădălan a condus Siguranţa între '98-'99. Şeful Siguranţei este consultat în diverse tranzacţii cu tehnică militară. Firma Grivco International a lui Dan Voiculescu a primit un aviz negativ la o solicitare de tranzacţie cu tehnică militară. Azi, Voiculescu îi plăteşte poliţa lui Bădălan, în *Jurnalul naţional*. Presei i s-a dat ca temă de cercetare revoluţia de la Arad şi caută şi acum petele de sânge de pe pijamalele maiorului Bădălan, în care l-au prins evenimentele. Răspuns b): forţa A.D.A. nu-l va forţa pe Ady pe din dos. Atacul împotriva lui Ady se va baza pe un bombardament bărbătesc şi frontal, cu cazuri de corupţie virgine pentru presă. Dacă Ady şi-ar fi făcut averea din prostituţie, atunci, da, Alianţa D.A. l-ar fi abuzat pe la spate. Aşa că stai în siguranţă, Siguranţo, că ţi-am făcut tot noi lecţiile şi de data asta.

Gabi Drogeanu s-a întins la lectură,

în textele de mai jos, dar nu se întinde la scris, aşa că vă sfătuieşte scurt: citiţi şi nu daţi mai departe pînă nu terminaţi! Pe rînd:

– despre ministrul Apărării şi problemele lui cu interdicţia de SUA;
– şpionii Armatei joacă pentru regele Năstase;
– O.U. privind a doua privatizare a Combinatului Siderurgic Reşiţa şi făcută cu picioarele. Înainte.

Ordonanţele lui Năstase valorează mai puţin de 1 euro

Guvernul Năstase a înţeles abia în 2004, într-un an mult mai electoral decît alţii, că dificila situaţie a Combinatului Siderurgic Reşiţa este una extraordinară şi de mare impact pentru alegerile din noiembrie. Şi ce faci, ca guvern, atunci cînd ai o mare problemă? Dai o lege, bineînţeles, mai exact o ordonanţă de urgenţă. Ordonanţa nr. 16/2004 este numele acestei cenuşărese de urgenţă cu accent russesc. Pentru ruşii de la Holding TMK a fost o problemă, probabil, să cumpere CSR pentru numai 1 euro, de vreme ce ruşii arareori umblă cu mărunţişuri la ei. Pentru Guvernul Năstase, însă, Ordonanţa 16/2004 sigur este o problemă cu multe probleme. Să le numărăm, aşadar! Art. 2 zice că în preţul de 1 euro se vînd: 1) acţiunile deţinute iniţial de stat (şi care au format obiectul contractului de privatizare cu Noble Ventures); 2) acţiunile emise în baza OUG 172/2001 (act normativ emis special pentru NV care, cu acea ocazie, a fost recunoscută ca investitor strategic) şi HG 1280/2001; 3) acţiunile emise prin includerea în capitalul social a terenurilor – scuzaţi expresia! – aferente capacităţilor de producţie. La art. 3, noul investitor beneficiază direct de scutirea de la plată, şi nu de eşalonare cu perioadă de graţie, atît pentru sumele principale datorate, cît şi pentru penalităţi şi majorări de întîrziere. La art. 4-7, guvernul bagă pumnul în gura entităţilor care aveau datorii comerciale private de recuperat de la CSR, dispunînd conversia creanţelor în acţiuni, acţiuni care urmează a fi transferate la un preţ ce urmează a fi negociat (un preţ mult mai mic decît valoarea nominală a creanţelor). Art. 11 aprobă contractul de privatizare prin derogare de la legislaţia privatizării. Art. 12 suspendă toate acţiunile şi executările silite împotriva CSR fără să facă distincţie între creditorii bugetari şi cei privaţi. Art. 15 abrogă pe şest dreptul de preempţiune al Noble Ventures asupra acţiunilor emise în baza OUG 172/2001, ceea ce reprezintă o violare a dreptului de proprietate, deoarece guvernul nu putea dispune de dreptul acordat lui NV decît cu acordul american de la NV.

Peste toate acestea, Ordonanţa 16, cu prevederi profund nelegale şi, pe alocuri, deloc constituţionale, mai are o problemă: nu este aprobată de Parlamentul României. În acest caz, Guvernul Năstase ar trebui să dea o nouă ordonanţă în care să se spună explicit că Parlamentul României aprobă Ordonanţa 16.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

La boierul sărac şi baronii trag

Are şi Alianţa D.A. ceva baroni, numai că, în cazul acesta, ei nu se mai numesc aşa, ci, mai neaoş, boieri. Unul dintre ei, Mihail Vlasov, tatăl celebrelor surori Ingrid şi Vanda (sau Vanda şi Ingrid?), este unul dintre cei mai cunoscuţi avocaţi din Iaşi, dar şi membru de vază al PNL. În plus, conduce şi Camera de Comerţ şi Industrie din Iaşi, din funcţia de director. Ca tot românul bugetar, în pauza de prînz, mai ales dacă de la serviciu i se dau bonuri de masă, o avea chef să mănînce repede o ciorbiţă, un pilaf, un piure cu tocăniţă. Să treacă strada, să caute prin depărtări? Ca să nu se mai încurce, omul şi-a deschis chiar în clădirea Camerei de Comerţ restaurantul său, pe care l-a numit, sugestiv, „La boieri". Îşi face şi reclamă, după cum vedeţi, cu sloganul „Cu bani puţini, clipe de neuitat". Ambiguu rău, pentru că nu îţi poţi da seama dacă e pentru boierii cu bani puţini sau numai pentru oamenii simpli cu bani foarte mulţi. Sîntem curioşi: dacă Vlasov s-ar fi înscris la PSD, s-ar fi simţit obligat să îşi denumească restaurantul „La baroni"?

Carul cu boieri

Auzi, Jeane, eu tot n-am înţeles bine ordinul de la domnul Băsescu, ce facem cu ăştia pînă la urmă: pleacă liberi sau, ţinînd cont că au fost în aceeaşi faptă, îi legăm pe amîndoi?

Miron Cozma şi Ion Iliescu, surprinşi după terminarea alegerilor din noiembrie, mai precis imediat după punerea în funcţiune a devizei „Dreptate şi Adevăr"

Da' cine este ei, jurnaliştii şi oengiştii, să vină cu liste pentru un parlament curat? Habar n-are ce vorbeşte! Trebuia să ştie că parlamentarii sînt ca banii: dacă sînt foarte mulţi şi circulă de la un partid la altul, imediat devin şi curaţi.
PSD + PUR
PSD+FUR

Dan Voiculescu, lider charismatic care are o dublă ambiţie: să se aşeze cu PUR-ul în fotoliile parlamentare şi să scoată Antena 1 de pe lista posturilor credibile

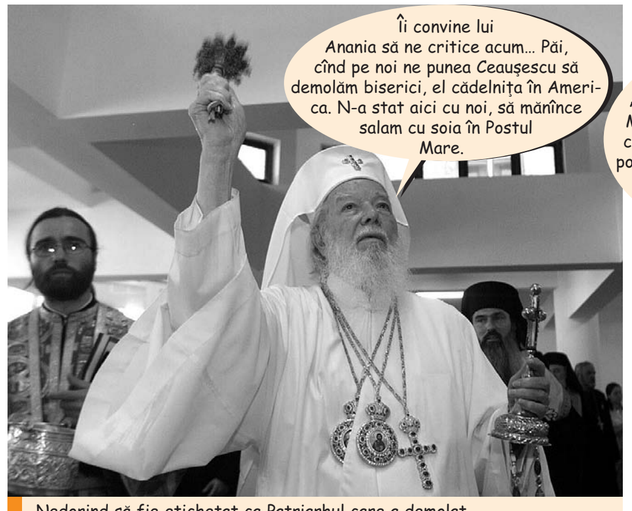
Îi convine lui Anania să ne critice acum... Păi, cînd pe noi ne punea Ceauşescu să demolăm biserici, el cădelniţa în America. N-a stat aici cu noi, să mănînce salam cu soia în Postul Mare.

Nedorind să fie etichetat ca Patriarhul care a demolat fără să ctitorească altceva, ÎPF Teoctist s-a decis să distrugă Parcul Carol pentru a construi Catedrala Mîntuirii Neamului

Normal că am vrut să mă înscriu peste rînd la Aro, cu aprobare de la tovarăşa Ana Mureşan, ca fotbaliştii! Ce vroiaţi, să car ca prostu' aparate video şi casete porno din turneele Stelei pînă-mi dădea tovarăşul Croitoru de la Municipiu aprobare de Dacie peste rînd?

După un deputat ungur, un consilier israelian, un candidat negru, Vadim Tudor *(foto dreapta)* şi-a luat şi un cîine chinezesc *(foto stînga)* ca să nu mai zică lumea că e antisemit

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Murăturul de onoare

Tupeu în bucătărie: consilierul prezidențial Victor Opaschi cară murături cu mașina de serviciu. Urmează să-și pună girofar la sacoșă, ca să intre prin față la gogonele.

Slabă mișcare prin piețe

Șocant: inspectorul Piedone a slăbit 28 de kilograme! Poate că vrea să ajungă la kilogramele lui Bruce Lee pînă la alegeri, în caz că PSD are nevoie de un ninja electoral, să se bată-n karate cu speculanții de ardei iute din piețe, care votează cu Băsescu.

Nikita, la palme fatale

Nikita, femeia cu bicepși de bărbat, vrea s-o bată pe Laura Andreșan, pentru că pațachina a făcut declarații calomnioase despre prietenul Nikitei, Mutu. Cică o să-i spargă strungărețea, ca să nu mai aibă cu ce să-i lucreze noaptea pe fotbaliști.

Striptizul unei nopți de iarnă

VIP e de părere că Abramburica (Dana Rogoz, Mimi Curcă din *La bloc)* e îndrăgostită de striperul Ricky, de la Flamingo Boys. Măi, tată, ce-a mai crescut fata asta! Și ce cuminte e! Mă temeam ca nu cumva să se apuce de fumat cu Americanu' sau c-o să-și arate abramburicul într-una dintre emisiunile cu manele de la PRO TV.

Cu o floare nu se face prima oară

STAR: Cristina de la Blondy primește buchete de flori de 200 de euro de la un admirator secret. Vă dați seama, ea speră că e genul ăla de admirator rupt de realitate, care dă 2.000 de euro pe un suc în oraș și 20.000 pe biletul de autobuz cu care s-o trimită dimineața acasă.

Palmele sus că trag!

Gina Pistol: „Sînt impulsivă, sar la bătaie. Într-o zi am primit o palmă de la un iubit, iar eu, ca să nu mă las mai prejos, i-am pus în cap mîncarea pisicii". Norocul lui a fost că Ginuța, căreia îi ies bine doar cartofii prăjiți și sandvișurile cu cașcaval Hochland, n-a nimerit găluștele alea din oală, ca să-i spargă capul cu ele.

Vrăjitorul din Rogoz

muzeul figuranților de ceară

Fost-ai, lele, cît ai fost

Iubitul fostei Delii de la N&D, ajunsă în prezent Delia de la Space Music & Film, este un domn intitulat Florin Moldovan, despre care s-a mai scris că este om de afaceri, că reciclează fier vechi și deține în proprietate cîteva felii din cluburile Bamboo și Bonsai. Iubitul fostei Delii de la N&D, ajunsă în prezent Delia de la brațul lui Florin, se afișează din ce în ce mai des de mînă cu altă blondă, a cărei titulatură din registrul de stare civilă nu am aflat-o, dar care e la fel de dulcică și sprințară ca și Delia. Dacă blonda cea nouă se va încăpățîna să se lipească la fel de insistent de bogătașul Florin, dacă va insista să posede decolteuri atît de apetisante, probabil că fosta Delia de la fostul N& D va deveni fosta Delie de la fostul brat al fostului iubit și va fi trecută la capitolul „fier vechi nereciclabil".

Bibisí, trabajo no

Nu știam exact cît costă Mutu, dar bănuiam și noi că prețul i s-a cam stafidit. Ei bine, cu ocazia încîlcelilor petrecute între TVR, PRO TV și Antena 1, am aflat exact cît îi valorează mutrița televizată. TVR-ul a bătut palma cu BBC-ul să preia interviul realizat de televiziunea britanică cu megastarul coca... ăsta, pepsi-ului mondial. BBC-ul, modelul nostru de jurnalism onest pe pămînt, a cerut frumușel banul, a dat materialul TVR-ului care, convins că e singurul deținător al poveștii, s-a lăudat în grămezi de promo-uri că vine cu dezvăluiri proaspete. Între timp însă, BBC-ul a mai vîndut același interviu celor de la PRO TV. Și apoi și celor de la Antena 1 (ca să-și amortizeze cheltuielile fără să facă nimic). Tuturor pe același preț de mai nimic: 400 de lire sterline pe minut. De înmulțit cu cinci, faceți voi o socoteală cît valorează regretele lui Mutu. Cam cît o ceapă degerată de la Dolce & Gabbana.

Boarfa și banii

Afișul galei „Femeile de succes ale anului 2004" ne-a implementat într-o dilemă vîscoasă: de ce pe un dreptunghi de hîrtie pe care se lăfăie o tanti cu ochii mijiți lasciv, cu buzele întredeschise burdușite cu colagen și decolteul scos provocator la vedere scrie propoziția dulceaglemnoasă „Noi, femeile, protejăm copiii"??! A trebuit să studiem mai bine problema, alunecînd cu privirea între sînii duduii și cu cercetările chiar în sînul problemei, ca să aflăm că tanti din imagine este Mihaela Radu, matroana agenției Cosmopolitan Models. A debutat acum un deceniu ca model, scoasă fiind pe piață și pe podium de către marea maestră a amplasărilor de dudui elegante în medii bănoase, Zina Dumitrescu. De aici a aflat Mihaela secretul conform căruia unde-s fete îmbrăcate în boarfe de lux e și bănet. Și așa s-a gîndit să-și facă o agenție de modeling. Și tot așa i-a venit ideea să organizeze evenimente – la care să furnizeze ea hostessele. Și tot astfel s-a concentrat și a descoperit că o gală barosană, televizată, care să aibă ca scop, în afară de propria promovare, o cauză nobilă – donații pentru fundații destinate copiilor defavorizați – i-ar putea aduce și ei mult bine, în cont și-n pedigree. Pasămite femeile care-și protejează fața cu fond de ten de calitate, care-și apără mîinile de uzura spălatului de vase și bicepșii de căratul de sacoșe protejează și copiii atunci cînd gestul lor nobil poate deveni lucrativ.

Văd rîuri de cocaină... Am ajuns în Paradis... Floare, soare, ciripit, zîmbet, cer, bucurie, plutire, nor, diafan, rouă, iubire, plutire, cădere... Unde kilu' meu am pus a doua doză, că mor,

Adrian Mutu, al doilea fotbalist român după care, în memoria lui, nu va mai purta nimeni tricoul cu numărul 10. De rușine.

Eu sînt Gabriele Greco.
Mi-am luat o pușcă Geco
Și un camion Iveco,
Ca s-alimentez la PECO.
Iar pe fata asta cre' c-o...
Ciao, sono Gabriele Greco!

Gabriele Greco, un *leading character* al unui *soap* care, chiar dacă nu e în *prime-time,* a spart *rating*-ul Antenei 1, dar și boturile unor *house-holders* din segmentul *low-educated,* snopite din cauză că au uitat pe foc mîncarea pentru soții lor *small income,* veniți lihniți din afara *target audience*

Vivere pericolosamente

Gabriele Greco – cum adică who the fuck is Gabriele Greco?!!! –, actorul de telenovelă care le emoționează pînă la fleoșcăială pe duduile care urmăresc serialul *Vivere* de pe Antena 1, a venit în România în scopul declarat de a cunoaște mai bine țara noastră și în cel subînțeles de a da un bobîrnac ascendent audienței serialului. La ordinul stăpînilor, vedetele Antenei 1, a căror pupilă buimacă părea să nu fi dat peste Gabriele niciodată înainte, se prefăceau mumos că-l cunosc și că-l admiră. Sfătuită de-un glas mieros de piariță, Crina Matei, prezentatoarea emisiunii *Cei mai frumoși ani,* s-a așezat la masă lîngă italian și a început să-i facă ochi dulci. Cele două-trei tentative sfrijite de conversație ale blondei și cele 87 de aplecări care să-i pună mai bine în valoare decolteul vertiginos l-au lăsat pe Găbițu mai rece decît una bucată cotlet scoasă de la congelator. Alessandra Stoicescu s-a repezit să-l invite la dans – deși nu se anunțase vreun damen tango –, iar băiatul și-a făcut datoria cam în dorul lelii. Înainte să se isprăvească melodia, a abandonat-o în ring pe mica blondină și s-a repezit, suspect de rapid, către impresarul lui cel suspect de protector.

Luana de aur

O veste bună pentru copiii noștri plini de fițe: de cînd a rămas singură, fără bărbatul acela adevărat pe nume Cabral, care-și lasă nevasta la cratiță și fuge cu alta, Luana Ibacka (fost fotograf de modă) s-a întors la dragostea dintîi: obiectivul și umbreluța. Luana și-a deschis un studio foto pentru copii, unde, care va să zică, poți să-ți aduci odrasla ca să-i faci poze artistice, de modă, „de book". Minunată idee, cum de nu m-am gîndit la chestia asta? Păi, scapi mult mai ieftin, ca părinte. Să le vezi pe urmă pe puștoaice cum n-or să mai ceară nici un sandviș în ghiozdănel, din ăla bun, de făcut schimb cu colegul, pentru că țin cură de slăbire și beau numai apă plată cu lămîie.

Veninul și cînepa

Localul bălan

Puneți-vă *Cota*-n cui!

Mai întîi, țin să fiu primul pe anul acesta care vă urează un călduros „Crăciun fericit!", respectiv „Un An Nou! Sănătate și tot ce vă doriți!". Ce spuneți? ...Mda, mă rog, al doilea pe anul acesta, pentru că iar mi-au luat-o înainte la televizor, ca de fiecare dată, reclamele cu Moș Crăciun ale Tuborg. În week-end-ul trecut m-am deplasat împreună cu o seamă de amici la Sinaia, pentru a vedea unde putem petrece și noi liniștiți Revelionul cît mai sus, fără a ne feri toată noaptea de obișnuitele petarde care la oraș îți curg în cap de la etajele superioare la cumpăna dintre ani. N-am găsit, însă ceea ce voiam să vă recomand eu aici era un birt pe care-l știam de pe vremea lui Ceaușescu. *La Bairamovici* îi spunea, era pe stînga cum te duceai spre Bușteni și aici se confecționa *probably the best* bragă *in the world* – 3 lei paharul și 1,75 lei cornetul de halviță. În fine, cum pe doamna Bairamovici n-am mai găsit-o să bem o bragă, am zis să dăm măcar niște apă plată la moara nostalgiei urcînd pînă la Cota 1400. Ei bine, ghinion total: și la Cotă era închis. Problema e că jos, la plecare, nu te anunța nimeni. Așa că, în cazul în care ajungi sus obosit după un drum istovitor de stat cu fundul în mașină, nemîncat, nebăut, nefumat, nepișat, ne... nimic, n-ai ce face și cazi în capcană, singurul local deschis – restaurantul ***Cota 1400***. Mai exact, pentru că mai ai de urcat vreo 20 de trepte, Cota 1410 cu îmbunătățiri. Îmbunătățiri față de ce știam eu din clasa a șaptea înseamnă că au montat termopan la ferestre și au înlocuit ăia doi fazani împăiați de prin cretacic cu un iepure aproape viu din precambrian. În rest, mare atenție cum te comporți cu chelnerii! Comanda trebuie s-o repetați bine încă dinainte să vă așezați la masă pentru că omul n-are timp nici măcar să-ți scuipe în mîncare, darămite să stea după tine să alegi din meniu. Apropo, dacă tot te hotărăști să ceri și altceva în afară de sucuri bine sigilate, cu capac, ai grijă la momentul aducerii... pardon, al aruncării tacîmurilor pe masă. Chiar dacă nu pot răni pe nimeni pentru că nu mai taie de mult, o urmă de la ciolanul tranșat cu cuțitul acum două ore sau niște sos uscat de pe furculiță de la musacaua clientului de alaltăieri tot îți pot lăsa pe pulover o amintire de neuitat. Sfatul nostru: nu încercați să lăsați șpagă! Nu se știe niciodată, mai bine o păstrați pentru doctorul care vă consultă pentru dureri de burtă jos, la policlinica din Sinaia.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕; **preț:** 🚗🚗; **WC:** 🚽.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🚽 *poți să și adormi;*
🚽🚽 *curățel;*
🚽🚽🚽 *ai grijă pe unde pășești;*
🚽🚽🚽🚽 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dragă Ruxandro, sper că voi, neamul Săraru, îmi sînteţi recunoscători! Păi, dacă la Revoluţie nu-l dădeam eu afară pe nea Dinu de la Teatrul Mic, mai ajungea dumnealui să-şi valorifice calităţile sale de bun director la Teatrul Mare?

Dosarele hardcore

Mai bine mai tîrziu decît o singură dată

Fiica lui Dinu Săraru joacă în „Jocul dragostei și al amînării“

Ehei, dragii moșului, dragostea nu ține cont de vîrstă și nici de problemele de atitudine pe care le au părinții. Unde-am citit chestia asta? În toate revistele proaste pentru femei, precum și în ultimul film al lui Jack Nicholson, în care el (un babalîc) se cuplează mai întîi cu fiica lui Diane Keaton, apoi cu Diane însăși *(Something's Gotta Give,* 2003, pentru amatorii de senzațional). Urmează, deci, un love story pentru perverșii trecuți de prima tinerețe, în care sînt implicați pînă-n gît Ruxandra Săraru, fiica directorului de la TNB (un scriitor cu nume de țăran, am uitat cum îl cheamă), și un om de afaceri foarte drag ei, pe care am auzit cum îl cheamă, deși asta, măi băieți, nu ne folosește la nimic.

Povestea începe foarte romantic, acum 25 de ani, cînd Dinu Săraru punea încă umărul, alături de Adrian Păunescu, C.V. Tudor sau D.R. Popescu, la pupincurismul multilateral dezvoltat, care-i făcea atîta plăcere Conducătorului. Pe-atunci, Ruxandra era o june neștiutoare într-ale erotismului științific, astfel încît se căsători brusc, din amor, cu un tînăr artist muzician pe nume Dragoș Rolea, un tip timid, cam introvertit, fără prea multe texte cu orînduirea socialistă.

Tata socru, Dinu, temperament vulcanic, revoluționar, nu-l avu la suflet pe acest coate-goale cu gărgăuni imperialiști în cap și băgă el niște strîmbe, astfel încît căsnicia Ruxandrei dură două săptămîni, sfîrșindu-se cam inoportun, c-un divorț smucit. Decepționat sau poate doar atras de alte zări, mai luminoase, Rolea fugi puțin în Franța, unde, dînd cu nasul de valută, se puse pe făcut bani. Între timp, Ruxandra se căsători cu regizorul Dragoș Galgoțiu, se apucă de făcut copii (unul) și uită toate căsniciile tinereților. Urmarea? După 20 de ani (să tot fi fost luna trecută), Dragoș Rolea s-a întors puțin în țară, ca reprezentant al unei firme franceze de construcții, iar revederea cu Ruxandra – singurică, după cum o știm – se dovedi, dragii moșului, mai fructuoasă ca oricînd. Atît de puternică se dovedi pasiunea reîncălzită ca prin minune, ca o ciorbă de găină din aia adevărată, de la moșia lui Dinu Săraru, că cei doi vechi însurăței nu se sfiiră să apară împreună săptămîna trecută la nunta pantofarului Mihai Albu – gest plin de simboluri și nostalgii pătimașe. Fericirea lovi brusc: Ruxandra Săraru și Dragoș Rolea sînt încă amețiți, resuscitînd o legătură care părea pe veci strivită sub călcîiul dictatorial al actualului director al TNB. De unde rezultă că se poate izbîndi, chiar și după 20 de ani. Tinerii actori de la Național ar face bine să nu aștepte atît. Jos comuniștii și să ne iubim!

Niște puștani

Florin Călinescu explicîndu-i Ruxandrei Săraru că nu contează cît de mic ai ratingu', important e să ai share-u' gros

VIP-u' de la cablu

● **Pe scurt, se-aude că Sorin Enache, directorul Antenei 1, are din ce în ce mai multe drumuri accidentale la Realitatea TV, unde e posibil să calce cu tot cu cartea de muncă pe urmele lui Sergiu Toader. Asta ar însemna că sînt bani mulți la Realitatea, întrucît, se știe, Enache s-a-nvățat de la PRO TV cu un rating mare la portofel. Pe cînd Mîndruță, Berecleanu și, odată pentru totdeauna, Busu?**

● **S-ar părea că *Ciao, Darwin* va ieși din noua grilă de programe a Antenei 1, pe motiv de audiențe nesatisfăcătoare. Cică lui Dan Negru i se pregătește o nou show, cam pe aceeași linie de plutire (plus că e păcat de ditai studioul). Totuși, această bîrfă ne întristează profund: unde-o să mai vedem atîtea blonde ca la emisiunea asta și ce-o să ne facem noi fără „Mama Natură“, în sînul căreia ne-ar fi plăcut să mai zăbovim pe canapea preț de un sezon, două?**

● **Zvonurile legate de telenovela pe care are de gînd s-o producă Valeriu Lazarov în România curg în toate direcțiile, mai puțin spre Acasă TV, Prima TV, OTV sau Animal Planet. Ideea e că Lazarov joacă puțin la două capete, aflîndu-se în discuții atît cu Antena 1, cît și cu TVR. Lui i-ar fi cumva indiferent, oricum iese cîștigat: dacă are probleme cu personajele care, pe bază de amor, o iau razna, le poate trimite la tratament intensiv fie la *Din dragoste,* fie la *Iartă-mă.* Și ceva îmi spune că n-o să aibă rost să ne batem capul cu toți nebunii care vorbesc singuri și încep să plîngă din senin.**

● **De la Antena 1 vine o veste care, nu știu cum să spun, dar ne lasă cumva mască (mai ales pe Alin, ca intelectual ochelarist, și pe Mușat, ca posesor de Kawasaki): Adelin Petrișor va reprezenta imaginea firmei Ducatti în România! Mai mult: el a primit, în acest sens, o motocicletă din asta, beton, ca s-o plimbe prin țară și să-i facă imagine la poporul telespectator. Stau și mă gîndesc cum o să devină chestia asta. Mi-l și imaginez pe Adelin cum o să plece el călare pe Ducatti la reportaje și, logic, o să ajungă la viituri, cutremure sau sinucigașii din unitățile militare cu mult timp înaintea cameramanilor din Dacie. Și, dacă are puțin noroc și-i suflă puțin tornada din spate, chiar înaintea lui Cătălin Radu Tănase, care vine cu elicopterul lui Sârbu.**

Adelin P. Trișor

Spy, că trag din nou!

Programul anti-spy pe care vi-l recomandam data trecută și pe care l-am testat cu succes pe tot parcursul săptămînii acesteia pe două sisteme (atît Windows 2000 cît și XP) se numește **Spy-Search&Destroy** și se poate downloada gratuit de la adresa **www.safer-networking.org/en/download/index.html** (4.15 MB). Nu știu exact cine sînt băieții ăștia, însă produsul lor e o minunăție în domeniu. Pe lîngă faptul că îți este pus la dispoziție gratuit pe net, poți să-l mai și updatezi tot free, este în limba ta (au și versiuni în ebraică, suomi, catalană, bască... cred că cele în latină și aramaica veche sînt în lucru), este simplu de instalat, ușor de manevrat și îți scoate din calculator o grămadă de musafiri nepoftiți dintre care enumăr aici: coockies, dialers, hijakers, spybots, malware, keyloggers, trojans etc. Și nu vă faceți iluzii că nu-i aveți pentru că voi ați navigat numai pe site-uri sigure cu domnișoare îmbrăcate decent. Pe mulți îi invitați înăuntru chiar voi, cu propria mînă, atunci cînd n-aveți timp să parcurgeți contractul de instalare al nu știu cărui soft și bifați din reflex acolo unde scrie „I accept“. De regulă, la comanda „Uninstall“, softul respectiv se dezinstalează fără a-i lua cu el în „Recycle Bin“ și pe măgarii ăia de spioni care-ți rămîn ascunși sub pat și raportează apoi tot ce faci cînd crezi că ești singur acasă.

Spybot - Search & Destroy
Language
Change the language Spybot-SD appears in.
Hide this information
Dedicat celei mai minunate femei d
Search & Destroy
Scan for problems and remove them
62 problems fixed.

Spy-S&D are și un mod avansat de lucru. Aici aveți, printre altele, un Ștergător ireversibil de fișiere, un System Startup, Lista produselor care pot fi găsite cu Spy-S&D, un Editor de registre... dar asta e altă specialitate gastronomică din pește, utilă mai curînd userilor avansați, nu nouă, consumatorii de friptură cu cartofi prăjiți.

Nu ezitați să consultați și secțiunea de FAQ (Frequently Asked Questions), acolo unde la numărul 6, după „La ce folosește blindman.exe?“ și „De ce Spy-S&D nu scanează și network drives?“, unul dintre autori a postat și o declarație de dragoste: „Who is the Most Wonderful Girl On Earth?“. Nu trebuie să faci prea multe investigații pentru a descoperi că programatorul nostru e îndrăgostit pînă peste urechi de Sandra Klass, un manechin de 1,80 m și 67 kg, brunetă cu ochii verzi, care locuiește la Londra. Păi, normal că fata nu-l bagă deloc în seamă pe nefericit dacă acesta îi dedică un soft anti-spyware pus pe Internet în loc să-i dedice cheile de la un BMW parcat în fața ușii.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Cred că știe toată lumea despre glumița puștanilor care au făcut bonsaikitten.com. Toată lumea s-a oripilat că cum să facă așa ceva la pisicuțe, că ce animale de oameni fără inimă. Eu mă întreb totuși de ce nu se atacă nimeni de cruzimea la care sunt supuși copacii care sunt crescuți ca bonsai. Adică nu au și ei un suflet? Nu-i doare și pe ei să fie crescuți în niște ghivece minuscule? Doar pentru că nu torc înseamnă că putem să ne batem joc de ei? Niște criminali, asta suntem, iar la www.andyrutledge.com/worlds2/index.html sunt poze cu victimele noastre.**

■ **Am citit eu cândva într-o carte de decorațiuni interioare și sfaturi pentru gazda perfectă cum că trebuie să servești dulciurile în funcție de ocazie. De exemplu, nu poți să servești clătite dacă te vizitează colegi de muncă și e total interzis să propui gogoși la o nuntă de argint. În fine, erau mai multe reguli acolo, dar nu am găsit nici una care să îmi spună când se servesc prăjiturile de la www.carnalcookies.com.**

■ **Azi de dimineață, sâmbătă dimineață mai precis, am avut primele mele probleme cu PSD-ul. Un delfinaș, împreună cu prietena lui delfinașă (din PD, culmea ironiei), m-au trezit abuziv și m-au deposedat cu forța de patul în care eu foarte dulce dormeam. Protestez vehement pe această cale, că ce fel de educație e asta și unde o să ajungem astfel? Și promit să nu las lucrurile așa, am un plan de răzbunare crunt, ceva cu praf de scărpinat, 3 prostituate, 2 racheți și un cablu de oțel. M-am inspirat de pe site-ul cu răzbunări, www.thepayback.com.**

■ **Japonezii, după ce au primit 2 bombe atomice care le-au scos figurile din cap (și părul, aș putea spune, dar nu sunt un cinic), deci japonezii au luat-o razna. Au inventat și inventează tot felul de electronicale, au fost primii workaholici din lume, au niște alegeri dubioase la modă. O nebunie de țară, ce mai încoace și încolo. Dacă vreți să mai aflați ce se întâmplă pe la ei, citiți din când în când jurnalul de la www.masamania.com.**

■ **Și pentru toți oamenii care s-au bucurat de rezultatul alegerilor prezidențiale care au avut loc la 12.000 de kilometri mai la stânga României, iată un link special, o șansă unică de a avea acasă cel mai puternic și dur bust din lume, bustul președintelui SUA. Pentru numai 2.000 $, vă puteți cumpăra propriul G.W. Bush de la www.foxbronzeart.com/Bush.htm.**

Net plus ultra

Porumbul păcii

Cititorii mai tineri, care n-au mîncat Pepsi cu soia, pot vedea în imaginea alăturată cum ne distram noi pe vremea cînd ne mijeau primele coșuri în loc de mustăți. Pe vremea aceea, președintele statului era sinistra lui soție, care ne trimitea în fiecare toamnă la practică, să învățăm să depănușăm frumos. De depănușat, depănușam cum nimeni nu depănușa mai bine. Și, ce-i impresionant și va rămîne în istorie ca un act eroic, depănușam de zor, pînă-n amurg, fără să avem nevoie de site-urile XXX de acum. Eh, vremuri. Mai întoarce, Doamne, roata de tractor, să-mi mai văd o dată soarta de tînăr agricultor. N-or să poată culiții și tărîții de acum să importe într-o viață întreagă cît depănușam noi într-o singură zi de practică.

Ştiuleţi şi cîştigi

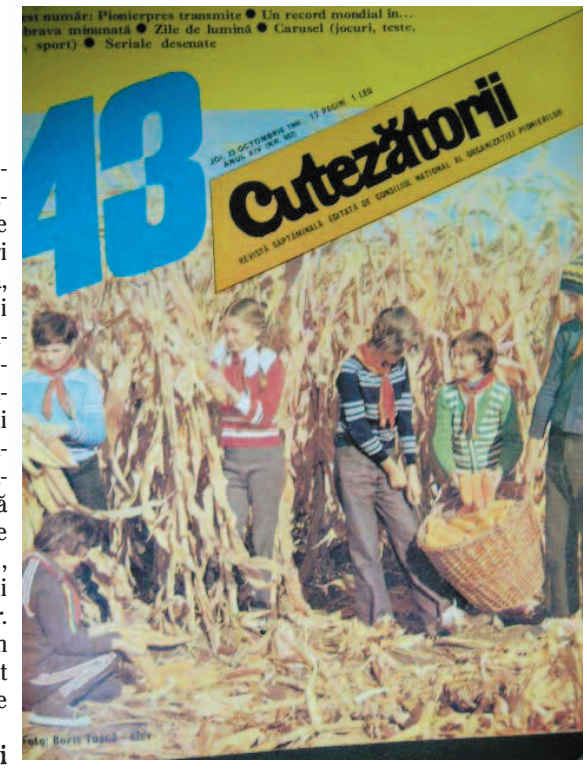

Single player împotriva tuturor:

Rally Baba și cei 40 de roți

Ne aflăm în plină cursă electorală, la modă sînt autostrăzile construite fără licitație, iar șoselele patriei sînt pline de gropi, mucegaiuri și noroi. Am zis „cursă"? Păi, asta înseamnă că n-ar fi deloc deplasat dacă ni s-ar propune o nouă candidatură la funcția de președinte al României: Colin McRae.

Pe numele întreg **Colin McRae Rally 2005** *(Best Distribution),* noul candidat lansat în toamna asta reprezintă partidul Codemasters, aripa Genius At Play, și este un tip de centru-dreapta sau, în cazul în care șoseaua o cere, de frînă de mînă plus mult stînga din volan. CMR (observați sonoritatea deja binecunoscută a inițialelor) nu va pune prea multe condiții electoratului: un DVD ROM, DirectX 9.0c, Pentium III or Athlon la 2 Ghz, 512 Mb RAM și minimum Ati Radeon 9000 sau nVidia GeForce 3. Altfel, platforma sa program este extrem de generoasă. Dacă iese președinte, Colin McRae îl va numi premier pe copilotul său, un tip căruia, deși n-o să-i vedeți niciodată chipul la televizor, ca alți premieri, o să-i puteți auzi glasul indicînd din timp într-o engleză perfectă curbele și hopurile apărute în carosabil. În plus, nea Colinelu – ne pare rău, domnule McRae, însă România e țara lui nea Nicu și nea Nelu – promite să nu-și cumpere mașini în prostie. După cum se va vedea încă din Main Menu, dînsul are garajul plin: Ford Focus, Subaru Impreza, Peugeot 205, Citroën Xsara, Audi Sport Quatro, Lancia Delta Integrale, Toyota Celica GT etc., mașini pe care le conduce singur, fie soare, fie ploaie, fie dimineață sau seară. De asemenea, pentru că a văzut că se poartă clipurile electorale cu candidați care strîng mîinile celebrităților din lumea întreagă, Colin McRae declară că stăpînește la perfecție trasee diplomatice sau, dacă nu, măcar drumuri forestiere către o grămadă de țări, atît din UE cît și din celelalte state non-UE: Germania, Grecia, Spania, Finlanda, Olanda, Suedia, Marea Britanie, Japonia și Statele Unite. Doar voi să știți să alegeți cum trebuie pe 28 noiembrie. Mă refer, bineînțeles, la alegerea cauciucurilor adecvate în funcție de starea drumului, reglarea suspensiei și selectarea cutiei de viteze și a tracțiunii.

Raliu Filip

Rard de nerăbdare

Patch vouă, fiilor!

Internauții din toată lumea au sărbătorit săptămîna trecută fără să vrea „Zilele vulnerabilităților de tot felul". Prima breșă în sistem a fost semnalată (și apoi confirmată de Microsoft) la Internet Explorer. O eroare de alocare la gestionarea anumitor atribute din cadrul tag-ului HTML <IFRAME> poate fi exploatată pentru ca cineva să lanseze un atac de tip buffer overflow... Uau! Eu am scris toate astea? Iar or să mă toace mărunt colegii din redacție că nu înțeleg nimic... Pe scurt, vulnerabilitatea afectează utilizatorii de IE 6.0 pe Windows XP (cu Service Pack 1 și update-uri la zi) și pe Windows 2000. Și nu afectează sistemele cu Windows XP cu Service Pack 2 instalat. Rugăm *patch*-ul! Așteptăm provincia. Că orășenii nu mai folosesc de mult IE-ul lui Microsoft.

Îngî, îngî-mail!...

E, lăsați că Gmail s-a făcut băiat mare, are acum 1 Gb capacitate de stocare, așa cum i-au promis ursitoarele de la Google, este frumos la interfață și are mașină de căutare decapotabilă parcată în fața blocului, însă de curînd a făcut și el buba. Unui hacker israelian i s-a făcut milă de el și i-a înștiințat pe părinții lui Gmail că bebița e vulnerabil la un exploit prin care se poate dobîndi accesul total la contul unui utilizator fără parolă, doar cunoscîndu-i username-ul. Care la rîndul său se poate afla ușor intrînd în posesia unui simplu „cookie".

The WinRar takes it all

WinRar, unul dintre cele mai bătrîne arhivatoare, ajuns acum la onorabila versiune 3.40, a început să scîrțîie pe la încheieturi. Că cică nu se mai dau *update*-uri compensate, *patch*-urile străine pentru reumatism costă mult, pensia nu-i mai ajunge, oricît de mult i-ar da „extract" etc. Vulnerabilitatea descoperită de curînd la WinRar constă în păcălirea utilizatorului să încerce să folosească opțiunea „Repair Archive" pentru un fișier „aranjat" de o mînă rău intenționată. Așa că, mai *.rar* cu reparatul arhivelor! Mai bine chemați-l pe 3.41 în ajutor.

Game Ovar

Din nou la cassă

Înaintea oricărui sertar

Uneori e foarte bine să îți faci curat prin cele mai recente sertare ale tale. E drept că și mai bine ar fi să faci curat prin sertarele unui Adrian Năstase (prim-ministru), Radu Timofte (șef SRI), Gheorghe Fulga (șef SIE), Marian Săniuță (șef Interne), cu tot neamul lor de informații și contrainformații adormite prin tot felul de sertare și contrasertare. Cum deocamdată nu se prea pune problema de așa ceva, Yasser și-a făcut curățenie în propriile lui sertare și ceea ce a descoperit nu este chiar de aruncat. Înainte de orice, Yasser ArAPAPS aș vrea să-i aduc un omagiu tizului meu Yasser Arafat care, în aceste clipe, poate ultimele, se zbate între viața de apoi și moarte sau, altfel spus, între moarte, clinică și moarte. Orice s-ar întîmpla, Yasser îi dorește lui Yasser însănătoșire grabnică.

Sertarul nr. 1: Prost și bogat

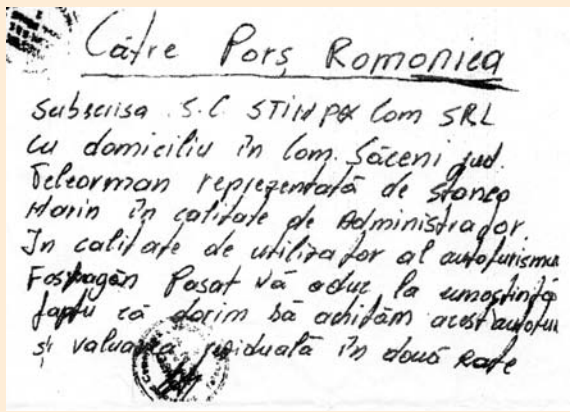
Către Porș Romoniea
Subscrisa S.C STIMPEX Com SRL cu domiciliu în Com. Săceni jud. Teleorman reprezentată de Stanca Marin în calitate de Administrator. In calitate de utilizator al autoturismului Fosvagăn Pasat vă aduc la cunoștință faptu că dorim să achităm acest autoturism și valuaria reziduală în două rate

Un cetățean din Teleorman a ajuns patron cu mult înainte de a ajunge la școală. Și a văzut că lucrul acesta e bun. Apoi omul și-a cumpărat o mașină și a văzut că mașina era bună. Apoi teleormăneanul a pus mîna pe pix și a început să scrie un fax către Porsche România: „Către Porș Romoniea. Subscrisa S.C. STIMPEX Com SRL cu domiciliu în Com. Săceni jud. Teleorman reprezentată de Stanca Marin în calitate de Administrator. În calitate de utilizator al autoturismului Fosvagăn Pasat vă aduc la cunoștință faptu că dorim să achităm acest autotur. și valuaria reziduală în două Rate". Scrisorica aceasta, care păstrează ortografia originală, îmi aduce aminte de o perioadă cînd Yasser și Tetelu au pus bazele unei emisiuni TV de mare succes, *Prost și bogat,* care nu s-a făcut niciodată, dar care, iată, cu ajutorul administratorilor pe nume Stanca Marin, s-ar putea face oricînd. Andreea!?

Sertarul nr. 2: Banu-i frate cu românul și românul ca arabul

Nu aș putea să spun cu exactitate prin ce tertip a ajuns în sertarul nr. 2 al lui Yasser un raport – scuzați expresia aceasta lungă! – al Secției de Combatere a Crimei Organizate și Antidrog din cadrul Parchetului de pe lîngă Înalta Curte de Casație și Justiție, gata! Parcurgînd în diagonală acest raport, Yasser a înțeles că – surprize, surprize?! – în România se fură. Și, dacă ar fura numai românii, ar fi o chestie, însă există destui străini, arabi în cazul de față, care fură de mama focului și TVA-ului. În paginile acestui raport este vorba despre un grup infracțional organizat, coordonat de Mohamed Ahmed Kamel, Olteanu Radu și El Khouly Nashat Hussein. În perioada 2002-2003, acești profesioniști au înființat vreo 50 de firme de tip fantomă și, cu ajutorul acestor fantome comerciale, au dat statului român o țeapă de vreo 300 de miliarde de lei. Dar cel mai tare m-a întristat să aflu că, în perioada ianuarie-august 2003, cetățeanul Omar Chama a scos ilegal din țară nu mai puțin de 66 de milioane de dolari. Uneori e foarte trist să-ți faci curat prin sertare.

Sertarul nr. 3: Impozitele corupției

L-am prins! Este vorba de un coleg foarte înalt din redacție (Gabi, pentru cunoscători) pe care l-am surprins în timp ce îmi forța sertarul nr. 3, cică pentru a-mi strecura în el o hîrtie. Îi mulțumesc frumos și îl mai aștept. Adevărul este că hîrtia asta, venită din partea unui cititor, m-a cam pus pe gînduri. Ce se zicea acolo? Se zicea că, pe Realitatea TV, Mihai Tatulici a avut o mirare în fața lui Mircea Geoană: „45 la sută din salariu lasă cetățeanul la stat?". Adevărul – se zice în hîrtie – este altul, mai adînc, mult mai adînc înfipt în buzunar. Cetățeanul lasă la stat următoarele: CAS 9%, Șomaj 1%, Sănătate 6,5%, Impozit 40%, în total aproape 47%. Cu cele 53% rămase în buzunar, cetățeanul cumpără de 34% alimente, îmbrăcăminte etc., plătește încălzirea, curentul, apa etc. Restul de 19% îl varsă indirect la buget. Dacă se întîmplă să cumpărăm bunuri accizate (benzină, de exemplu), cetățeanul cumpără, de fapt, doar de 23% din salariul nominal brut. În finalul hîrtiei, cititorul nostru (Octavian C.) are o concluzie care lui Yasser i-a plăcut: „Lăsăm la stat, prin urmare, între 66 și 77%, ca să facă guvernanții ce? Afaceri de tip Bechtel!". Ce? Corect!

Yasser ArAPAPS

Mitrea, campion la tir din șpagat

Ca oricărui șofer lider de sindicat cu ambiții de manivelă ministerială, lui Mitrea nu-i mai ajunge strada. A, pe asta o știați. Noutatea e că acum nu-i mai ajung nici autostrăzile din afara țării și nici șpăgile cu care cotizau transportatorii internaționali la ministerul lui. Ministerul Transporturilor, care, pînă acum un an, elibera autorizații de transport internațional de marfă pentru firmele interesate. De anul ăsta, de eliberarea autorizațiilor se ocupă IGCTI (Inspectoratul General al Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor), aflat în subordinea Ministerului Comunicațiilor și trecut, din această toamnă, în directa subordonare a Guvernului. Teoretic, IGCTI ar trebui să dea autorizații la tot cartierul transportatorilor, tot timpul anului. Anul ăsta, însă, de pe la sfîrșitul lui august, Inspectoratul a blocat autorizațiile pentru Germania și Italia, în special, și a diminuat groaznic numărul autorizațiilor pentru Belgia și Franța, de exemplu. Ce înseamnă asta? Blocarea transporturilor de marfă cu TIR-ul în vest? Scandal printre transportatori? Șpagă?... Ei, da, toate astea și ceva în plus. Mai exact, înseamnă așa: blocarea transporturilor pentru majoritatea transportatorilor (mai puțin unii cum ar fi Georgia Group, a lu' unu' Terbea de pe la Tîrgu Mureș, agresor de ziariști și preten cu Mitrea pînă în unghii, sau unu' Carabulea de la Sibiu, care are o firmă Trans Car. Și cine nu-l știe pe Carabulea...). Mai înseamnă îndemnuri la răscoală (unii transportatori de la Arad au făcut deja un miting care era să coste blocarea vămii de la Curtici, iar tiriștii de la Iași l-au asigurat pe Mitrea că nici vămile de la est nu se simt prea bine). Și mai înseamnă un purcoi de șpăgi, stimați telespectatori. Adică, o „Germanie" (a se citi autorizație de tranzit, dus-întors, pe una bucată TIR de 20 tone) costă fix 300 euroi, cash, pentru cei care vînd. Și cine să vîndă, dacă nu firmele care au autorizații să se spele pe

cap și pe cont cu ele? Mitreo, las-o, nene, la punctul mort, că în ritmul ăsta o să te trezești nu numai cu blocarea vămilor de tiriști, ci și cu vreo grevă transeuropeană a tiriștelor.

Tiriști și obelișI

Orice lucru bun trebuie terfelit de minimum trei ori

Macedonenii au trei formațiuni cu care vor să intre pe ușa din dos în Parlament: o asociație a macedonenilor din România – probabil singura autentică – și alte două neduse pe la biserică, fiindcă numai dracu' știe de unde le-o fi scos Radu Vasile în 2000. (Se zice că minoritatea macedonenilor slavi și alte câteva etnii imaginare ar fi fost pritocite de fostul premier în ideea de-a încropi o formațiune parlamentară fără cheltuieli de campanie. Pur și simplu, dumnealor intrau minoritari și aveau să iasă creștin-democrați.) Nu se știe precis dacă proiectul a fost făcut pentru Vasile Savu sau pentru un (alt) aventurier politic din Cluj, cert este însă că vagonetarul a împins mai bine la urne și a devenit deputat. Așa a ajuns ortacul Vasile Savu să fie sindicalist apolitic – după Liga lui Miron Cozma, pedist – după carnetul de partid, bulgar – după numele tatălui și macedonean slav – după spiritul sfânt care l-a călăuzit spre Parlament. Și – de parcă toate astea nu ar fi fost îndeajuns – bietul om mai trebuie să poarte de grijă și culturii națiunii care l-a făcut om, fiindcă el este reprezentantul Asociației Culturale a Macedonenilor Slavi. Hărțuit și împovărat cu atâtea atribuții, nu-i de mirare că uzurpatorul lui Cozma nu a mai avut timp și pentru Camera Deputaților, local frecventat – asta e sigur! – în ziua de leafă.

Pe de altă parte, Sorin Dimitriu – să fie oare vorba despre fostul duhovnic al Fondului Proprietății de Stat? – și-a descoperit un tată vitreg la sud de Dunăre și se vrea reprezentantul Asociației Democratice a Macedonenilor Slavi din România. Și uite-așa, în cursa electorală intră cine vrea și iese cine poate.

Alexandru Macedon Slav

Românul s-a născut prolet

Microbuzele astea se făceau, cîndva, în România. Adică ieșeau de pe poarta unei fabrici românești. Multora dintre ele li se întîmpla asta, dar mai ales acelora cărora nu le cădea baia de ulei pînă la poartă. De ce publicăm această poză? Ca să astupăm gura nemților ce susțin că singura performanță a industriei noastre de mașini vine din ramura industriei ciorditoare de oglinzi. Deși nu știm de facem bine sau nu că le astupăm gura nemților. Fiindcă, dacă le-o astupăm, cum mai vedem noi apoi care are dinți de aur și care nu? Dacă din pușcărie mai ieșim, din dilema asta nu putem ieși!

Sfinții muncinici

România, țară banieră

Aud că Bogdan Baltazar vrea să se bage acolo unde fierbe oala, adică în politică, respectiv într-un partid la mare modă în campania asta electorală. Ceea ce ni se pare frumos din partea lui: 1) pentru că doar nu era să rămînă omul fără preocupări; 2) pentru că, așa cum arăta și într-un interviu în lunarul *Finance* din septembrie 2004, este un om curat din punct de vedere ideologic: „N-am crezut o iotă în comunism, dar în țara mea și în locul meu – da". Pe de altă parte, parcă nu mi se mai pare atît de frumos din partea lui: 1) pentru că avea deja o preocupare; 2) pentru că, așa cum arăta și în articolul „Cerințe ale instaurării unei noi ordini economice internaționale / ȘTIINȚA ȘI TEHNOLOGIA ÎN SLUJBA DEZVOLTĂRII", publicat în *Revista economică* nr. 1 din 6 ianuarie 1973, în pagina 27: „Animat de un profund spirit de etică și echitate internațională, președintele Nicolae Ceaușescu apără cu fermitate dreptul fiecărei țări de a dezvolta știința și tehnica în folosul propriei propășiri, de a valorifica, în granițele proprii, geniul inventiv și creator al propriului popor: «Istoria arată că toate popoarele, mari sau mici, își pot aduce contribuția proprie la dezvoltarea patrimoniului științei universale». Vorbind, cu înalta autoritate pe care o conferă exemplul propriei țări și adresîndu-se în primul rînd țărilor dezvoltate, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia: «Considerăm necesar să se asigure acestor țări (în curs de dezvoltare – n.n.) asistență tehnică, precum și sprijin efectiv în pregătirea și formarea cadrelor de specialiști și muncitori calificați necesare dezvoltării economiei naționale. Cu atît mai mult se impune încetarea oricărei acțiuni de racolare a cadrelor de muncitori calificați și de specialiști din aceste țări, de către statele dezvoltate economic – practică ce, departe de a constitui un ajutor, este de natură să împiedice popoarele respective să-și rezolve problemele stringente ale dezvoltării economice, frînează evoluția lor rapidă pe calea progresului.

Dezvăluind magistral căile prin care știința și tehnologia, cadrele naționale pot deveni motoare ale dezvoltării, indicînd direcția efortului pe care întreaga comunitate internațională trebuie să-l depună pentru a face din știință și tehnologie arme eficace în instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale, tovarășul Nicolae Ceaușescu trasează astfel un adevărat program de acțiune pentru demersul național și cel internațional de întreprins în slujba acestui nobil obiectiv.»"

Revista *Banii noștri* a scos suplimentul „40 de milionari sub 40 de ani", adică o listă arătoasă din punct de vedere grafic, în care apar 40 de oameni sub 40 de ani, ce au reușit să facă exact ceea ce nu reușesc eu să fac venind primul și plecînd ultimul de la serviciu: să ajungă milionari în euro. L-aș remarca din listă pe domnul Elan Schwartzenberg, care, ca și alții, a făcut primul milion înainte să o cunoască pe Mihaela. În cazul lui, în 1997. Astăzi a ajuns la 50 de milioane. Și un copil.

Interesant suplimentul, interesanți oamenii din listă. Oameni pe care niciodată nu trebuie să-i întrebi cum au făcut primul milion. Și nici măcar cum au făcut primul copil.

Top Ban

Protecția presei

Un comisar se-amuză

Se apropie o nouă schimbare de regim și, de data asta, armata nu mai e cu noi. În schimb, poliția e cu ei. Și nu e cu ei ca să le păzească ieșirea din celulă, ci ca să le dea o mînă de ajutor, cu tot cu pulanul atașat, în campania electorală. În Vrancea, comandantul Inspectoratului de Poliție, comisarul-șef Silviu Crin Grosu *(foto)*, merge împreună cu Mitrea, cu Oprișan și cu George Băeșu (fostul prefect pesedist, candidat la Camera Deputaților) peste tot pe unde e o panglică de tăiat, o sală de sport de deschis, o dudă, o măslină de inaugurat. La umbra chipiului său, puținii ziariști independenți din județ sînt amenințați pe față și pe spate cînd de Oprișan, cînd de Băeșu. Bunăoară, chiar înaintea unei plecări a pesediștilor pe traseul de campanie, Băeșu le-a spus ziariștilor adunați în fața Consiliului Județean: „Să vezi ce omor vă dau eu după campania asta!". Apoi, în comuna Vîrtescoiu, unde Miron Mitrea a inaugurat un drum neterminat încă, Oprișan s-a adresat acelorași jurnaliști cu: „Bă, voi vreți să vă țin în țarc la întîlniri de-astea?". Unul dintre ziariști a reușit să iasă din turma ce lua calea țarcului și să-l întrebe pe comisar cu ce ocazie prin campania electorală. „Cu ocazia..." – și aici s-a oprit gîndul polițienesc. După care a intervenit în ecuația gîndirii celălalt organ intelectual al poliției: brațul de fier pus în slujba Puterii. Acesta a gîndit de unul singur restul explicației, care, în mare, a constat în a-i reaminti curiosului ziarist că mama lui este angajată a Inspectoratului Județean de Poliție. Adică este la mîna și la șutul lui. În rest, comisarul a încercat să argumenteze că ar fi în misiune, ceea ce chiar este adevărat. Și nu de ieri, de azi: de ani de zile, de cînd poliția vrînceană îi dă lui Oprișan numai la talpă. Pupici, evident.

Comisar-voiajor

În campania electorală, comisarul-șef Silviu Crin Grosu de la Focșani le explică alegătorilor ce înseamnă PSD: Poliția Social-Democrată

Românul verde cu triclorură

C.A. Rosetti, împreună cu un domn la fel de frumos îmbrăcat (stînga), se bucură de frumusețea unei dimineți de noiembrie și de faptul că traficul aglomerat face destul de greoaie intervenția ambulanțelor la monumentele istorice din centru. Frumos gestul cu florile, dar și mai frumos e acela cu cearșaful. I-a dat omul tot ce a putut aduce cu el. Iar dacă prinde într-o dimineața paza dormind, poate-i aduce și dulăpiorul și patul. Ba, de ce nu, și perfuzia.

Rosetti, galben și albastru

Ce vrăji a mai făcut senatatea mea

Vrăjitoarea Timișoara din Craiova candidează la Senat, pe listele Alianței pentru Unitatea Rromilor din România. Dincolo de obișnuitele promisiuni electorale – că va scoate argintul viu, că va aduce bărbatul acasă, că va crește pensiile cu 200.000 de lei și altele la fel de extravagante și de disperate, împrumutate de la contracandidații de aceeași etnie –, cică vrăjitoarea Timișoara din Craiova își mai propune un lucru important: să aplice, în sfîrșit, punctul negru de la Timișoara. De la Timișoara din Craiova.

Mama Obida

Săptămîna străinilor

● Începem cu un caz de prostie rară, care nu cred ca poate fi egalat. Chen Chung-ho, din Taipei, om aparent fără mari tulburări de personalitate, a sărit dintr-o dată în „țarcul" leilor din Grădina Zoologică, încercînd să îi, atenție, convertească la creștinism! Bărbatul, în vîrstă de 46 de ani, urla cît putea de tare „Iisus vă va salva" și „Haideți și mușcați-mă". La început, felinele, care se relaxau la umbra unui copac, nu l-au băgat în seamă, dar treptat, alertate de prezența unui individ necunoscut, au sărit la acesta. Rănindu-l ușor la mîini și la picioare, leii s-au retras în momentul în care omul își împreuna mîinile pentru a se ruga. După 30 de minute de tatonări, îngrijitorii au îndepărtat animalele cu tunuri de apă și apoi le-au calmat cu tranchilizante. Iată, de fapt, ce înseamnă extremism religios. Și iată, de fapt, și ce înseamnă zi de post la lei! ● Tot în lumea felinelor, însă în partea celor de casă. Plimbîndu-se pe stradă, o pisică din orașul englez Bristol a sărit în limuzina închiriată de vecini pentru o noapte albă. Animalul a fost găsit la 50 de kilometri depărtare de către șoferul limuzinei, după cîteva zile. Iată o mîță care, atunci cînd fuge de acasă, o face cu stil și în lux. ● Un patron de pub din Anglia, supărat pe remarcele usturătoare la adresa berii fabricate de el, i-a pus într-un avion pe toți clienții fideli și i-a trimis la Dublin. Aici au participat la degustări de bere irlandeză. Deși nu i-a convins pe clienți că berea sa e la fel de bună, patronul crede că „distracția" de 5 mii de lire sterline a meritat și încă își mai susține părerea. Vă dați seama ce ar fi ieșit dacă nu ar fi fost pub, ci restaurant chinezesc, și nu bere, ci sushi!

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Doamnelor și domnilor, cine are curajul să mai apară la rubrica noastră după ce sosia din plastic a lui Ion Iliescu s-a dezbrăcat alături de însuși Ion Iliescu? Ei bine, iată omul! Rubrica „Meteo" a *Academiei Cațavencu* are plăcerea să vi-l prezinte pe curajosul din imagine. Îl știți, l-ați mai văzut, scrie la *Academia Cațavencu*. Și se dezbracă tot pentru *Academia Cațavencu*. Doamnelor și domnilor, pentru a treia oară în exclusivitate pentru presa mondială și din țară, numai în *Academia Cațavencu*,

IOAN T. MORAR ȘI ROBERT ȘERBAN VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Vremea este în ușoară neîncălzire, vîntul nu bate fără intensificări din sectorul nord-vestic și Sectorul Agricol Ilfov, fără a incomoda pe ceilalți participanți la trafic, reduceți viteza pînă la evitarea oricărui pericol!"

grătar 2004

HI&R® vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea „Distrugeți hotelurile românești!“

P.S.Î. (Post scriptum înainte). Prieteni, am ajuns și aici. Ați înțeles ce vrea autorul în această poezie de rubrică, ce expresii frumoase a folosit, acum e momentul să mergem mai departe. E pe bune: rubrica Nashpa Turizm *devine publică! Nu v-ați săturat să mă plimb numai eu? De acum înainte vă invit aici, nu veți regretaaa, să scrieți și voi* Nashpa Turizm. *În revistă și pe Internet – pentru că vom avea o adresă și, surpriză, un forum al nostru pe site-ul* Academiei Cațavencu – *și și mai surpriză, pe secțiunea gratuită!! Numiți-l blog, numiți-l forum, numiți-l cum vreți voi – acesta va fi locul unde se vor întîlni jurnalele noastre de călătorie. Care va să zică, dacă ați fost în locuri nashpa sau mișto din țară sau din țările dezvoltate, trebuie să povestiți unde, cînd, cum și cît. Atenție: textele mai deștepte vor intra și pe site-ul* Academiei Cațavencu, *și în revistă. O să vorbim și despre premii în curînd. Așadar, scoateți-vă amintirile la plimbare și să ne enervăm împreună, în sfîrșit! Scrieți cu curaj, băieți, scrieți, pe adresa (atenție, bă!):* nashpa-turizm@catavencu.ro. *Îmi mulțumesc.* Și acum să trecem la treabă.

Intri în baie. Pe jos, o labă uriașă! O labă de om. Uriașă. O labă verde. Pui piciorul pe ea. E udă! Pfuai, are noroi! Istețul care a pus piciorul de om din burete absorbant pe podeaua din baie a uitat să-l mai stoarcă de zoaie. Dai drumul la chiuvetă. Începe să curgă o ciocolată maronie. Apa caldă e, de fapt, apa rece, iar apa rece e apa rece. Te duci în cameră să aștepți venirea apei calde și albe. Te întorci după 10 minute: același rahat maron, în schimb e la fel de rece. În cadă, puțină mizerie acoperă două abțibilduri cu „Dezinfectat proaspăt“. Mai lipsește: „Nu atingeți!“. Mi-e scîrbă, dar trebuie să fac o baie. Apa caldă vine după 25 de minute, cînd deja dormi. Te scoli să mai aduci o pătură pentru că, cacofonie, caloriferul e pregătit: îți pui berea pe el să se răcească, doar e cel mai apropiat de geam și e cel mai rece obiect din cameră. Pe covor, o pată albă. Să fie o… Ciocolată albă? Cremă de față? Iaurt? În fine. Te duci la recepție. Vrei un tirbușon. Îl primești cu condiția să-ți desfaci sticla la recepție. De ce îți reține buletinul dacă nu pot să-ți dea măcar un tirbușon (deși sînt două – vezi tu peste tejgheaua unde stă recepționera)? Liftul merge beton: trezesc cu zgomotul un palier, două, trei. Deci stau la trei, v-ați prins – și odată cu voi, și toți turiștii din hotel. Țup în cameră, intri în tualetă, te repezi la WC și constați la final că, ups, clientul anterior a fost așa de măgar încît nu ți-a lăsat decît un colț de hîrtie igienică roz. Nesimțitul! Nu știa că eu beau berea cu ciocolată? Aerisirea – zero. Ca să-mi miros exhalațiile m-a costat 700 de mii. Groaznic – așa arată un hotel principal dintr-un oraș mic. Așadar – nu mergeți la hotelurile principale din orașele mici! O să vă simțiți ca în anii '70. Oameni buni, nu distrugeți hotelurile principale din orașele mici! Sînt distruse. Beah! Vă pup.

Căpitanul Nema

Această rubrică v-a fost oferită de: HÎRTIA IGIENICĂ ROZ (Marcă tradițională de tradiție)

Omul, cel mai bun prieten al cîinelui

Psssst!… Pssst!… Băi băieți, voi chiar dormiți? Sau vă faceți? Iar ați stat, mă, toată noaptea și v-ați uitat la vindecătorii de pe OTV? Brileantule, recepție… Zi, mă, ceva! De Vito, tu de ce taci? Băi, vă rog, hai să facem ceva să-l dăm p-ăsta la o parte, că mi-e că mă umple de cine știe ce… Cum? Să-l mai lăsăm cîteva zile, să fie mai ușor? Nu cred că e o soluție, că e hrănit, iar mi-a halit bucata aia de carton pe care dormeam. Hai, băieți. Da' ușor, să nu-l trezim, că iar îmi cere bani și m-am săturat să-i tot dau. Cică în maxim trei ani mi-i dă înapoi, că iar i-a mărit ăștia pensia cu 2.000 de lei, dar mai poți să-l crezi? Așa a zis și acum patru ani.

George W. Lăbuș

Mutu și-a preschimbat marafeții în narafeți

Adrian Mutu a scăpat ușor primind o suspendare de numai 7 luni, tot atît de ușor cum a scăpat printre degete – printre degetele acelea din nas – imensul salariu pe care îl primea gratis de la Chelsea. Mutu va avea acum suficient timp pentru a afla cine este *Idiotul* lui Dostoievski, dar și pentru a se dedica multor altor nara-țiuni. (Am scris această casetă doar pentru cuvîntul „narafeți“. Vă mulțumim pentru înțelegere!)

Nasul din mînecă

filagrant deliciu

Totuși este Twist în lume...

Destul de interesantă ultima reclamă la **Pepsi Max**, aia cu cei doi karatiști care se bat artistic manevrați din umbră de două personaje care inițial nu se văd pentru că sînt îmbrăcate în negru. Adevărul e că de mult n-am mai văzut o idee așa remarcabilă într-un spot. Iar dacă îmi lăsați puțin timp să caut în maldărul de attachment-uri gen „funny stuff" care au circulat la greu pe Internet, o să vă spun mai precis și de cînd anume n-am mai văzut. ...A, uite că l-am și găsit! Mulți dintre voi probabil că aveți fișierul acasă, pe hard, iar pentru cei care nu îl mai au recomand un *search* scurt pe Google după „ping-pong.wmv". Are 3,43 Mb și este un filmuleț de 1,43 minute, captură dintr-un show de televiziune prezentat anul trecut la televiziunea japoneză (NTV – Nippon Television Network). Doar că, spre deosebire de spotul românesc, în loc să se bată, actorii japonezi care au prestat live, pe scenă, au dus mai departe parodia după efectele speciale din filme gen *Matrix* și *Hidden Tiger, Crouching Dragon,* înscenînd un meci de ping-pong într-un 3D simulat. Acuma nici noi n-am băga mîneca în Pepsi că ideea reclamei în cauză ar fi copiată de la japonezi, ci doar un pai și cel mult o felie de lămîie.

Cornul și Light-ele

condica de sugestii și reclame

Nimic nu se pierde, totul se dă la schimb

Eu, trebuie să recunosc, sînt mai de modă veche. Am colecționat chestii clasice, timbre, cutii de bere, cartele telefonice. Începusem și o colecție de gagici, dar m-am oprit la a șasea bucată achiziționată. Acum sînt altele pasiunile de colecționar. M-ar interesa un hîrb Bugatti din '43, o căzătură de Ford din '32 și accept și o rablă de Maserratti din '68.

Rugina Pistol

Și nu lua numele Domnului în deșeu...

Cu toată oferta de moaște din campania electorală, cu toate tragerile alea de la 6/49, cu atîtea meciuri de fotbal, poker sau curling și tot nu s-a înregistrat un flux satisfăcător de enoriași către mănăstirile țării. Să nu mai aibă lumea nevoie de ajutor divin? Sau marketingul nu-și face ca lumea treaba? Ei bine, iată că marketingul lucrează: a apărut, și nu de ieri, de azi, publicitatea pentru pelerinajele monastirești. Și cum nu se putea să pună sales-managerii de la biserică oferte de tip „Răzuiți trei icoane și veți cîștiga un parasolar", au recurs la metode mai modeste, niște afișe austere pe care, vă dați seama, le-au lipit în locurile cele mai frecventate de către enoriași. Doar așa ne explicăm apariția acestui anunț pe un tomberon. Legătura e simplă: vine omul dimineața, în halat și în papuci, ca să-și ia niște coji de salam pentru micul dejun, și sigur dă cu ochii de afiș. De acum vom auzi din ce în ce mai mulți oameni povestindu-și începutul experienței divine: „M-am apropiat cu adevărat de Biserică după ce m-am apropiat mai întîi de un coș de gunoi".

La vita è pubela

PELERINAJ LA MANASTIRI
DATA : 07 Noiembrie 2004
PRET : 250.000 LEI SI PRINOASE (ulei,orez,etc)
SF. LITURGHIE SI DEZLEGARI LA SF. MANASTIRE
TURNU de Prahova
Se mai viziteaza : GHIGHIU,PISSIOTA
Plata : VLAS ANA la Biserica SF.ILIE de langa Man.ANTIM
Informatii :VLAS ANA
BUNUL DUMNEZEU SA VA RASPLATEASCA
OSTENEALA SI JERTFA!

comunicare pe care

Baia lu' doamna aia

Nu praf în ochi, ci pe gât. De pe gât se ia pe cămașa albă. Și de pe cămașa albă nu se ia cu un detergent obișnuit. Asta e viața, e mai bine așa, decât să dea în cap la oameni pe stradă. Urmărind cu sufletul la gură spoturile pentru detergenți, mai ales pentru cei mai manuali, am observat că gulerele cămășilor sunt dezgustător de murdare. Atunci, ori a intervenit la noi în țară o mare poluție (cum spun românii anglomani), care se așază în special pe gât și încheieturi, ori ăștia chiar sunt niște împuțiți. Împuțiți sau nu, au suspect de multe cămăși. Au niște neveste curățele, copilași cam făcuți la bețe, dar foarte drăguți, și după atâta noroc ce-a dat peste ei până acum, mai au și niște băi de general manageri. Totuși, e mai puțin important cât de des se spală, ci cât de infect este caracterul lor. Să îți lași nevasta să spele de mână, într-o sală de baie de 100 de metri pătrați, niște cămăși înnegrite ca de un buldozerist e ca și cum ți-ai pune rezervor de gaz la Maybach. Huo, calicule! În loc să spargi toți banii pe gresia aia bleo, calitate Italia, cu care ți-ai asfaltat baia, pune mâna și ia și tu o mașină de spălat la soție, că o să se tâmpească de tot. Nu o să mai aibă timp nici de o telenovelă, tot rânind la lighean după tine, jegosule! Mă scuzați că mă exprim astfel, dar sunt implicați și copii, fetițe, care sunt exploatate de mici în cadrul educației prin munca de jos, în loc să se uite la desene animate violente, pentru a putea deveni niște buni ucigași în serie. În mare, am observat că atunci când vine vorba de cei care nu au mașină de spălat, pentru că nu au bani și o baie suficient de mare, publicitatea pentru detergenții de specialitate plasează acțiunea într-o baie ideală și imposibilă în blocurile lui Ceaușescu. Baia e de obicei albastră și s-ar putea să fie aceeași pentru toți detergenții, fie manuali, fie automați. În loc de igrasie, bec chior, gresie cu abțibilduri, oglinzi cu argintul șters și periuțe tuflite în pahar de mușmar, e curat, luminos și spațios. Se zăresc, prin ușa întredeschisă, niște tablouri artistice, de țopârlan, așezate pe un perete de rigips, de mare bun gust, eleganță, rafinament, relaxare, bunăstare. Totul e perfect și corect, chiar dacă nu există. Dar și dacă există? Dacă există milionari excentrici care-și pun nevestele să spele de mână? Dacă există oameni din pătura mijlocie care nu-și cumpără mașină de spălat – din snobism? Atunci să se facă spoturi cu femei care aruncă lighene de firmă de la etajele vilelor. Sau cu gospodine sexy care își aruncă televizorul cu ecran plat pe fereastră, urlând:
Nu am timp să mă uit la televizor! Vreau mașină de spălat!

Răzvan EXARHU

aberația de libertate

...Numele Domnului fie upload-at!

Salut! Domnul Webmaster fie cu voi, fiilor! Sînt Io... Cum care Io? Messia_Iisus_Hristos2004, că Messia@IisusHristos.org era luată deja cînd am vrut să-Mi public on-line cartea *Autobiografia* lui Iisus... 'tu-i în Paști pă mă-sa de păcătoși, că nu-i mai satură Dumnezeu de adrese de Internet! Să luați viruși... sta-v-ar spamu' în Inbox să vă stea de nenorociți azi și mîine... Că poimîine deja ne punem rețea cu fibră optică la noi, la clubul „Sfînta 3ime NetCafe", și atunci să vezi „Revelații" la viteza de download, „Mîntuire" cu Norton Antivirus 2005, „Iluminare" la ledurile de la switch-ul de rețea și „Eliberare" peăia 1 Giga de RAM!

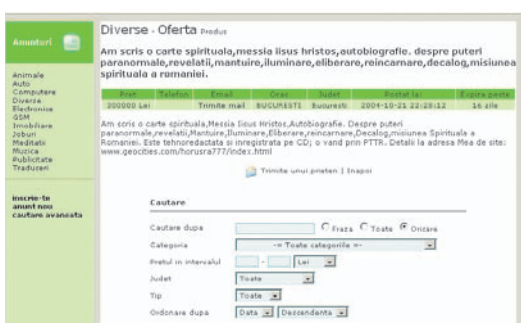

Sfîntul Athlon

Ford transit gloria mundi

869.VW Passat Cocoşat 1,9 TDi, fabr. 1998, înmatriculat, avariat, full options, 2.950 E, variante; 07[redacted]

Lăudabilă sinceritatea acestui domn care vrea să-și mărite mașina. Avînd în vedere că nici prima mea mașină n-a fost fată mare, aș trece cu vederea că și asta e avariată. Numai să nu fi fost avariată de prea mulți înaintea mea, eventual în grup, să m-arate babele cu degetu'. Băi, dar cocoșată?... O fi avînd și coșuri pe față? Oare cît mănîncă la suta de kilometri? Dacă e bulimică? Umblu toată ziua cu sandvișuri în canistră? Și cam bătrîioară, nene. Asta sigur are riduri pe la portiere, în jurul stopurilor, proteză pe la motor, farurile cam slăbite și airbag-urile lăsate.

Avariatul de Molière

Sex sana in corpore sano

Dragul meu tip sportiv și drăguț, să știi că fata te

71.CAUT tânără sexi, instinct sexual deosebit, sănătoasă pt. prietenie, posibil căsătorie, sunt drăguţ, tip sportiv, doctorand matematică, apart. zona A; 33/1,80/90; 0[redacted], fără beepuri, mesaje

iubește. Dar ce zic eu că te iubește?! E înnebunită după tine. Lasă, frate, ce dacă nu te cunoaște, textul acesta îi spune atîtea lucruri despre nobilul tău caracter. La început ea s-a rușinat să-mi zică, dar eu o vedeam că suferă în tăcere; și pînă la urmă, la un pahar, mi-a mărturisit. Te rog, n-o lăsa să sufere. Hai, nu ezita, te asigur că e un moment cît se poate de prielnic: e vorba de 50 de euro pe oră sau 200 toată noaptea și, pe bune, nu știi cînd ți se mai întărește leul ca acum. Ca matematician ar trebui să știi treaba asta. Iar ca doctorand, cum zici că ești, te asigur, o să-ți dai seama singur că e curată și sănătoasă.

Prof. univ. drd. Alban

La trecutu-ţi mare, mare (aprox. 150 kg) viitor

Tînărul pe care-l vedeţi în această imagine, cel cu început de mustaţă şi care mai mult ca sigur are sub 200 de kile, este Ovidiu Grecea. Era în clasa a X-a şi nici nu se gîndea că va ajunge ce a ajuns acum. Ba nici măcar cît a ajuns acum nu cred că bănuia. Domnule Grecea, să ştiţi că sînteţi neschimbat! Doar PSD-ul ce a mai reuşit să vă schimbe în viaţa asta. Din funcţie – cînd prefect, cînd diplomat. Trebuie să faceţi cinste că v-am găsit poza asta. E de pe vremea cînd cei mai mulţi dintre cetăţenii acestei ţări erau la fel de graşi ca dumneavoastră în poza aia, dacă nu chiar şi mai slabi.

Ovidiu Greşea

Filozofia Senatului? Absenţialismul!

Săptămîna trecută am aflat că nici măcar o amărîtă de absenţă nemotivată nu s-a înregistrat în anul 2004 în Senatul României. Mă rog, astfel de lucruri se pot întîmpla atunci cînd eşti Nicolae Văcăroiu şi, de la catedra Senatului, vezi dublu, şi pe bună dreptate. Mirat oarecum şi el de faptul că există şi este prezent, vicele Senatului, Marian Dinu de la PSD, i-a rugat pe ziarişti să definească conceptul de absenţă, ceea ce, în calitate de ziarist prezent, mă şi grăbesc să fac. Domnule Dinu care sînteţi, absenţa este, dacă vreţi, atunci cînd şeful dumneavoastră, Nicolae Văcăroiu, deşi este la masă, el nu se află la masă, ci – absolut motivat – sub masă, adică tot la masă, dar nu chiar la masă. Absenţa mea…!

Absint nemotivat

Un maniaco-reclamativ

Paul Popa i-a trimis 120 de memorii lui Ion Iliescu. O singură dată a avut un rezultat. Optzeci lui Năstase. A încercat şi la Dana Năstase. Surprinzător, fata i-a răspuns. Au urmat încă paisprezece, dar dinspre Dana nu a mai venit decît o tăcere. La Senat – 60 de lăcrămaţii. La Camera Deputaţilor – treizeci de plîngeri. La Ministerul Justiţiei şi la Procuratură, şaptezeci de memorii. I-a scris şi Ninei Iliescu. Doar de 15 ori. O vreme, Octavian Ştireanu l-a luat în serios şi i-a trimis nişte scrisori de scuze. Odată, la Galaţi, cînd Iliescu era senator, a reuşit să ajungă la el şi au putut sta de vorbă, „aşa, la un metru, cum stau cu matale“. „Domnule, l-am dat afară pe consilierul ăla care nu-şi făcea treaba“, i-a zis Iliescu. „Acum, că sînt senator, am mai mult timp. Mai ai răbdare patru ani, pînă ies iar preşedinte, şi îţi rezolv şi problema dumitale. Răbdare, multă răbdare.“ Omul însă nu are răbdare. E procesoman, e maniac, e reclamagiu notoriu. Pune suflet în reclamaţie, şi din cauza asta stă acum la Spitalul de Cardiologie Fundeni, unde aşteaptă să i se facă operaţie pe inimă. Am ajuns la el pentru că un coleg m-a rugat să îl văd fiindcă îl asasinează cu telefoane. În salon, cînd îl caut, nu-l găsesc. Colegii lui îmi spun, făcîndu-mi cu ochiul, că omul stă tot timpul pe telefoane. Îl găsesc pe hol, vociferînd în receptor la cineva să vină neapărat pe la el. De ce ne-am întîlnit, care-i treaba? Omul vrea să îmi dea o scrisoare de la Dana Năstase. Timp de o oră îmi povesteşte despre toate memoriile pe care le-a făcut la viaţa lui. Vrea o pensie mai mare, vrea să i se dea o casă în Suceava, cam astea-s durerile lui. „Să vezi ce e la mine acasă, cîte sute de confirmări de primire am“, îmi spune omul amuzat. Dar cel mai şi cel mai distractiv e cînd vorbeşte de scrisorile pe care i le-a trimis Ninei Iliescu. „Doamnă Nina, l-am respectat pe Ion Iliescu, dar vă rog să îi amintiţi de problemele mele! Ce, îşi bate joc de mine? O s-o dăm pe înjuratea!“ Aud asta şi un puseu de simpatie pentru el mă cuprinde. Dacă aşa i-a vorbit Ninei despre Iliescu în scrisorile lui, aproape că îl iert că e aşa de maniac.

Alexandru VĂRZARU

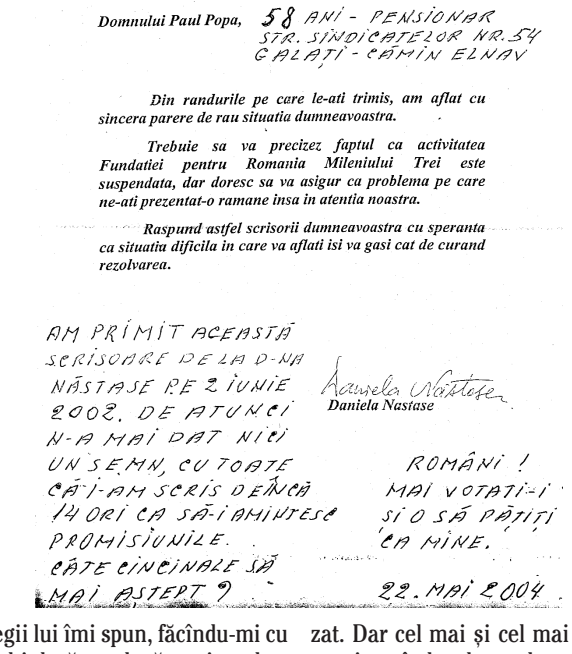

Domnului Paul Popa, 58 ANI - PENSIONAR STR. SINDICATELOR NR. 54 GALAŢI - CĂMIN ELNAV

Din randurile pe care le-ati trimis, am aflat cu sincera parere de rau situatia dumneavoastra.

Trebuie sa va precizez faptul ca activitatea Fundatiei pentru Romania Mileniului Trei este suspendata, dar doresc sa va asigur ca problema pe care ne-ati prezentat-o ramane insa in atentia noastra.

Raspund astfel scrisorii dumneavoastra cu speranta ca situatia dificila in care va aflati isi va gasi cat de curand rezolvarea.

AM PRIMIT ACEASTĂ SCRISOARE DE LA D-NA NĂSTASE PE 2 IUNIE 2002. DE ATUNCI N-A MAI DAT NICI UN SEMN, CU TOATE CĂ I-AM SCRIS DE ÎNCĂ 14 ORI CA SĂ-I AMINTESC PROMISIUNILE. CÂTE CINCINALE SĂ MAI AŞTEPT ?

Daniela Năstase
Daniela Nastase

ROMÂNI ! MAI VOTAŢI-I ŞI O SĂ PĂŢIŢI CA MINE.

22. MAI 2004

răspunsuri la scrisori

Horia C. (București): Zici că Cristian Tudor Popescu ar fi nepotul împăratului Iulian. Te referi la Iulian Apostatul (360-363), cel care i-a belit pe creștini? Și mai zici că, într-o emisiune TV, același C.T. Popescu a zis: „această contradicție antagonică". Asta, contradicția..., i se trage de la lecțiile de socialism științific. Acolo eram învățați că în socialism „contradicțiile sînt neantagoniste", iar în capitalism invers. Cred, totuși, că a zis-o la mișto. Mi-a plăcut și bancul tău: „Știți care-i culmea sărăciei?" Răspuns: „Să n-ai bani să cumperi *Academia Cațavencu!*". Mai scrie-ne!

Gh. Tomescu (com. Chiajna, jud. Ilfov): S-ar putea ca vreunul dintre colegii mei să fi folosit greșit cuvîntul *locație*, care înseamnă, de fapt, *închiriere; chirie plătită pentru anumite lucruri luate în folosință temporară* etc. Pînă una-alta, eu l-am găsit folosit anapoda în revista noastră (v. nr. 43, p. 20) de către dna Dana Năstase (e vorba de soția premierului) într-un drept de replică referitor la fiul dînsei, Mihnea. Dna Năstase scrie: „Deci nu avea cum să fie la Predeal (Mihnea, n.m.) în *locația* (s.m.) indicată de *Academia Cațavencu*". Cum dna Dana nu e un muritor de rînd, cred că are dreptul să folosească cuvintele limbii române cum are chef.

Cristina Speriosu (Lafayette – California): Mulțumim pentru epigrame și pentru urările de bine. Din păcate, Mircea Dinescu nu mai lucrează la noi.

Sergiu Popuța (Cluj-Napoca): Am primit pozele. Mie mi-a plăcut aia cu *Greenpeace*.

Vasile Lăceanu (București): Este adevărat, în numărul 43 al revistei noastre am avut cam multă reclamă. Dvs. ați calculat c-ar fi fost cca. 40%. Mie mi-a ieșit 31,25% (10 pagini reclamă din 32 de pagini). Standardul maxim admis este de 30%. Pe de altă parte, fără reclamă ar trebui să vindem revista la un preț astronomic, ceea ce și-ar dori toți dușmanii noștri și chiar și unii prieteni.

Ștefan AGOPIAN

Coasa lux

Începem prin a ne exprima solidaritatea față de colegul Yasser ArAPAPS și omagiul pentru mentorul său Yasser Arafat. Vedeți dumneavoastră cum devine treaba și cu jurnalismul ăsta? Furi niște miliarde de coco – ajungi în pagina de anchete; prizezi cocaină – ajungi în pagina de sport; îți suge vreunul sîngele – ajungi pe prima pagină; (nu este vorba de poporul român, ci de Laura Andreșan); îți faci cumpărăturile la New York, cu avionul prin gemeni – ajungi la mondenități. Dar orice ai face, tot la rubrica noastră ajungi. Fără un erou ca Yasser Arafat rubrica noastră va fi mai săracă în subiecți. O spunem cu mîna pe stimulatorul cardiac și pe toate aparatele de ținut oamenii în viață. Totul este să ai noroc de niște astfel de aparate medicale, care să nu fi fumat și să nu fi băut la viața lor, pentru a spera, pe viitor, la o moarte clinică sănătoasă și fericită alături de cei dragi. Rămînem în zona fierbinte a Orientului Mijlociu, la egipteanul Abdel Nasser Mahmoud, de 47 de ani, muezin la o moschee. Acesta și-a omorît patru din cele șapte fiice (pe celelalte trei doar le-a rănit) pe motiv că soția lui nu a fost în stare să-i facă măcar un băiat. Ăsta chiar este un părinte denaturat. Dacă ar fi avut măcar un dram de înțelepciune, ar fi putut să-și trimită fetele să se prostitueze. Așa făcea și bani, rămîneau și copilele întregi și poate, cine știe, din șapte îi făcea una un băiat. Sau în cel mai rău caz putea să le vîndă pentru organe.

Știrile de la ora chici

Dolarul, mită sau realitate?

Ați avut vreodată cîteva sute de dolari pe care ați vrut să-i schimbați la casa de schimb sau la bancă? Ei bine, așa i s-a întîmplat și prietenului meu: s-a dus nevinovat la Banca X din orașul Y, a scos suma Z din buzunar și a făcut rahatul R în fața ghișeului, cînd domnișoara care număra liniștită banii și îi punea la aparatul de verificare a scos un țipăt. Pe una din bancnote scria „Mita". Prietenul meu, normal, s-a făcut verde ca și cerneala cu care era inscripționată hîrtia, s-a dus în spatele ghișeului, a înșfăcat bancnota și s-a dus cu ea direct la schimbătorii din Obor. Și astfel, bișnițarul care s-a grăbit să-i schimbe bancnota amicului meu s-a făcut cu una bucată 100 de dolari inscripționați verde fosforescent cu „Mita". Domnu' Blănculescu, ia trimiteți un adjunct în Piața Obor să vă ia un buzunar de semințe, poate dați de cel mai corupt țigan din România, ăla care umblă cu pantalonii de bișnițar rupți în cur, da' i se văd 100 de dolari cu „Mita" – poate îl dați în vileag la Știri ca pe cel mai mare corupt român prins în regimul PSD, între Steaua-Dinamo, telenovela *Numai iubirea* și mărirea pensiilor cu 5.000 de lei de către Guvernul Adrian Năstase.

Valutele Dunării

Jurnalul lui Tetelu

5,20. RUGĂCIUNEA: DOAMNE, IARTĂMĂ, DA' DECÎT O VIAŢĂ OM, AJ FI VRUT SĂ FIU 5 MINUTE DUMNEZEU!

9:15 AM FOST ÎN UŸKHEND ÎN TETELIA-
-MAI CUMPĂRASEM 2 OAMENI DIN M-
OLDOVA ŞI EAM DUS ÎN SATUL MEU.
UNDE AM FĂCUT URMĂTORUL ECSXSPE-
RIMENT: AM ADUNAT TOŢI COPII DIN
SAT ŞI EAM ÎNCUIEAT ÎN GRĂDINIŢ-
-Ă ŞI 'EAM ÎNFOMETAT TREI ZILE. APOI
LEAM DAT DEMÎNCARE, CUM? ÎNAINTE
SĂ MĂNÎNCE, LE ARĂTAM NIŞTE TABLO-
ORI: DE ECX., CÎN LE DĂDEAM CARTOFIII
PRĂJIŢII ÎL ARĂTAM PE ILIESCU. POR-
MĂ, CÎN LE DĂDEAM ARIACAŞ CU ZOAE
ÎL ARĂTAM PE BĂSESCU EAR CÎND
ÎL ARĂTAM PE ADELU LE DĂDEAM
CIOCOLATĂ CU VIAGRA. ŞI POT AŞA:
LA CARTOFI PRĂJIŢI - ILIESCU, LA RAHAT
CU SĂPUN - BĂSESCU ŞI LA ADELU -
VIAGRA CU CIOCOLATĂ. PORMĂ LEAM DAT
DRUMU ACASĂ ŞI' ACUMA PĂRINŢI
ESTE DISPERAŢI: CÎND ARE ILIESCU
LA TELEVIZOR LA COPII LI SE FA
CE BRUSCS FOAME ŞI' ÎNCEPE SĂ
URLE, CÎND ARE BĂSESCU COPII ÎNC-
EPE SĂ PLÎNGĂ ŞI' FACE IMEDEAT.
TOXINTOXICAŢIE, EAR CÎND ARE ADELU
LA TELEVIZOR LA COPII LI SE SC-
OALĂ PULICELELE AUTOMAT ŞI SE
FREACĂ CU FURCULIŢA LA COITE!!!
MAM TĂVĂLIT PE JOS DE RÎS!!!
10:50 SĂ VORBIM UN PIC DESPRE IUBIRE.
IUBIREA ESTE CÎND IMEDEAT DUPĂ
CE FEMEEA SA CÎCAT ÎNTRI ÎN
BAE SĂŢI IEI PERIUŢA ŞI ŢI AGCEP-
TI MIROSU SAU NU. SĂ POVESTESC CUM
MAM ÎNDRĂGOSTIT DE GHEORGE: TOT AŞA,
EA SA CÎCAT, IO AM ÎNTRAT REPEDE
SĂMI EAU PERIUŢA ŞI, BRUSC, EAM
SIMŢIT MIROSU ŞI LAM ACCCEPTAT-
ŞI ATUNCI MEAM DAT SEAMA CĂ MI-
ROSUL CÎCATULUI DÎNSEI IESTE COMP-
ATIBIL CU MIROSUL NASULUI MEU
ŞI ATUNCI A DEVENIT IUBITA MEA.
A DOA ZI AM ÎNŞELATO CU O
FRIZERIŢĂ DIAREICĂ - CARE ECGZACT
ÎN TIMPUL ORGAZMULUI A TRAS UN
PÎRŢ! EAR MĂ ÎNDRĂGOSTISEM.
19:20 A FOST TĂNBĂLĂU MARE LA ORGAN-
IZAŢIA DE PROŞTI A MAFIEI. BINE,
PROŞTII MAFIEI ARE SEDIUL ÎNTRUN
WECEU - CARE E DE FAPTE WECEU
UNEI FRIZERII CARE FUCŢIONEAZĂ ÎNTRUN
RESTAURANT CU SPECIFIC ŢIGĂNESC.
PROŞTII MAFIEI A VRUT SĂ ŢINĂ COF-
ERINŢA CU TEMA „PROSTIA, TRECUT,
PREZENT ŞI ..." - ŞI PLUA MEA, NAU
MAI ŞTIUT CONTINUAREA SA TREBUIT
SĂ ANULEZE COFERINŢA PROŞTILOR!!!

Cronica pe lîngă teatre

Mori, mă, cu gura până la urechi

Prostituata, peștele și masterandul. Trei fețe. Spectacolul începe voios – nu-i greu să stârnești hazul când încerci să-i explici unei toante ce înseamnă *master in visual arts*. Sau unui proxenet preocupat de upgradare profesională prin *visual art*. Cei trei consumă bezmetic o istorioară de fapt divers, iar noi încasăm în plex un pamflet crud* despre oferta românească a sezonului: depravarea. Personală, profesională, sexuală, națională. În timp ce o fetișcană este tranșată în bucățele de carne, România ia o muie sănătoasă. Și mai primește și un șut în ceafă înainte de-a fi azvârlită într-un șanț de pe margine de autostradă irlandeză, vai, țărișoara mea. (În trecere, își iau porția și preacurviții publicitari – o țintă a textelor Gianinei Cărbunariu încă de la *Stop the tempo)*. Proiecțiile multimedia vitalizează decorul și, din când în când, ies în prim plan, ca produs artistic de sine stătător. Exemplu: detalii macro ale trupului eroinei. Esteticul de dincolo de erotic. Și patriotic, pentru că între picioarele larg depărtate ale prostituatei, românii pot saluta imaginea unui sex tricolor. Vi se pare că am folosit un cuvânt prea tare, că sunt obscen? Da? „Cum pula mea, când toți trebuia să fim egali din naștere!", cântă, în final, un invitat firesc în spectacol: Ombladon. (În rest, mai ascultăm Laurie Anderson.) Mădălina Ghițescu, Răzvan Oprea, Rolando Matsangos sunt actorii care m-au fentat: toate personajele pe care le fac se schimbă structural. Despre pește (Răzvan Oprea) am crezut că e greșit, că e prea firav și cuminței și blând, că masterandul e o victimă palidă, că proasta nu se împacă cu prostituarea. În final aveam în față doi ticăloși și-o curvă. Și poporul român, patriot. Și avem, în loc de comedie, un necruțător mesaj de protest.edu

Mircea TOMA

* ***Mady-Baby.edu*, spectacol de Gianina Cărbunariu; regia: Gianina Cărbunariu; scenografia: Alina Herescu; cu: Mădălina Ghițescu, Răzvan Oprea, Rolando Matsangos; proiecții multimedia: Maria Drăghici, Tudor Petre; producător: Lucian Pavel.**

Munca cu cartea

Românul s-a născut profet

Tot privind-o, ne-am obișnuit să vedem în România o țară dulcică. Ne sculăm dimineața cu ea, mergem prin ea la serviciu, zilnic ne ciocnim de locuitorii ei și rutina asta domestică ne face să credem că ea, România, este o țară drăguță, chiar frumușică. Normal, nu ne-am născut în ea nici din dragoste și nici din cine știe ce interes, dar cu timpul am ajuns să ținem la ea. Geografic, la trup adică, arată destul de bine: munții despăduriți de conifere și foioase, rîurile și Delta Dunării pline de pești electrocutați, ruinele metalice care ruginesc în soare, toate astea îi dau un aer poluat, dar simpatic. Nici istoric, ca vîrstă mă refer, nu stă rău: s-a descurcat încolțită de trei imperii, a avut eroi, lași și regi, ca toată lumea, și deși n-a făcut catedrale, tot ne-a pus în față o ciorbă într-o farfurie din ceramică de Cucuteni. Și totuși conviețuirea asta cu Patria ne-a erodat percepția asupra unei calități absolut fascinante: România are farmec antropologic, dom'le, pe cuvîntul meu! E mistică cu nonșalanță și pragmatică pînă la trădare, are harul viețuirii în absurd, paradoxul nu-i incomodează niciodată mintea și-și revine din revelație cu sentimentul că s-a trezit din beție. Asta e, ce poți să-i faci? Să te superi pe ea sau s-o povestești? Bogdan Suceavă a povestit-o* reușind să-mi țină pe față, mai tot timpul, un zîmbet lăbărțat care se oprea din cînd în cînd doar ca să se transforme în rîs. Ce altceva ați fi vrut să fac în fața istoriei profetului urban Vespasian Moisa, venit în Capitală ca să schimbe lumea? Și cum dracu' să n-o schimbe cînd fusese născut cu harta Bucureștilor boțită în pielea de pe piept, chestie care a adunat în juru-i numai discipoli unul și unul: dr. Apolodor Arghir, care reușise să vindece chelia cu ajutorul mătrăgunei urmînd teoria decodificării semantico-mistice a limbii dacice, Sf. Petru, un savant bătrîn care capta vibrația cosmică și energia angelică a Big-bang-ului cu un patefon conectat la o baterie de mașină, investitorul de tranziție pocăit Vasile Gheorghe din P-ța Lahovary și mulți alții. E o nebunie de Românie în cartea asta. Suceavă se joacă cu o dexteritate extraordinară cu schemele literare ale lui Eco, cu imaginarul profetico-misticoid mioritic și, în general, cu toată mitologia modernității noastre naționale, decorticînd-o cu un umor rafinat și așezînd-o apoi în capul personajelor sale ca într-o vitrină. O blasfemie pentru pudibonzii naționali și o încîntare pentru orice cititor care știe să rîdă responsabil.

Alin IONESCU

* **Bogdan Suceavă, *Venea din timpul diez*, Editura Polirom, 2004.**

Rebelle arte

Suprarealismul belgian este atunci cînd

Suprarealismul este altceva. Dacă această definiție vi se pare mult prea modernă, putem încerca altceva. Să zicem – n-ar fi pentru prima oară! – că suprarealismul este atunci cînd o umbrelă și o mașină de cusut își dau întîlnire pe o masă de disecție, fie pentru a lua masa împreună, fie pentru a avea o disecție deschisă, bărbătească, așa, ca între femei. Aceasta ar fi varianta franțuzească, chiar din Franța. Ce te faci, însă, cu suprarealismul din Belgia, fiindcă Belgia, deși vorbește franceza, are capitala la Bruxelles, nu la Paris?! După ce am văzut expoziția*, am încercat și eu cîteva definiții, toate greșite, probabil.

Suprarealismul belgian este atunci cînd o linie dreaptă este cuprinsă brusc de o panică vecină cu ochelarii pentru un singur ochi; este atunci cînd cea de-a șaptea regiune a vîntului se privește pieziș în oglindă; este atunci cînd, deși bine așezat, îți vine să cochetezi cu propriul nivel; este atunci cînd un ocrotitor dubios de orfane aflate în pragul feminității își ia un aer de libidinoasă sfințenie; este atunci cînd numitul J. Matton găsește în buzunarul său de la piept cel de-al doilea fragment din sutienul Sfintei Veronica; și aceste gînduri & atunci-cînduri ar putea continua la nesfîrșit. A nu se înțelege cumva, de aici, că suprarealismul belgian ar fi un cîntec funerar de adormit copiii sau un fel de elogiu adus măcelului tandru, ci, mai degrabă, un fel de traversare spontană a visului, călare pe o pană, de curent sau nu. Dincolo de aceste lucruri tîmpite, pe care le-am scris gîndindu-mă la altceva, vă rog eu frumos să lăsați prostiile și să vă duceți la această expoziție, căci nu știu cînd veți mai avea ocazia să vă întîlniți, în original, cu René Magritte, Marcel Mariën, Paul Nougé, Jane Graverol, E.L.T. Mesens, Louis Scutenaire, Roger van de Wouwer și, vorba refrenului, mulți, mulți alții, de fiecare dată aceiași alții.

Iulian TĂNASE

* ***Suprarealismul în Belgia*, expoziție colectivă, Muzeul Național de Artă al României.**

Show biz da' culți

Lacune la urne

● Cristian Tudor Popescu, acest Saint Just ot Dîmbovița, s-a zbîrlit de mama focului (v. *Adevărul literar și artistic* nr. 741) pe motiv că cei doi principali candidați la președinție, Traian Băsescu și Adrian Năstase, au dovedit că au găuri mari în cultura lor umanistă. Așa că, scrie editorialistul, „din punct de vedere cultural, animalul politic Băsescu e un animal și atît", iar „Adrian Năstase nu diferă estetic în mod esențial de Băsescu". Inflamarea lui C.T. Popescu se bazează pe faptul că, într-o emisiune televizată, Băsescu nu a știut cine e Mircea Cărtărescu, iar Adrian Năstase a atribuit o poezie celebră, *Mistrețul cu colți de argint*, lui Geo Dumitrescu. Cei doi n-ar trebui să se supere pentru simplul motiv că încă de la Aristotel omul a fost definit ca *animal politic*, iar esteticul nu a fost folosit pînă la C.T. Popescu în definiția umanității pentru simplul motiv că este extrem de restrictiv. Din raționamentul inductiv folosit de C.T. Popescu împotriva celor doi rezultă că majoritatea oamenilor sînt niște animale. Cîți români crede C.T. Popescu că știu cine e Cărtărescu sau cine a a scris poezia pomenită? Pe de altă parte, cum C.T. Popescu nu este o enciclopedie ambulantă, chiar și domnia-sa poate fi definit drept un animal. ● În idealismul lui șchiop, C.T. Popescu crede că un candidat la președinție trebuie să arate cel puțin precum Havel. Las' că nu avem un Havel, care a ajuns președinte nu fiindcă era cult, ci din cauza spiritului civic care l-a mînat către pușcăria comunistă, dar nu avem nici cehi. Românii își doresc ceva după chipul și asemănarea lor și nu vor vota niciodată cu dna Mona Muscă, de exemplu, și nici cu Manolescu, care deja a încercat marea cu degetul, fără ca măcar să se fi udat vreun pic. Ăsta e unul din riscurile democrației, cum ar zice Patapievici. **(Șt. A.)**

● Au început să apară, exact acum, în campania electorală, cărțile scoase „din miliardul lui Năstase", volume ale unor scriitori contemporani cărora li se rupe-n mîndrie și acceptă să scrie pe opera lor că volumul cu pricina este scos datorită ajutorului financiar al prim-ministrului. Ca și cum Năstase ar fi băgat mîna în buzunar și ar fi scos un miliard din cîștigul la numărat ouă de Cornu și l-ar fi dat scriitorilor. Nu scrie nicăieri, în volumele cu „ștampila rușinii", că banii ăia sînt, de fapt, din buzunarul public, din taxele și impozitele plătite de bizonul român care nu a fost consultat dacă vrea sau nu să sprijine sprijinul financiar al premierului. Ticăloșia nu e singulară, e de detectat și în deschiderea Muzeului de Artă Contemporană din Casa Poporului, tot prin grija lui Năstase. Dacă era onest, deși mă tem că asta ar fi o cerere imposibil de onorat, Năstase ar fi spus că a reușit să inaugureze acel Muzeu cu sprijinul material și arhitectonic al celuilalt dictator, Nicolae Ceaușescu. Și că pentru a face el muzeu s-au demolat clădiri istorice, s-a mutilat Bucureștiul. Miza de imagine pe care Năstase o vede în aceste „ctitorii" culturale nu este, totuși, atît de mare pentru electorat. Puțini dintre cititorii volumelor scoase recent vor vota altfel numai pentru că văd acea inscripție referitoare la generozitatea financiară și, de asemenea, și mai puțini vizitatori ai Muzeului de la Casa Poporului vor reuși să-și clarifice opțiunea de vot în urma informației că „totul este posibil datorită minunatului om politic Adrian Năstase". Singurul cîștig este la capitolul vanitate al premierului. Iar românii păreau, în decembrie '89, să trateze destul de radical vanitățile genialului ctitor Ceaușescu! **(I. M.)**

Gazeta sporturilor

Pumnul și Parma

Ne așteptam ca Steaua păstorului Gigi Becali să facă mai mare brînză în meciul cu „lăptarii“ de la Parma. N-a fost așa. Echipa concernului Parmalat a întrecut la limită, dar pe deplin meritat, selecționata trustului din Pipera-Stînă. Ne-am făcut un pic de băcănie și cu suporterii noștri roș-albaștri care, fără nici o noimă, aiurea-n tramvai, s-au apucat în Italia să strige porcării la adresa dușmanilor din țară. Una peste alta, joia trecută am văzut încă o dată cam pe unde sîntem de două mii de ani. Noi, dacii, am luat încă o dată un pumn în freză de la romani, iar liderul Diviziei A a pierdut fără drept de apel în fața echipei aflate pe locul 19 în campionatul italian. Să-ți tragi Parme, nu alta! Întorși pe meleagurile străbune, steliștii, de bine ce-i lăudam, au mai bifat o altă evoluție neconvingătoare. La Bacău, într-un meci precedat de un show electoral, băieții lui Zenga n-au confirmat așteptările alegătorilor din Ghencea. I-o fi zis Gigi lui Neaga, la vestiare: „Să-mi faci, căpitane de echipă, o partidă ca soarele sfînt de pe cer!“. Numai că, pe teren, legiunea stelistă era cît pe-aci să fie condamnată și executată. Au scăpat cu mult bulan, în ceasul al doișpelea, minutul 90+4, după ce au fost conduși de două ori. O fi bunicel un 2-2 la table, în startul partidei. Dar, în termeni barbutistici, e zar pierzător. Mă rog, bine c-a fost pe bune. Chestie care iar le dă de bănuit răuvoitorilor: oare nu cumva Seche și Gigi, boșii celor două echipe, or fi pus prinsoare între ei, pe jucători, ca să nu-și mai piardă timpul, adică banii, cu marțurile, para-ndărăturile și cacealmalele? Astea, desigur, e numai bîrfe care le lansează dușmanii la patrioții în campania electorală!…

Și uite-așa, fraților românilor, Steaua rămîne în continuare lidera de necontestat a clasamentului. Ce să-i contești, cînd nici principalele competitoare nu-s mai breze? FC Național a făcut tot remiză, tot 2-2, tot egalînd în prelungiri, dar acasă, cu CFR Cluj. Dinamo a luat-o pe coajă, fără drept de apel (2-0), de la Oțelul Galați. Numai Rapidul a cîștigat chinuit (3-2 cu Argeșul), primind gol și cu fundu', e drept, din ofsaid. Prin urmare, etapa asta ni se pare o metaforă potrivită pentru ceea ce înseamnă, la ora actuală, fotbalul românesc: campionatul merge înainte avansînd cu spatele.

Viorel MOȚOC

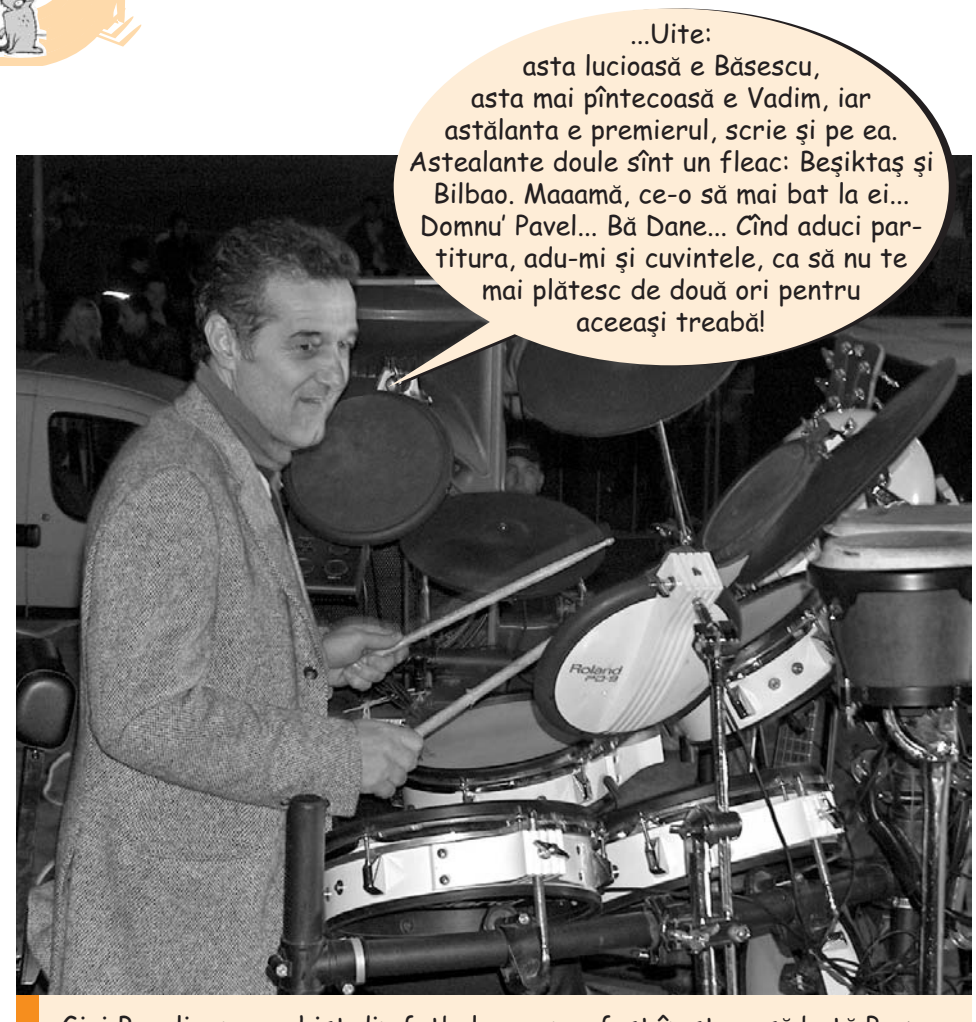
...Uite:
asta lucioasă e Băsescu,
asta mai pîntecoasă e Vadim, iar
astălanta e premierul, scrie și pe ea.
Astealante doule sînt un fleac: Beşiktaş şi
Bilbao. Maaamă, ce-o să mai bat la ei...
Domnu' Pavel... Bă Dane... Cînd aduci partitura, adu-mi și cuvintele, ca să nu te
mai plătesc de două ori pentru
aceeași treabă!

Gigi Becali, un urechist din fotbal care n-a fost în stare să bată Parma și nici măcar Bacăul, dar face mare tam-tam în campania electorală

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● La ora la care, la noi în birou, scriem aceste rînduri, aflăm că în alte birouri tocmai se pune cruce unui contract. De o parte este cel care va rămîne în conștiința fetelor de la TV, a dealerilor din centru și, poate, a cîtorva microbiști, drept „Briliantul“. De partea cealaltă, firma de impresariat a celor ce vor rămîne „frații Becali plus Gică Popescu“. Brili, supărat pe cei care l-au lăsat baltă. Impresarii – doar-doar li s-o repera și lor onoarea făcută praf. S-au plîns că au ajuns să-l mintă pe ditai Claudio Ranieri, cu povești lacrimogene, ca să-l învoiască pe ăla micu' pentru cîteva zile de relaș în București. Înainte să tragem linie și să adunăm, să nu uităm, totuși, că se dau loviți în imagine niște oameni care, printre alte năzdrăvănii, au făcut bișniță ordinară și sînt cunoscuți pentru celebra strigare „Vă fac de la brîu în jos!“.

● Filiala Steaua a PNG a jucat, duminică seară, cu filiala FCM Bacău. Gigi și Seche au stat alături. Fiind mai mereu în avantaj, băcăuanul l-a exasperat pe oaspetele său. Cică Gigi B. n-a mai rezistat la mișcouri și la chinul de a-și vedea echipa dominată și l-a strigat pe Meme, exilat la cinci scaune mai încolo: „Bă, vă sparg pe toți, io pierd aici pariuri din cauza voastră!“. Noroc că, pînă la final, cu ultima răsuflare, băieții au dat un 2-2 de fugă.

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

Năstase împarte comici şi bere

Lansarea candidaturii lui Năstase la Galaţi a coincis cu deschiderea Festivalului Naţional de Comedie în acelaşi oraş. Astfel, cuplul Năstase-Geoană a trebuit să se întreacă în discursuri cu la fel de celebrul cuplu Stan-Bran.

Alegătorii de la oraşe şi compensate

Guvernul a mai ridicat o dată miza cadourilor electorale: exact la începutul campaniei electorale, s-a aprobat susţinerea programului de compensare cu 90% a medicamentelor destinate pensionarilor care au venituri sub 6 milioane de lei. Ciudată decizia PSD-ului, avînd în vedere că, totuşi, are mai mulţi votanţi în rîndul decedaţilor decît în cel al pensionarilor care-şi lungesc viaţa cu compensate.

Micul Paris-Shanghai

Expresul Paris-Shanghai, cel mai lung traseu feroviar din lume, va trece prin România. Foarte imprudent. Dacă expresul vrea să aibă acest traseu lung, cel mai lung din lume, sfatul nostru e să ocolească Mihăileştiul.

După fată şi răsplată

Şeful Secţiei de Poliţie nr. 2 din Ploieşti, comisarul Ştefan Dobre, a declarat că un senator a fost surprins făcînd sex cu o prostituată în maşină, pe DN 1, la ieşirea din Ploieşti spre Braşov, dar a refuzat să dezvăluie numele făptaşului. Ce ştim sigur este că nu e vorba de senatorul nea Nicu, care în nici un caz nu putea fi prins pe DN 1 staţionînd într-o maşină. Staţionînd într-un şanţ, poate.

Ura şi la Gardă

Ionel Blănculescu vrea ca Garda Financiară de la noi să fie dotată precum cea din Italia, care posedă tancuri, tanchete, elicoptere şi avioane. Haideţi, domnu' Blănculescu, chiar aşa, are Garda noastră nevoie de tancuri, elicoptere, avioane şi alte minunăţii de-astea? Ce, atîta şpagă a ajuns să ia încît n-o mai poate căra cu Dacia?

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 040015 45

contraeditorial

Glorie cu premeditare

Dacă în mandatul curent PSD-ul a performat cu stăruinţă doar pe altarul numerelor mari, cu peste şase cifre, cel următor pare să fie rîvnit şi pentru alte beneficii. Odată suma făcută, noua ispită a guvernării Năstase este gloria. Oh, nu gloria în sine, virtutea ca atare, redusă doar la simţămînt, golită de profit terestru şi cîntată după, de urmaşi. Nu, vorbim aici de gloria perversă care împleteşte faima cu valuta, istoria cu şpaga şi integrarea în UE cu RAFO Oneşti. Căci perspectiva sigură a Europei dă următoarei guvernări ţinuta unui personaj de manual, cu meritele gata rezervate, imunitate semipreparată şi orizontul bogăţiei lăţit nelimitat. Dublarea celor şase cifre tradiţionale sau triplarea celor şase case devin, aşadar, fapte invizibile pe fondul marii acuplări europene, detalii plicticoase strivite de gigantice negocieri, capricii tolerabile ale unor eroi consacraţi de Verheugen, prea ocupaţi cu istoria ca să mai fie exacţi la furt.

Această rafinare a hoţiei, această fineţe nesperată a jafului ridică potul din 27 noiembrie pe inimaginabile culmi. Să-ţi înzeceşti miliardele la adăpostul recunoştinţei previzibile, să furi de la poporul obligat să-ţi mulţumească – iată, dacă-mi permiteţi, stadiul cel mai înalt al capitalismului, capitalismul românesc.

Aşa stînd lucrurile – sau poate eu exagerez – mandatul ăsta care vine a stîrnit Uniunii şi Alianţei toată atenţia pe care un astfel de mandat o poate stîrni. Şi cum calculele hîrtiei sugerează momentan o situaţie de fifty-fifty, uneltirile au început să curgă. Mai întîi, PSD-ul a sunat un prieten de la PRM care, după ce s-a conversat cu tovarăşu' Cozmâncă, a zis că nu-i nici o problemă, PRM-u' e un partid de dreapta care, la o adică, va merge în mod firesc cu PSD-ul.

O altă linie conspirativă conduce în direcţia PUR. Partid cu o mare vocaţie a trădării, echipa generalului e oricînd gata de un stînga împrejur. Dacă balanţa va înclina, să zicem, spre partea Alianţei, cei 32 de eligibili ai lu' nea Voiculescu se pot rupe una-două din Uniune şi ţup!, cu Antenă cu tot, în barcă la Băsescu.

UDMR-ul îşi rumegă şi el duplicitatea în marja de eroare. Din falnicul trădător de odinioară, azi n-a mai rămas decît emoţia unui procent prea mic. Dar dacă intră în parlament, atunci, cu răsuflarea uşurată, îşi va relua cu voioşie tradiţionala şi profitabila pîndă. Imaginaţi-vă un PSD căzut pe rînă, electoratul imprevizibil, gîfîind, cerînd apă, agonizînd la ideea unui viitor în opoziţie. Ultima lui imagine – UDMR-ul dănţuind cu PUR-ul ceardaşul sperjurului într-un guvern Dreptate şi Adevăr.

Combinaţia inedită de glorie şi bani, de faimă şi cîştig liniştit pe care le-o promite politicienilor mandatul integrării e la fel de periculoasă ca politicienii înşişi. Pentru ea, ca şi Mutu pentru cocaină, băieţii sînt în stare să riste tot: obrazul, sărăcia, ba chiar şi viitorul. Atîta doar că Adi, cu modestia lui de fotbalist bogat, s-a limitat la viitorul lui.

Doru BUŞCU

Săptămîna românilor

Pentru ţară şi popor / Iliescu pensionar!

Ce facem noi cu Iliescu, oameni buni? Iliescu s-a dus în ţară şi a început să cînte de bine PSD-ul: că a dat pămîntul, că a dat milionul pentru fiecare hectar, că Băsescu e urît şi marinar, că opoziţia vrea să fure ce n-a apucat PSD-ul, că PSD-ul carne, ouă, brînză, lapte, corn, pensie, apă caldă, apometru, viagra şi ne vedem în noiembrie la alegeri. ➠ Steaua a făcut 2-2 la Bacău, iar Gigi Becali şi-a prezentat Guvernul într-un super-show electrizant: prim-ministru – Daniel Oprita, ministru de Interne – Paraschiv, Micky Şpagă – Dumitru Sechelariu, ministru pentru relaţia cu Parlamentul şi suporterii – Meme Stoica, ministru pentru relaţia cu Raluca Sandu şi toate blondele din România – Walter Zenga. ➠ Leul creşte ca prostul. Creşte leul, scade benzina, creşte Năstase, scade eugenia, scade frutti fresh-ul, creşte Iliescu, scade pîinea udă cu zahăr, creşte Geoană, scad E-urile, scade parizerul, scade Băsescu. ➠ Năstase s-a dus la ţară. S-a suit pe tractor, a cumpărat ouă stricate din piaţă, a vorbit cu ăia care spoiesc tingiri. Săracu' Năstase: acuma, pentru 1 miliard de dolari, chiar trebuie să te pupi cu toţi nespălaţii?! ➠ Guvernul ar vrea să dărîme sediul PNL întrucît clădirea ar fi prea fragilă. Problema este: cine ia comisionul pentru dărîmarea clădirii? PSD-ul sau tot Micky Şpagă? Probabil că Guvernul vrea să-i pună să alerge pe liberali: păi, dacă o să stea alde Tăriceanu pe la cozi să ceară o casă de la ANL, cînd dracu' să mai aibă timp şi pentru campanie? Îl şi vedem pe Tăriceanu: „Bună ziua, aici e ANL-ul? Bună ziua. Sîntem şi noi un partid, e adevărat, nu îndeplinim vîrsta, avem 100 şi ceva de ani, dar dacă sînteţi amabil, ne-aţi putea ajuta şi pe noi cu o casă, un apartament, să pună şi domnu' Băsescu seara capul pe ceva cînd o veni din teritoriu – domnu' Mitrea, 'ai, vă rog eu! Cum, dacă am un miliard şpagă la mine? N-avem, că sîntem în opoziţie!". ➠ De peste hotare: un american s-a sinucis pentru că Bush a cîştigat alegerile. Asta nu s-ar întîmpla în nici un caz dacă ar ieşi Năstase preşedinte. Normal! Păi ce, a auzit vreun american de un arogant micuţ din estul Europei care-şi asasinează poporul cu corupţia şi o foame de-ţi lasă gura apă? ➠ Năstase a primit un ghiont de încurajare la Bucureşti de la Internaţionala Socialistă. Iată aşadar că aducerea francizei pentru România a Internaţionalei Socialiste, deţinută încă din '90 printr-un sertar din casa lui Sergiu Cunescu, dă roade. Aşa că PSD-ul ar face mai bine să-i dea ministrului Alexandru Athanasiu o sfoară să-şi lege la gît cheiţa de la Internaţională. Că, Doamne fereşte, se-mbată iar ministrul Athanasiu prin vreun bar dintr-o gară de ţară cînd merge în campanie în teri-toriu cu Năstase şi pierde naibii hîrtia cu franciza – şi rămîne PSD-ul pe-afară în Europa şi se-apucă de prostii, de furat şi dat în cap la oameni prin Parlamentul European!

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Cuplu de dictatori începători vizitînd muzeul de artă care este contemporană chiar cu Dana şi Adrian Năstase

MĂ ONOREAZĂ PROPUNEREA DVS. DE A FI ANTRENOR SECUND LA NAŢIONALĂ, DAR, DE CURIOZITATE, UN ANTRENOR PLIN CE MAI IA ÎN AFARĂ DE COCAINĂ?
MARDALE!

Veşti bune

Năstase – patru sute de săli de clase

➠ Pentru că a cîştigat pariul cu Ţiriac, ăla cu sălile de sport, Năstase a obţinut pe gratis un Mercedes. Acum mai rămîne să vedem cum s-au achitat băieţii de promisiune. La cum îl ştim noi pe Ţiriac, premierul probabil că a primit modelul ăla ieftin de 100.000 de coco, fără arbore cotit din mahon, canapele din piele de delfin şi ştergător de parbriz manual din patru aurolaci de intersecţie... Cu sălile de sport e mai nasol. Dacă şi Năstase i-a dat ţeapă moşului, atunci elevii ăia vor trebui să facă ora de educaţie fizică numai sub tocul uşii, cu căştile de protecţie pe cap.

➠ Mutu a luat numai 7 luni suspendare, plus program de reabilitare. Problema e că nu ştim ce mai rămîne acum de făcut. Că doar Mutu tocmai pentru asta şi luase drogurile alea: pentru reabilitarea în ochii Laurei Andreşan şi ai altor parapante pe care le-a lăsat în ofsaid, nefinalizate, nemarcate, nenimic, singure cu portarul. De jos, de la intrarea în bloc.

➠ Apropo, nu ştiu dacă Mutu a apucat să profite de stimulentele acelea pentru potenţă luate prin Anglia, însă ceea ce e sigur este că între timp românilor li s-a întărit leul. Partea mişto e că pe noi nici n-are cine să ne bănuiască. Cine dracu' să facă testul antidoping la BNR?

Străbuna Vestire